ବାବା ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୁଦ୍ଧନାଥ ଦାସଙ୍କ କୃତ

ସର୍ବଉତ୍ପତ୍ତି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ

ସଂପାଦନା :

ଶ୍ରୀ ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମହାନ୍ତି

Scanned by CamScanner

ବାବା ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୁଦ୍ଧନାଥ ଦାସଙ୍କ କୃତ

ସର୍ବଉତ୍ପତ୍ତି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ

URL: http://www.garoiashram.org
EMail: garoiashram@gmail.com or info@garoiashram.org
Phone: +91-70777-71717

ସଂପାଦନା :

ଶ୍ରୀ ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମହାନ୍ତି
ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ମୃତି ଉ.ପ୍ରା (ମ.ଇ.) ବିଦ୍ୟାଳୟ
ଓରିକଣ୍ଡା, କଟକ

ପ୍ରକାଶିକା :
କୃଷ୍ଣା ପଟ୍ଟନାୟକ
ଏମ୍-୧୪୯, ବରମୁଣ୍ଡା ହାଉସିଂବୋର୍ଡ କଲୋନୀ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

Scanned by CamScanner

ବାବା ଶ୍ରୀ.ଶ୍ରୀ ବୁଦ୍ଧନାଥ ଦାସଙ୍କ କୃତ କାବ୍ୟ ସମ୍ଭାର

ସର୍ବ ଉତ୍ପତ୍ତି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ

ସଂପାଦନା : ଶ୍ରୀ ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମହାନ୍ତି
ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ମୃତି ଉ.ପ୍ରା (ମ.ଇ.) ବିଦ୍ୟାଳୟ
ଓରିକଣ୍ଠା, କଟକ

ପ୍ରକାଶିକା : କୃଷ୍ଣା ପଟ୍ଟନାୟକ
ଏମ୍ -୧୪୯, ବରମୁଣ୍ଡା ହାଉସିଂବୋର୍ଡ କଲୋନୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର .

ମୁଦ୍ରଣ : ବିଜୟିନୀ ପବ୍ଲିକେସନ
ଶଙ୍କରପୁର, ଅରୁଣୋଦୟ ମାର୍କେଟ,କଟକ-୧୨

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ : (୧) ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସଦ, ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପୀଠ,
ଗାରୋଇ ଆଶ୍ରମ,ପୋ. କୋରୁଓ,
ଭା. ନାଉଗାଁ, ଜଗତସିଂହପୁର
(୨) ସମ୍ପାଦକ-ଅଚ୍ୟୁତବାଣୀ, କ୍ୱାଟର ନଂ-ଜି/୧୦୧, ପୁରୁଣା
ଏଲ.ଆଇ.ସି କଲୋନୀ, ବାଦାମବାଡ଼ି, କଟକ-୯

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ : ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୦୨ (ବକୁଳ ଅମାବାସ୍ୟା)
ମୂଲ୍ୟ : ~~୪୫.୦୦ (ପଇଁଚାଳିଶି ଟଙ୍କା ମାତ୍ର)~~ ୯୨.୦୦

A Collection of the devotional poems of
BABA SRI SRI BUDHANATHA DAS

SARBAUTPATI-SAKTI SANGHARINEE

Edited by - Sri Upendra Kumar Mohanty, Head Master - Shastri Smruti U.P.(M.E) School, Orikanta, Via- Nemalo, Dist- Cuttack, Pin -754293, Orissa. **Publisher**: Krushna Pattnayak, M-149, Baramunda Housing Board Colony, Bhubaneswar- 751 003, **Printed at** : Bijayinee Publications, Sankarpur, Arunodaya Market, Cuttack- 12, Orissa. **Books Available at** : (1)Jaganatha Sansad, Gobardhan Pitha, Garoi Ashram, Po- Korua. Via. Naugan. Dist - Jagatsinghpur.(2) Editor : Achyutavani, Qtr No. G/101,Old L.I.C. Colony, Badambadi, Cuttack-9. **1st Edition** : January 2002 (BAKULA AMABASYA) **Price** : Rs. 45.00 (Forty five only).

୧୨.୫୦

"ଓଁ ନମସ୍ତେ ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦଂ ଜ୍ଞାନମୟ ପ୍ରଦୀପକଂ
ସକଳ ଗୁଣ ଆଧାରଂ ସର୍ବ ଶକ୍ତି ସମୁଦ୍ଭବ
କଳ୍ପଦ୍ରୁମ ନିବାସାୟ ମଣୀବେଦ୍ରୀ ବିମଣ୍ଡିତଂ
ଚିତ୍ରାଙ୍ଗୀ ନୀଳ ଯମୁନା ଦ୍ୱାଂତୀରେ ସଂସ୍ଥିତ ଭବଃ ।
ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନଂ ଶୁକ୍ଳ ଉତ୍ତରୀ ଶୋଭିତଂ
ଶୁକ୍ଳ ପାଗ ଶିରେ ଶୋଭ୍ୟଂ ତୁଳସୀ ମାଳ ଭୂଷିତଂ
ଦ୍ୱାଦଶ ତିଳକ ଯୁକ୍ତଂ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗମ୍ ଭୂଷଣ ଭବେତ୍
ଦ୍ୱାଦଶ ଗୋପାଳ ଯୁକ୍ତଂ ରାସଲୀଳା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତଂ ।
ଶଙ୍ଖ ଶିଘଂ। ବେଣୁ ବେତଂ ଚତୁର୍ବାହୁ ସୁଶୋଭିତଂ
ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ଦେବଞ୍ଚ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ବିଗ୍ରହଂ
କଳ୍ପଦ୍ରୁମ ନିବାସାୟ ଅଚ୍ୟୁତାୟ ନମୋନମଃ
ଓଁ ବନ୍ଦେ ମହାପରୁଷତେ ଚରଣାବିନ୍ଦମ୍ ।"

ଅଚ୍ୟୁତ ଅଣାକାର ଜ୍ୟୋତି । ସେ ପାଦେ ସଦା ମୋର ପ୍ରୀତି ।
ସେ ପ୍ରୀତି ଅପ୍ରୀତି ନୋହିବ । ପରମ ପ୍ରୀତି ଭାବେ ଥିବ ।
ଯେଉଁ ପ୍ରୀତିରେ ଇତି ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରୀତି କର ତୋହ ପାଇଁ ।
ସକଳ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରୀତି ଦାତା । ପ୍ରାଣୀରେ ଦିଏ ଜ୍ଞାନ ଚେତା ।
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣକୁ ଆଶା ।   ବୁଦ୍ଧିଆ କରିଛି ଭରସା ।

ଓଁ ପରମବ୍ରହ୍ମ ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କ ଅଚ୍ୟୁତ ଗୋଲକନାଥାୟ ନମଃ

ଦାସାନୁଦାସ - **'ବୁଦ୍ଧିଆ'**

Scanned by CamScanner

ଏହି ସଂକଳନ ସଂପର୍କରେ...

କବିତା କବି ହୃଦୟର ସାଧାରଣ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ର ନୁହେଁ ତାହାର ଦିବ୍ୟ ଚେତନାର ମନ୍ମୟ ପରିପ୍ରକାଶ । ଯେତେବେଳେ କବି ଦିବ୍ୟ ଭାବରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଉଠେ ସେତେବେଳେ ସେ ଭାବରୁ ମହାଭାବକୁ ଗତିକରେ । ମହାଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସେ ମନେ କରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଆନନ୍ଦମୟ ଓ ମଧୁମୟ । କ୍ଷୁଦ୍ର କୀଟଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମହାଜୀବ ମଣିଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବତ୍ର ସେ ଏକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁଭବକରେ । ସେ ଯେଉଁ ଦିବ୍ୟ ଭାବକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରେ ତାହାକୁ ସେ ଗୋପନ କରି ରଖେ ନାହିଁ, ଜଗତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ବିତିରଣ କରିଦେବାକୁ ଚାହେଁ । ଅପଣାର କ୍ଷୁଦ୍ର ହୃଦୟ ଭିତରେ ଅନନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଧରିରଖେ । ସବୁ ଯେପରି ତାର ଆପଣାର । ଅନ୍ତରର ପ୍ରେମରେ ସେ ବାନ୍ଧିଦିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ । କ୍ଷୁଦ୍ରତା ତାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ନାହିଁ । ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ତାକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରେ ନାହିଁ । ସେ ହୁଏ ଭୂମାର ଉପାସକ । ଉପନିଷଦ ଋଷିଙ୍କ ପରି ସେ ଗାଇ ଉଠେ ''ଭୂମୈବଂ ସୁଖଂ ନାଲ୍ପେ ସୁଖ ମସ୍ତି ।'' ଏହି ଉଦାତ୍ତ ଭୂମାଭାବର ରୂପକାର ସିଦ୍ଧ ସାଧୁ ବାବା ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୁଦ୍ଧନାଥ ଦାସ । ସେଇ ମହାଶୟ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନକୁ ଗୋଟିଏ ଫୁତ୍‌କାରରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଇ ଏକାଗ୍ର ଭାବରେ ବାହାରି ଯାଇଥିଲେ ଭଗବତ୍ ସତ୍ୟର ଅନୁସଂଧାନରେ । ଭଗବତ୍ କୃପାସେ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ସେ ହୋଇଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ଦ୍ରଷ୍ଟା । ପରିବ୍ରାଜକ ଭାବରେ ସାରା ଭାରତବର୍ଷ ସେ ପରିକ୍ରମା କରିଛନ୍ତି । ନାନା ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ଯାଇଛନ୍ତି । କେତେ ଜନପଦରେ ଘୁରିଛନ୍ତି । ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିଛନ୍ତି, କ୍ଷମତା ଓ ପ୍ରତିପତ୍ତି ପଛରେ ଅନ୍ଧ ପରି ଧାଉଁଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କୁ । ଦେଖିଛନ୍ତି ପ୍ରତାରଣା ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ଭିତରେ ଐହିକ ସୁଖକାମନା କରୁଥିବା ମୋହଗ୍ରସ୍ତ ମାନବମାନଙ୍କୁ । ତେଣୁ ସେ ଚିନ୍ତା କରିଛନ୍ତି ଏହି ମୋହ ପୀଡ଼ିତ ମଣିଷମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନାର ଜାଗରଣ ପାଇଁ । ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଗାରୋଇ ପୀଠରେ ଏକ ବିରାଟ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର । କିନ୍ତୁ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିନାହାନ୍ତି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ । ସ୍ଥାନରୁ ସ୍ଥାନକୁ ତାଙ୍କର

Scanned by CamScanner

ଗତି । ବାଟଭୁଲା ମଣିଷ ମାନଙ୍କୁ ଆପଣେଇ ନେବାପାଇଁ ତାଙ୍କର ସାଧନା । ସାଧନା ତାଙ୍କର ଫଳବତୀ ହୋଇଛି । ସେ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ । ପଞ୍ଚ ସଖା ଯୁଗର ସନ୍ଥ ମହାପୁରୁଷ ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ସେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି ।

ବାବାଙ୍କ ବିଚାରରେ ଯିଏ ଅଚ୍ୟୁତ ସିଏ ଅନନ୍ତ, ସେ ଅପୌରୁଷେୟ ଚିରରହସ୍ୟମୟ । ସେ ଶୂନ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ମହାଶୂନ୍ୟ । ସେ ପୁଣି ରୂପ ଓ ଅରୂପ, ବ୍ୟକ୍ତ ଓ ଅବ୍ୟକ୍ତ । ସେ ନାରୀ ସେ ପୁରୁଷ । ସେ ମହାସରସ୍ୱତୀ, ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ, ମହାକାଳୀ । ସେ ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି । ସେ ମାଆ ଦୁର୍ଗା ସର୍ବ ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ, ସର୍ବ କଲ୍ୟାଣମୟୀ ଆନନ୍ଦମୟୀ । ସେ ପୁଣି ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମ । ସେ ଆତ୍ମା-ପରମାତ୍ମା । ସେ ନିତ୍ୟ ଶାଶ୍ୱତ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ଗୁଣ ଓ ସଗୁଣ । ତାକୁ ମାପିବା ମଣିଷର ସାଧ୍ୟାତୀତ । ସେ ଦ୍ୱୈତ-ଅଦ୍ୱୈତ-ଦ୍ୱୈତାଦ୍ୱୈତ । ସେ ନିଜେହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ, ସୀତା-ରାମ, ରାଧା-କୃଷ୍ଣ, ଶିବ-ପାର୍ବତୀ, ମହାବିଦ୍ୟା-ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା ଋଦ୍ଧି ଆଉ ସିଦ୍ଧି । ସେ ସକଳ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଧୀଶ୍ୱରୀ ମହାଦେବୀ । ସେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମୂଳାଧାର । ସେ ପୁଣି ଦୟା କ୍ଷମା ନିଦ୍ରା ସ୍ମୃତି କ୍ଷୁଧା ତୃଷା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଧୃତି ଶକ୍ତି ଶାନ୍ତି କାନ୍ତି ତୁଷ୍ଟି ପୁଷ୍ଟି ଲଜ୍ଜା ଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତିମତି ଜନନୀ । ବାବା କୁହନ୍ତି-

'ସର୍ବ ଜୀବ ଦେହେ ବିରାଜୁ
ଚିନ୍ମୟୀ ଶକ୍ତି ତୁହି,
ସର୍ବଶକ୍ତି ତୋ ବିନୁ ମାତା
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଜଣେ ନାହିଁ ।'

ସେ ଗୋଲକରେ ଶ୍ରୀରାଧା, ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ଓ କ୍ଷୀର ସାଗରରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ସେ ପୁଣି ଦକ୍ଷ କନ୍ୟା ସତୀ, ସେ ଯୋଗମାୟା ସାବିତ୍ରୀ ଓ ଗାୟତ୍ରୀ । ସେ ସର୍ବ ବୀଜ ସର୍ବ ପୂଜ୍ୟା ମଙ୍ଗଳମୟୀ । ସତ୍ତା ଶକ୍ତିର ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ ରୂପ । ସେ ସର୍ବ ଉତ୍ପତ୍ତି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ । ସବୁ ରୂପ ଓ ନାମକୁ ନେଇ ପୁଣି ଏକ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏକ ହୋଇ ଗଲାବେଳେ ସେ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ତ୍ରିଗୁଣାତୀତ ମହାଶୂନ୍ୟ । ଭକ୍ତି ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଜ୍ଞାନବଳରେ ଜଣେ ସେହି ମହାନ

ଶକ୍ତିଙ୍କୁ ଉପଲବ୍ଧ କରିପାରେ । ଯିଏ ସେହି ରହସ୍ୟକୁ ଉପଲବ୍ଧ କରି ପାରେ ତାର ହୃଦୟ ହୋଇଯାଏ ପ୍ରେମମୟ । ହୃଦୟରୁ ଲୋପ ପାଇଯାଏ ସକଳ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା । ଭୂମା ଭାବରେ ସେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଉଠେ ଏହିପରି ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇପାରିଲେ ସଂସାର ହୋଇ ଉଠେ ମଧୁମୟ ଓ ସେ ସକଳ ଭବ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରିଥାଏ । ବାବା କୁହନ୍ତି :-

'ଆତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମ ଶ୍ରୀଭଗବତୀ
ଅଟେ ଏକ ବୃକ୍ଷର,
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଅବକ୍ତ୍ୟ ଚୈତନ୍ୟ
ସ୍ୱପ୍ରକାଶ ମାତର ।'

କିଂବା

'ସୃଷ୍ଟି ହିତେ ହିତ ଏବାଣୀ
ସତ୍ତ୍ୱର ନିରାଧାର,
ଅଚ୍ୟୁତି ଫେଡଇ ନିଗମ
ଶକ୍ତି ରସ ଗୁମର ।'

ଉକ୍ତ କାବ୍ୟରେ 'ବାବା' ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତିକୁ ଏକ-ଅଭିନ୍ନ ବୋଲି ମନେକରିଛନ୍ତି । 'ସର୍ବ ଉତ୍ପତ୍ତି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ମା'ସ୍ୱପ୍ନରେ ସ୍ୱୟଂ ଅଚ୍ୟୁତ ରୂପରେ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜ ଶକ୍ତିମତ୍ତାର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ସଂସାରର ମହାନ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ଭାବନା ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭଗବଦ୍ ଭାବର ଉଦ୍ରେକ କରିଥାଏ । ଏବଂ ଏହା ଯଥାର୍ଥରେ ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସର୍ବ ଜୀବର ଉତ୍ପତ୍ତି କାରେଣୀ ସେହି ମହାଶକ୍ତିଙ୍କୁ 'ବାବା' ସଂହାରିଣୀ ରୂପେ ଚିତ୍ରଣ କରିଥିଲେ ହେଁ ସେ ସଂହାରିଣୀ ପରିବର୍ତ୍ତେ ହୋଇଛନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କାରିଣୀ କଲ୍ୟାଣମୟୀ ଆନନ୍ଦମୟୀ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ । ସବୁ ମଣିଷ ଭିତରେ ଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ରତା, ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା, କାମଭାବ, ମୋହ, ଲୋଭ, ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ, ହିଂସା, କ୍ରୋଧ, ପାପ, ମିଥ୍ୟା ଆଦି ଆସୁରିକ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବିନାଶ ପାଇଁ ସେ ଏହି କାବ୍ୟରେ

Scanned by CamScanner

ଇଂଗିତ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟ, ଦୟା, ଧର୍ମ, ପ୍ରେମ, ଭକ୍ତି, ସରଳତା, ସାଧୁତା, ପବିତ୍ରତା ଇତ୍ୟାଦି ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଗୁଣର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଛନ୍ତି । 'ବାବା'ଙ୍କର ଏହି କାବ୍ୟଟି ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା ସହିତ ସାରା ପୃଥିବୀକୁ ନୂତନ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ କରିବ ବୋଲି ମୋର ଦୃଢ଼ ଆଶା ରହିଅଛି ।

ଏହି ପୁସ୍ତକର ଅନ୍ତରାଳରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ତଥା ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ଭୁଲି ହୁଏ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଫେସର ଡ଼କ୍ଟର ନୀଳାଦ୍ରି ଭୂଷଣ ହରିଚନ୍ଦନ, ଡଃ. ନଟବର ଶତପଥୀ, ଡଃ. ରତ୍ନାକର ଚଇନି, ନେମାଳ ପୀଠର ପୀଠାଧୀଶ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗଗନାନନ୍ଦ ଗୋସ୍ୱାମୀ, ଶ୍ରୀ କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ଶ୍ରୀ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ଦାସ, ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ଡକ୍ଟର ଶିବ ପ୍ରସାଦ ଦଳାଇ ଓ ଶ୍ରୀ ବିଜୟ କୁମାର ମହାପାତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଧାନ । ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ହୃଦୟର ଗଭୀର କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପରୁଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ, ଶ୍ରୀ ବେଣୁଧର ମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ପ୍ରାଣିଗ୍ରାହୀ, ଶ୍ରୀ କାହ୍ନୁ ଚରଣ ନାୟକ, ଶ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗରାଜ ନାୟକ,ଶ୍ରୀ ହରେକୃଷ୍ଣ ବେହେରା, ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ମିଶ୍ର, ଶ୍ରୀ ଲୋକନାଥ ଦାସ, ଶ୍ରୀ ଖତୁ ପରିଡ଼ା, ଶ୍ରୀ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଜେନା, ଶ୍ରୀ ଅମୂଲ୍ୟ କୁମାର ମାହାନ୍ତି, ଅଧାପକ ବିଜୟ କୁମାର ରାଉତ ପ୍ରମୁଖ ବିଦ୍ୱାନ୍ ଓ ଗୁଣି ସବୁମନ୍ତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ହୃଦୟର ଗଭୀର ସାଧୁବାଦ ଜଣାଉଛି ।

ଶ୍ରଦ୍ଧେୟା କୃଷ୍ଣା ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ଉଦ୍ୟମ ଯୋଗୁ ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିପାରିଛି । ବାବାଙ୍କର ଆଶୀଷ ରହିଥିବାରୁ ସେ ଏତେ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । କଟକସ୍ଥ 'ବିଜୟନୀ ପବ୍ଲିକେସନ୍ସ'ର ସତ୍ତ୍ୱାଧିକାରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦିଲୀପ କୁମାର ବେଉରା ଏହି ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରଣ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିଥିବାରୁ ମୋ ହୃଦୟର କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ॥ ଇତି ॥

ବିନୀତ,

ଶ୍ରୀ ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମହାନ୍ତି

ସର୍ବଉପୃତ୍ତି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ

ଅଚ୍ୟୁତ ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ
ଅଚ୍ୟୁତ ଅଧିପତି,
ଅଚ୍ୟୁତ ସକଳ ନିୟନ୍ତା
ଅଚ୍ୟୁତମୟ କ୍ଷିତି ।
ଅଚ୍ୟୁତ ଉଦର ହୀରଣ୍ୟ-
ମୟ ଅଚ୍ୟୁତ ପୁର,
ଅଚ୍ୟୁତ ସୂତ୍ରରେ ଗୁନ୍ଥିତ
ଅଚ୍ୟୁତ ମାଳା ଗାର ।
ଅଚ୍ୟୁତ ମିଳନେ ଅମୃତ
ଅଚ୍ୟୁତଙ୍କ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ,
ଅଚ୍ୟୁତ ନିର୍ମିତ ଆଳୟ
ଅଚ୍ୟୁତ ଭୂମି ପିଣ୍ଡ ।
ଅଚ୍ୟୁତ ଦୁଗ୍ଧର ସାଗରେ,
ଅଚ୍ୟୁତ ଘୃତ ସମ,
ଅଚ୍ୟୁତ ଅଜଣା ପୁରୁଷ
ଅଚ୍ୟୁତ ଯେ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ।
ଅଚ୍ୟୁତ ଯେ ଅଣଆକାର
ଅଚ୍ୟୁତ ମାୟାମୟ,
ଅଚ୍ୟୁତ ସୃଷ୍ଟିରେ ଜୀବନ
ଅଚ୍ୟୁତ ପଦାଶ୍ରୟ ।

Scanned by CamScanner

ଅଚ୍ୟୁତ ପ୍ରେମର ରାଗେଣି
ଅଚ୍ୟୁତ ଛନ୍ଦ ଧାରେ,
ଅଚ୍ୟୁତ ନାଦରେ ନାଦିତ
ଅଚ୍ୟୁତ କୃତ ପୁରେ ।
ଅଚ୍ୟୁତ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ
ଅଚ୍ୟୁତ ନାମାମୃତ,
ଅଚ୍ୟୁତ ତନୟେ ଜଗତେ
ଅଚ୍ୟୁତଭାବେ ରତ ।
ଅଚ୍ୟୁତ ଚରଣ ସେବକ
ଅଚ୍ୟୁତଙ୍କ ବେଠିଆ,
ଅଚ୍ୟୁତ ଭକ୍ତିର ବଣିକ
ଅଚ୍ୟୁତଙ୍କ କୋଠିଆ ।
ଅଚ୍ୟୁତ ନଶ୍ୱର ପୁରିରେ
ଅଚ୍ୟୁତ ସତ୍ୟ ଯେତେ,
ଅଚ୍ୟୁତ ମହିମା ଶ୍ରୁତିରେ
ଅଚ୍ୟୁତଙ୍କ ସଂକେତେ ।
ଅଚ୍ୟୁତ ପୁଷ୍ପଟି ସୁନ୍ଦର
ଅଚ୍ୟୁତ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ,
ଅଚ୍ୟୁତ ମଳୟ କୋଳରେ
ଅଚ୍ୟୁତ ଦୋଳାୟିତ ।
ଅଚ୍ୟୁତ ଗନ୍ଧର ସମୀର
ଅଚ୍ୟୁତ ଗତି କରେ,
ଅଚ୍ୟୁତ ଶାଶ୍ୱତ କମ୍ପନ
ଅଚ୍ୟୁତ ପୁରେ ପୁରେ ।

ଅଚ୍ୟୁତ ଆଖିର ପଲକ
ଅଚ୍ୟୁତ ଦେଖୁଅଛି,
ଅଚ୍ୟୁତ ସୃଷ୍ଟିର ବିକାଶ
ଅଚ୍ୟୁତ ସବୁକିଛି ।
ଅଚ୍ୟୁତଙ୍କ ଠାରୁ ଚେତୁଆ
ଅଚ୍ୟୁତ ବଂଧୁ ନାହିଁ,
ଅଚ୍ୟୁତ ଭାବର ମନ୍ଦିରେ
ଅଚ୍ୟୁତ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ।
ଅଚ୍ୟୁତ ଅମର ଅଜନ୍ମା
ଅଚ୍ୟୁତ ଜୀବ ମର,
ଅଚ୍ୟୁତ ଅନନ୍ତ ରହସ୍ୟ
ଅଚ୍ୟୁତିର ଗୁମର ।
ଅଚ୍ୟୁତ ଠାବରେ ଜାଣନ୍ତା
ଅଚ୍ୟୁତ ତତ୍ତ୍ୱ ଜଣେ,
ଅଚ୍ୟୁତ ପ୍ରେମରେ ରସିକ
ଅଚ୍ୟୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁଣେ ।
ଅଚ୍ୟୁତ ପ୍ରୀତିରେ ଅମର
ଅଚ୍ୟୁତ ଭୂମେ ନର,
ଅଚ୍ୟୁତ ଆଦୃତ ମନୁଷ୍ୟ
ଅଚ୍ୟୁତ ବଶ ତାର ।
ଏମନ୍ତ ଯାହାର ବିଭୂତି
ସଂସାରରେ ବିଦିତ,
ଅଚ୍ୟୁତ ତା ପାଦେ କିଂକର
ଭାବି ଭାବେ ଆଶ୍ରିତ ।

Scanned by CamScanner

ତା ନାମେ ଭେଳାଟି ମୋହର
ପ୍ରଳୟ ଭବ ଜଳେ,
ଭରସା କରିଛି ପାମର
ଦିନେ ଲାଗିବ କୂଳେ ।
ଅମନେ ଆସନ କରିଛି
ସର୍ମନେ ଦେଇ ଚିତ୍ତ,
ଅଚ୍ୟୁତ ସ୍ମରଣେ ପଲକ
ଲୟ ଯୋଗେ ଯୁକତ ।
ଅଣାକାର ପୁର ଦୁଆରେ
ନିରୋଳେ କର୍ଣ୍ଣ ଡ଼େରି,
ପଡର କାଖରେ ଜାକିଛି
ମୂଢ଼ମତି ଭୀକାରି ।
ତତ୍ତ୍ୱ ରସ ସ୍ୱାଦ କଣିକା
କୈବଲ୍ୟଟିଏ ପାଇଁ,
ମଣିମା, ମଣିମା ଡାକୁଛି
ଛାମୁରେ ପଡ଼ି ଶୋଇ ।
ଶକ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ନିରିମାଲ୍ୟରେ
ପ୍ରାଣେ ଲାଳସା ମୋରି,
ଅକ୍ଷୟ କୃପାର ଭଣ୍ଡାରୁ
ଦେବେ ଭୂବନେଶ୍ୱରୀ ।
ଏତିକି ଖୋରାକେ ମୋ ଆଶା
ଆହେ ଅଖିଳ ପତି,
ମନ ଯେଣୁ ଦୃଢ଼ କରିଛି
ପାମର ଏ ଅଚ୍ୟୁତି ।

ଶୂନ୍ୟ ମୁଖୁ ବାକ୍ୟ କହିବ
ଶୂନ୍ୟ ଶବଦ ଠାର,
ଅଜ୍ଞାନ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣିବ
ଅମୃତ କଣ୍ଠସ୍ୱର ।
ମୂଢ଼କୁ ଘୃଣା ନ କରିବ
ଆହେ କମଳା ପତି,
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ମ୍ଳେଛ ଅଜ୍ଞାନ
ମଳ ମତି ଅଚ୍ୟୁତି ।
କରୁଣାରୁ ଉଣା ହୋଇଲେ
ପ୍ରାଣ ହେବ ବ୍ୟାକୁଳ,
ଦାସ ଭାବେ ବାସ ଦେବଟି
ପାଦରେ ଆଦିମୂଳ ।
ଗୁହାରି ଶୁଣିମା ହେଉହେ
କୃପାଳୁ ଚୂଡ଼ାମଣି,
ଦୀନ ଦାସ ଶତ ଜନମେ
ତୋର ଚରଣେ ରଣି ।

--o--

Scanned by CamScanner

ଅଚ୍ୟୁତ ଉବାଚ
(ପ୍ରଥମ ଭାବ)

ଆର୍ଦ୍ର ହୃଦୟର କଂପନ
ଅଣାକାର ତରଙ୍ଗ,
ଅନନ୍ତ ଆତ୍ମାର କୂଳରେ
ସଂଚରେ ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ ।
କୋମଳ ଜ୍ୟୋତିର ଲହର
ଅବିଚଳିତ ଉତ୍ସ,
ଶୂନ୍ୟ କୁମ୍ଭୁ ଶବ୍ଦ ଅମୃତ
ସମ୍ଭାଷଣରେ ବସ !
ଭକ୍ତି ଘଣ୍ଟ ନିନାଦନରେ
ଜାଗ୍ରତ ଅଣାକାର,
ପାର୍ଥିତ ପ୍ରସାଦ ତୁ ନିଅ
ଶକ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ମୋହର ।
ସୁଜ୍ଞାନୀ ମାନଷ କଣ୍ଠେଇ
ପ୍ରାଣ ଅମୃତ ସ୍ୱାଦ,
ତତ୍ତ୍ୱଧାରି ପ୍ରିୟ ହାଟକ
ସତ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ।
ପାନକର ଦିବ୍ୟ ମଧୁର
ମଧୁମୟ ଏ ବାଣୀ,
ଶୁଣନ୍ତେ ସୁନାବ୍ୟା ତଟିନି
ପ୍ରାଣରେ ପୟୋସ୍ୱୀନି ।

ଅଚ୍ୟୁତ ଅମୃତ ମିମଂଶା
ଗଙ୍ଗା ଜଳଠୁ ପୂତ,
ଗୁପତ ବିଜ୍ଞାନ ସନ୍ଦେଶ
ନିତ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ସତ୍ୟ ।
ଅମୃତ ସରଣୀ ସୁଗମ
ଅମର ପ୍ରାଣ କେତେ,
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଜନ୍ମେ ତପ ଗୌରବ
ଆଦି ଶକ୍ତି ଚରଣେ ।
ମିଂମାଶା ବର୍ଜିତ ସୁତତ୍ତ୍ୱ
ଅଣାକାର ପୁରାଣ,
ନଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟ ଅକ୍ଷମ
ଜାଣିବାକୁ ଚରଣ ।
ଯେଣୁ ତୋ ବିନମ୍ର ଅକାଂକ୍ଷା
ଜାତକ ଜନ୍ମ ଧାରେ,
ପରକ୍ଷା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯାଚିବା
ଭକ୍ତ ତୋର ହାତରେ ।
ବ୍ୟକ୍ତ ତ୍ରିଲୋକର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେରେ
କୋଟି କୋଟି ଜଗତ,
ହିରଣ୍ୟମୟ ଏ ରଚନା
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସମାବୃତ ।
ଜୀବ ସମାଗମ କାହିଁରେ
ମୃତ୍ୟୁ ଲୋକ ବର୍ଜିତ,
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପୁର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦିର
ଦୂରେ ଦୂରେ ଗଠିତ ।

Scanned by CamScanner

ଅନନ୍ତ ମହିମା ଗୁମ୍ଫିତ
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମାଳ ମାଳ,
କଳି ହୀନ ପ୍ରାଣି ଅକ୍ଷମ
ସେ ଯେ ବହୁ ଦୁର୍ବଳ ।
ରମ୍ୟମୟ ପୁର ପୁରେକ
ଏକୁ ଆରେକ ଗୂଢ,
ଅଣମପା ପ୍ରଜ୍ଞା ନିଯୋଗେ
ବିଶ୍ୱକର୍ମା ସେ ଦୃଢ ।
ଏମନ୍ତ ବିଧାତା ବିଶ୍ୱରେ
ବ୍ରହ୍ମ ନାମକୁ ବହି,
ଅଗୋଚର ପୁର ନିବାସି
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଠାବ ଯହିଁ ।
ଏକଇ ଶକତି ଅନନ୍ତ
ଠୁଳ ଶକ୍ତି ମନ୍ଦିର,
ଅପୁରୁଷ ସେ ଅବିନ୍ୟାସି
ଅନାମ ନିରାକାର ।
ଶକ୍ତିମୟି ଶକତିରୂପା
ପୂତ ଆଲୋକ ପିଣ୍ଡ,
ତା ଇଚ୍ଛା କଟାକ୍ଷ କାରଣ
ଜାତ ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ।
ଗୁଣ ଭାବ ଯୋଗ ଲଗନେ
ଗୁଣ ତନୟ ଜାତ,
ତ୍ରୀଗୁଣୁ ତ୍ରୀଦେବ କଳ୍ପଣା
ଦିବ୍ୟ ଭାବ ଯୁକତ ।

ନିର୍ଗୁଣ ସତ୍ୟର ଭାବରେ
ଜାତ ସତ୍ୟ ପୁରୁଷ,
ବିଶ୍ୱ ଅଧିପତି ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ
ଦେବାଧି ଦେବ ଈଶ ।
ରଜଭାବ ଯେଣୁ ଉଦିତ
ପ୍ରଜାପତି ବାହାର,
ତମ ଗୁଣେ ସଂହାର ବଳ
ଜାତ ଧ୍ରୁବ ଶଙ୍କର ।
ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତିର ଜଠରୁ
ତ୍ରୟ ଅଂଶ ବିଖ୍ୟାତ,
ଗୁଣ ଭାବେ ରୂପ କରମ
ଶ୍ରୁତିର ଗୋପ୍ୟ ସତ୍ୟ ।
ପୁଂସ ନାରୀ ଦେବୀ ଦେବତା
ଭାବ ଆରୋପ ନାମ,
ଅରୂପ ଅବ୍ୟକ୍ତ, ଅଚିନ୍ତ୍ୟ
ଶକ୍ତିମୟ ଅସୀମ ।
ଶକ୍ତି ଯୁକ୍ତ ଗୁଣ କାରଣୁ
ସତ୍ୟ ଶକତି ଜାତ,
ନାରୀ ରୂପା ନିତ୍ୟା ପ୍ରତିମ
ତ୍ରୀଶକ୍ତିଟି ବିଖ୍ୟାତ ।
ସଂହାରିଣି ଶକ୍ତି କାଳିକା
ମହାକାଳି ବୋଲାଇ,
ସୃଷ୍ଟି-ଶକ୍ତି ଲକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପା
ମହାଲକ୍ଷୀ ଯୋଗାଇ ।

Scanned by CamScanner

ସ୍ଥିତି ସରସ୍ୱତୀ ବିଧାନ
ତିନିଶକ୍ତି ଯେଥାଇ,
ତ୍ରିଗୁଣ କାରଣୁ ତ୍ରିଶକ୍ତି
ଅବ୍ୟକ୍ତ ମହାମାୟୀ ।
ଶକ୍ତିଠାରେ ତେଜ ବିକାଶ
ଶକ୍ତି ଯୋଗେ ସମ୍ଭୁତ,
ଶକ୍ତି କୋଳେ ତେଜ ଖେଳଇ
ଯେଣୁ ଶକ୍ତି ଜାଗ୍ରତ ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶକ୍ତି ତେଜ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ
ଶିବ କାଳି ଶକ୍ତିର,
ସରସ୍ୱତୀ ଶକ୍ତି କାରଣୁ
ବ୍ରହ୍ମା ଯେ ତେଜ ସ୍ଥିର ।
ଆଦିଶକ୍ତି ଆଦ୍ୟ କାରଣ
ପରମ ନାମ ତାର,
ପରାଶକ୍ତି ଭଗବତି ସେ
ତେଜୋମୟୀଟି ସାର ।
ଶ୍ରୀଦୁର୍ଗା ନାମଟି ବିଦିତ
ନିରାକାର ଶକତି,
ଶୁଣ ଦାସ ତାର ଚରଣେ
ମୋର ନିତ୍ୟ ପଣତି ।
ଅନନ୍ତ ପ୍ରପଞ୍ଚ ଜଗତେ
ଶ୍ରୀଦୁର୍ଗା ଭଗବତି,
ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଯା ଜଠୁ
ହୋଇଅଛି ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତି ସରସତା ପ୍ରଦାନେ
ବିଶ୍ୱସତ୍ତା ଉଲ୍ଲସେ,
ଅନ୍ତେ ଲୀନ ହୁଏ ତା ଠାରେ
ମହାକାଳ ପ୍ରୟାସେ ।
ଦର୍ପଣେ ଯେମନ୍ତେ ଦିଶଇ
ଆକାଶ ଭୂମି ହ୍ରଦ,
ସ୍ୱର୍ଗ ନୋଇଥାଇ ଦର୍ପଣେ
ଉପଲବ୍ଧି ବିବାଦ ।
ଭାସମାନ ବିଶ୍ୱ ତେମନ୍ତେ
ଚୈତନ୍ୟମୟୀ ଠାରେ,
ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ରୂପା ମାତ
ଏକଇ ଜଗତରେ ।
ଦର୍ପଣ ଯୋଗୁଟି ବାବୁରେ
ସିନା ଜଗତ ଦୃଶ୍ୟ,
ଜ୍ଞାନନେତ୍ର ବିନା କାହିଁରେ
ସାଧ୍ୟ ହେବ ବିଶେଷ ।
ତା କୃପା କଣିକା ପରଶେ
ଅଚ୍ୟୁତି ଜାତିସ୍ମର,
ଚେତନାରେ ତତ୍ତ୍ୱ ସାଗର
ଯୁଗାନ୍ତ ସମାଚାର ।
ନିଷ୍କାମ ଯୋଗର ଦର୍ପଣେ
ସିନା କୁଣ୍ଡଳି ଯୁତେ,
ସର୍ବଦ୍ରଷ୍ଟା ଯୋଗି ଜାଣଇ
ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତି ମରତେ ।

Scanned by CamScanner

ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମ ଯେମନ୍ତେ
ପୁଂସ ନାରୀ ନୁହଁଇ,
ନପୁଂସକ ନୋହି ଆବର
ବେଦ ଭାଷ୍ୟ କହଇ ।
ଭଗବତି ଦୁର୍ଗା ତା ନାମ
ପୁଣି ଈଶ୍ୱରୀ ଜାଣ,
ସ୍ତିରୀ ଭାବ ଶବ୍ଦ ବିକାଶ
ସତ୍ୟ ସ୍ୱନାମ ପୁଣ ।
ଆତ୍ମା ଯେ ପୁରୁଷ ଆବର
ପୁଣି ପୁଂସ ବିଶେଷ,
ନପୁଂସକ ବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନର
ଜାତିଟି ସବିଶେଷ ।
ଭାବ ବୋଧ ବ୍ୟାକରଣରେ
ଏମନ୍ତ ଭିନ୍ନା ଭିନ୍ନ,
ତତ୍ତ୍ୱରେ ଏକଇ ବିଜ୍ଞାନ
ବାରୁଟିଆରେ ଘେନ ।
ଆତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମ ଶ୍ରୀଭଗବତି
ଅଟେ ଏକ ବୃକ୍ଷର,
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ, ଅବ୍ୟକ୍ତ, ଚୈତନ୍ୟ
ସ୍ୱପ୍ରକାଶ ମାତର ।
ମାୟାଯୁକ୍ତ ଶକ୍ତି ଆଶ୍ରୟେ
ଅନେକ ରୂପ ତାର,
କୋଟି କୋଟି ରୂପ ମିଶ୍ରଣେ
ଅରୂପାନନ୍ଦ ସାର ।

ଶ୍ରୁତି ଶତ ମୁଖେ ଭାଷଇ
ନିର୍ଗୁଣ ଶକ୍ତି ସେହି,
ଆବର ଅକ୍ଷରର ତତ୍ତ୍ୱରେ
ସୁଗୁଣଟି ଭଣଇଁ ।
ସମାହାର ଦୁଇ ଭାବର
ସୃଷ୍ଟି ହିତ ଲଗନେ,
ମହାଶକତିର ସଂଯୋଗ
ଗୁଣେ କଳ୍ପଣା ପଣେ ।
ନିର୍ଗୁଣ ଶକ୍ତିର ଗହ୍ୱରେ
ସଗୁଣ ଅଛି ଛପି,
ବିଶ୍ୱ ଅଧୀଶ୍ୱରୀ ବିଶ୍ୱର
ଗୁଣମୟୀ ନିରୋପି ।
ନିତ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ଗୁଣ
ସଗୁଣ ତାର ଦେହେ,
ଭାବ ଭକତିର କାମନା
ଗୁଣ ଯୁକ୍ତ ସେନେହେଁ ।
କେବଣ ତାହାର ସ୍ୱରୁପ
ଅଗୋଚର ଜଗତେ,
ସତ୍ୟ ଅନୁମେୟ ସ୍ୱଭାବେ
ହୀନ ଜୀବେ କିଞ୍ଚିତେ ।
ବହପ କାହାର ଧରାରେ
ଜନ୍ମଧାରୀ ଯେ ଠାରେ,
ଅମପାକୁ ମାପି କହିବ
ସତ୍ୟ ଡ଼ମ ପଣରେ ।

ସର୍ବ ଉପଦ୍ରବି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ

Scanned by CamScanner

କିବା ଦେବ ନର ଆବର
କାର ଶକତି ନାହିଁ,
ଭକ୍ତି ବଶେ ବାଞ୍ଛେ ଶରଣ
ଭଗବତୀଙ୍କୁ ଧାୟୀ ।
ଅଶେଷ ଜଗତ କାରଣ
ପ୍ରକୃତିର ଆଧାର,
ବସ୍ତୁ ଅବସ୍ତୁର ଜୀବନ
ନିମିତ୍ତ ନିରାଧାର ।
ମାୟାଅଧୀଶ୍ୱର ଜୀବନ
ତ୍ରୀଶକ୍ତି ଯେଣୁ ହୋଇ,
ସର୍ଜନା, ପାଳନେ ଆବର
ସଂହାରଣ କରଇ ।
ଭର୍ତ୍ତା ଭୋକ୍ତା ଶ୍ରୀମହେଶ୍ୱର
ପ୍ରକୃତି ପ୍ରଭା କୋଳେ,
ଆଦ୍ୟା ନାରୟଣି ଶକତି
ଅରୂପରେ ଯେ ଖେଳେ ।
ପରାଯେ ଅପରା ପ୍ରକୃତି
ଦୁଇ ଭଗବତୀର,
ପରି ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକୃତି
ଚୈତନ୍ୟ ଶକ୍ତି ଠାର ।
ଦ୍ୱୈତ ଅଦ୍ୱୈତ ମତ ତତ୍ତ୍ୱ
ସମାବେଶ ତାଠାରେ,
ମୂଢ ପଣେ ଜ୍ଞାନୀ ବଖାଣେ
ଦ୍ୱୈତ ଶକ୍ତି ଗଂଭୀରେ ।

ବୈଷ୍ଣବ ତତ୍ତ୍ୱର ଗୁମର
ବାରୁଟିଆରେ ଶୁଣ,
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରୟଣଟି ସେହି
ସର୍ବ ବିଶ୍ୱ କାରଣ ।
ରାମ ସୀତା ରାଧା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ଶଙ୍କର ଉମା ଜଣେ,
ଗଣପତି ବକ୍ରତୁଣ୍ଡି ସେ
ରବି ଉଷା ପ୍ରମାଣେ ।
ମହାବିଦ୍ୟା ଋଦ୍ଧି ସିଦ୍ଧିଟି
ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାଟି ସେହି,
ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧୀଶ୍ୱରୀ ଯେ
ମହାଦେବୀ ବୋଲାଇ ।
ପଞ୍ଚମହାଶକ୍ତି ଆବର
ଦଶ ସେ ମହାମାୟା,
ନବଦୁର୍ଗା ଯେଣୁ ତାପାଦେ
ଦିବ୍ୟ ଗୁଣ ଆଶ୍ରୟା ।
ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ସେ ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀ
କାତ୍ୟାୟନି ଶକତି,
ଶକ୍ତିମାନ, ଶକ୍ତି ଏକଇ
ତତ୍ତ୍ୱ ପାରୁ ତୁ ଚେତି ।
ନିତ୍ୟା ସନାତନି ବୈଷ୍ଣବୀ
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମୂଳାଧାର,
ଠିକେ ଠିକେ ତତ୍ତ୍ୱ ଫେଡ଼ଇ
ଅଚ୍ୟୁତି ମୂଢ଼ ନର ।

Scanned by CamScanner

କୃପାମୟୀ କୃପା ଆଧାରେ
ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଜନମ,
ଅନନ୍ତ ତା ଜଠ଼ ଗହ୍ବରୁ
ବିଶ୍ୱ ଉପୃରି ଧର୍ମ ।
ଶକ୍ତି ନେତ୍ରଧାରେ ଜନ୍ମଇ
ମହାଶିବଟି ସତ୍ୟ,
ତା ଆଦେଶେ କରେ ସଂହାର
କାଳ ଶେଷେ ଯୁକତ ।
ଦୟା କ୍ଷମା ନିଦ୍ରା ଯେ ସ୍ମୃତି
କ୍ଷୁଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ଜନନୀ,
ତୃଷା ତୃପ୍ତି ଧୃତି ଶକତି
ସେ ମହାମାୟା ପୁଣି ।
ଭକ୍ତି ମତି ତୃଷ୍ଟି ଯେ ପୁଷ୍ଟି
ଶାନ୍ତି କାନ୍ତି ବେଭାର,
ଲଜ୍ୟା ଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ୱ ବିଶେଷ
କୃତ୍ୟ ଦେବୀ ସଭାର ।
ଗୋଲକେ ଶ୍ରୀରାଧା ସେ ମାୟା
ସାକେତରେ ସେ ସୀତା,
କ୍ଷୀର ସାଗରରେ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ
ସେ ସପ୍ତସତୀ ସତ୍ତା ।
ଦକ୍ଷକନ୍ୟା ସତୀ ପାର୍ବତୀ
ହିମ ଗିରିର ବାଳା,
ମେନକା ନନ୍ଦିନୀ ଶ୍ରୀଦୁର୍ଗା
ସାବିତ୍ରୀ ପରିମଳା ।

ସରସ୍ୱତୀ ବାଣୀ ସୁବିଦ୍ୟା
ସାବିତ୍ରୀ ଯେ ଗାୟତ୍ରୀ,
ଯୋଗମାୟା, ଯୋଗ୍ ଶକତି
ଦକ୍ଷରାଜନ ପୁତ୍ରୀ ।
ତୁ ବିଶ୍ୱ ଜନନୀ ପ୍ରକୃତି
ଆଦ୍ୟା ଶକତି ତୁହି,
ନିର୍ଗୁଣା ତ୍ରିଗୁଣାତ୍ମିକା ତୁ
ନିତ୍ୟା ସଗୁଣମୟୀ ।
ପରଂ ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ୱରୂପ ତୋର
ତୁ ସତ୍ୟ ସନାତନୀ,
ପରମ ତେଜ ତୁ କୃପାଳି
ସର୍ବ ସ୍ୱରୂପା ଜାଣି ।
ସର୍ବେଶ୍ୱରୀ ସର୍ବାଧାର ତୁ
ପରାପ୍ରର ଶକତି,
ସର୍ବବୀଜ ସର୍ବପୂଜ୍ୟା ତୁ
ମଙ୍ଗଳମୟୀ ଇତି ।
ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଦେବ ମହେଶ
ମରୁତ ଯେ ଗନ୍ଧର୍ବ,
ସୁର ନର ଆଦି କିନ୍ନର
ତୋଠାରୁ ଜାତ ସର୍ବ ।
ଅଣ୍ଡଜ ସ୍ୱେଦଜ ଉଦ୍ଭିଜ୍ଜ
ଜରାୟୁଜ ଆବର,
ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ ସବୁତ
ତୋଠୁଁ ଜନ୍ମ ତାଙ୍କର ।

Scanned by CamScanner

ପରାଶକ୍ତି ଠାରୁ ବାହାର
ଜଗତ ଜୀବାର୍ଣ୍ଣବ,
ରଗବେଦରେ ଶ୍ରୀମୁଖ ବାଣି
ଜାଣେ ପାମର ଧ୍ରୁବ ।
ବିଚରଣ କରୁ ଜଗତେ
ଛିଦ୍ର ତୁ ଏକାଦଶ,
ଅବସ୍ଥାନ କରୁ ମହୀରେ
ସର୍ବ ବସ୍ତୁ ବିଶେଷ ।
ବିଷ୍ଣୁ ଆଦି ଦ୍ୱାଦଶାଦିତ୍ୟ
ତୋ ରୂପ ମାତ୍ର ସାର,
ସର୍ବ ଦେବଗଣ ତୋ ରୂପ
ସାର ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁମର ।
ଆତ୍ମାମୟୀ ଆତ୍ମା ତୁ ମାତ
ମହା ଅନଳ ସତ୍ୟ,
ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ତୁ ରୁଦ୍ର
ପରମ ତତ୍ତ୍ୱ ଅର୍ଥ ।
ନିଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଈଶ୍ୱରୀ
ସନାତନୀ ଶକତି,
ଉପାସ୍ୟ ଦେବତା ତୁ ମାତା,
ଭକତରେ ତୋ ପ୍ରୀତି ।
ସର୍ବ ଜୀବ ଦେହେ ବିରାଜୁ
ଚିନ୍ମୟୀ ଶକ୍ତି ତୁହି,
ସର୍ବ ଶକ୍ତି ତୋ ବିନୁ ମାତା
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଜଣେ ନାହିଁ ।

ମହାବିଦ୍ୟା ମହାମାୟା ତୁ
ମହାନାମା ତୁ ମାତ,
ମହାଶକ୍ତି ମହାଶିବା ତୁ
ମହାବିଦ୍ୟା ତୁ ସତ୍ୟ ।
କୃପାମୟି କୃପାସାଗରୀ
କନକପୁର ସତୀ,
ଶାରଦା ବରଦା ସିଦ୍ଧଦା
ଜାଣେ ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତି ।
କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ତୋ ପାଦେ
ନିତ୍ୟ ଦୀନ ଦାସର,
ଶରଣ ମାଗଇ ଚରଣେ
ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତି ତୋର ।
ଜନମେ ଜନମେ ଅଜ୍ଞାନ
ତୋର ଶରଣ ଥାଇ,
ଦାସ ମୁଖେ କାନି ଶେଷରେ
ତତ୍ତ୍ୱମାନ ଫେଡ଼ଇ ।
ଅଜ୍ଞାନ ଦାସ ମୋ ଆଶ୍ରିତ
ମୁଖେ ମୋ ବାକ୍ୟ ସାର,
ସତ୍ୟ ମନେ ଘେନ ସୁଜ୍ଞାନୀ
ପୂତ ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁମର ।

-- o --

Scanned by CamScanner

ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାବ

ଶୁଣଦାସ ଦିବ୍ୟ ଚରିତ
ଭଗବତୀ ପୁରାଣ,
ସୁଜ୍ଞାନୀ ନିମିତ୍ତ ଅମୃତ
ମୂର୍ଖେ ବିଷଟି ଜାଣ ।
ପରମ ଶକତି ବୈଷ୍ଣବୀ
ନିର୍ଗୁଣ ବହ୍ମମୟୀ,
ନିରାକାରମୟୀ ସେ ଯେଣୁ
କାଳେ ସଗୁଣମୟୀ ।
ଜଗତେ ସକଳେ ତନୟ
ତାର ଅମୃତ କୋଳେ,
ଦୃଷ୍ଟିରେ ପାଳଇ କୃପାଳି
ପ୍ରୀତିର ଅନ୍ତରାଳେ ।
ଜୀବ ବ୍ୟାକୁଳିତ ସଂକଟେ
ବିଶ୍ୱରୂପା ଶକତି,
ଅବତରେ ଧରା ବକ୍ଷରେ
ସୃଷ୍ଟି ରକ୍ଷଣେ ପ୍ରୀତି ।
ବାରୁଟିଆ ଶୁଣ ଚରିତ
ରସମୟ ରହସ୍ୟ,
ଦୁର୍ଗମ ନାଶନେ କାଳିକା
ଦୃଶ୍ୟମୟି ବିଶେଷ ।
ପ୍ରାଚୀନ ବୈଦିକ କାହାଣୀ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତତ୍ତ୍ୱ ମୁଖର,
ଦୁର୍ଗମ ଦୈତ୍ୟର କଷଣେ
ଧର୍ଷିତ ଧରାପୁର ।

ବ୍ରହ୍ମାବଳେ ବଳି ଅସୁର
ଧର୍ମ ନାଶେ ସତତ,
ଚତୁର୍ବେଦ ନାଶେ ଜଗତେ
ମନ୍ଦମତି ଦଇତ ।
ବେଦ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ କାରଣେ
ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ପାପ ପଳୟ,
ଯଜ୍ଞ ଦେବ କର୍ମ ବ୍ୟାହତ
ଜଗତ ନିରାଶ୍ରୟ ।
ତପି ଯୋଗି ମୁନି ଲୁଚନ୍ତି
ନିଗମ ଗିରି କ୍ରୋଡେ,
ଦାନବୀ ଲୀଳାର ରାଜତ୍ୱ
ଭୟଙ୍କର ପ୍ରକଟେ ।
ଧର୍ମ ହାନିହୁଏ ଧରାରେ
ପୃଥ୍ୱୀ ମରୁ ଉଷର,
ପାପ ସ୍ପର୍ଶେ ଜଳବିହୀନ
ଅଣାକାର ସାଗର ।
ଧରଣୀ କୋଳରେ ଦୈତ୍ୟର
ଅତ୍ୟାଚାର ପ୍ରବଳ,
ଜନଶୂନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ନିନ୍ଦିତ
କାଳ ଉପହାସିତ ।
ତ୍ରିପୁର ସନ୍ତପ୍ତ ପାପାଗ୍ନି
ଲେଲିହାନ ଜ୍ୱଳନ,
ଶ୍ୱାସ ରୁଦ୍ଧ ଦେବ ମାନବ
ଅନନ୍ତ କାଳ ପୁଣ ।

Scanned by CamScanner

ଏମନ୍ତ ବିପତ୍ତି ପଠନେ
ଦେବଗଣ ସନ୍ତପ୍ତ,
ଏକାନ୍ତେ ପ୍ରର୍ଥନା ନିରୋଳେ
ଜନନୀଙ୍କୁ ସତତ ।
ସନ୍ତାନ ଡ଼ାକର ଲହରୀ
କୋମଳ ହୃଦେ ଯାଇ,
ନିନାଦିତ କରେ ଦୁଃଖର
ବିସ୍ତୃତ ମରୁଭୂଇଁ ।
ପୁତ୍ର ଡ଼ାକ କେତେ ଆତୁର
ପଶେ ଅନନ୍ତ କର୍ଣ୍ଣେ,
ତୁହିମାତା ସର୍ବ ଶକତି
ଶୃତି ମନ୍ତ୍ରଟି କର୍ଣ୍ଣେ ।
ଶୁମ୍ଭ ନିଶୁଂମ୍ଭ ଯେ ଧୂମାକ୍ଷ
ଚଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡ ଆବର,
ରକ୍ତବୀର୍ଯ୍ୟ ମଧୁ କୈଟଭ
ଦୈତ୍ୟ ମହିଷାସୁର ।
ବିନାଶି ରଖିଲୁ ଜଗତ
ଜଗତ ମାତା ତୁହି,
କାତ୍ୟାୟନି ସୃଷ୍ଟି ତୁ ରଖ
ତନୟେ କୃପା ବହି ।
ଅବତରେ ମହାଶକତି
ତେଜୋମୟୀ ମୂରତି,
ପୁଷ୍ପିତ ହୁଅଇ ଧରଣି
ପୂର୍ଣ୍ଣଗର୍ଭା ପ୍ରକୃତି ।

କୃପା ନେତ୍ରେ ଚାହେଁ କଲ୍ୟାଣି
ପୁତ୍ର ଗଣ ହକାରି,
ପରିତୋଷେ ସ୍ଥିରେ ବିଦାର
ଆପାଣା ପୁରେ ପୁରି ।
ଦୈତ୍ୟ ଦେଖି ସୁରସୁନ୍ଦରୀ
ବିଶ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶେ,
ଦଶଶକ୍ତି ଜନ୍ମ ଶରୀରୁ
ମାୟା ଶକତି ବଶେ ।
କାଳୀ ତାରା ଯେ ଛିନ୍ନ ମସ୍ତା
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ,
ଭୈରବୀ ଚଞ୍ଚଳା ମାତଙ୍ଗୀ
ଧୂମ୍ରା ତ୍ରିପୁରେଶ୍ୱରୀ ।
ଚଉଷଠି ଯୋଗିଣୀ ଆବର
ନବକୋଟି କାତ୍ତାନି,
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗୁ ଜନମ ହୁଅନ୍ତି
ଶକ୍ତି ସ୍ୱଇଛା ଜାଣି ।
ଆକ୍ରମଣେ ଦୈତ୍ୟ ବିନାଶି
ରଖେ ସୃଷ୍ଟିକୁ ତାର,
ଶୃତି ଧର୍ମ ତେଣୁ ଧରାରେ
କୃପାରେ ହେଲା ସ୍ଥିର ।
ଶାକମ୍ବରୀ କୃପା କଣାରେ
ଜଗତ ଜୀବନ୍ୟାସ,
ଚରଣେ ମାଗଇ ଶରଣ
ମୂଢ ଅଚ୍ୟୁତ ଦାସ ।

Scanned by CamScanner

ତତ୍ତ୍ୱଗୁଣ ବାରୁଟିଆରେ
ନିହିତ ସତ୍ୟ ଯେହି,
ଦୈତ୍ୟର ବିନାଶ ଏମନ୍ତ
ମୋହ ବଶେ ହୁଅଇ ।
ମାନବି ପରାଏ ପରାଣେ
ଭାବ ଆଣେ ଦଇତ,
ଅଙ୍ଗ ସଙ୍ଗ ଲାଭ ପିପାଶେ
ହୁଅଇ କାମୋନ୍ମତ୍ତ ।
କାମବଶ ହେଲେ ସୁଜ୍ଞାନି
ଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନ ନାଶଇ,
କାମବଶ ଶୁଦ୍ଧ ତପସ୍ୱୀ
ତପ ବିନାଶ ହୋଇ ।
କାମବଶ ତପ ଭକତ
ମୂଢ ପରାଏ ଥାଇ,
କାମବଶ ମୂଢ ରାଜନ
ଶତ୍ରୁ ହାତେ ମରଇ ।
କାମବଶ ମୂଢ ଘରୁଆ
ସ୍ତ୍ରୈଣ ଟି ହେବା ସାର,
କାମବଶ ହେବା କାମିନି
ବିଟପିଟି ମାତର ।
କାମବଶ ଶତ୍ରୁ ଯୋଗୀର
ଯୋଗର ଅପୂର୍ଣ୍ଣତା,
କାମବଶ ପରା ଭୋଗୀର
ଅକାଳ ବୃଦ୍ଧା ବସ୍ଥା ।

କାମାବେଗ ବୁଦ୍ଧି ହରଇ
ପୁଣ୍ୟ ବଳଟି କ୍ଷୟ,
କାମବଶ ଯେଣୁ ଦଇତ
ନିଧନ ନିଶଂସୟ ।
କାମାବେଗ ପ୍ରାଣୁ ସଂହାର
ବାରୁଟିଆ ମୋହର,
କାମାବଶ ସିନା ଏକଇ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନରକ ଦ୍ୱାର ।
ଜଗତ ଜନନୀ ଚରଣେ
ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ବିନତି,
କାମଭାବ ଠାରୁ ଦୂରରେ
ହେଉ ଅଚ୍ୟୁତି ସ୍ଥିତି ।
ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟ ଦାସ ତୁ ଶୁଣ
ତ୍ରୀଶକ୍ତି ସମାଚାର,
ଆଦିଶକ୍ତି ପୁଣି ତ୍ରୀରୂପା
ସାରତତ୍ତ୍ୱ ଗୁମର ।
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯେ ମହାକାଳୀ
ଯେ ମହାସରସ୍ୱତୀ,
ତ୍ରୀରୂପ ପରମବ୍ରହ୍ମର
ଅଟେ ଏକଇ ସ୍ଥିତି ।
ପରମ ପ୍ରେମରେ ଏ ସୃଷ୍ଟି
ପ୍ରେମେ ନିର୍ମାଣି ଅଛି,
ଅଣୁ କଣିକାରେ ଚିନ୍ମୟ
ସତ୍ତା ତାର ଲୁଚିଛି ।

Scanned by CamScanner

ସୃଷ୍ଟି ଲକ୍ଷଣ ତା ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ସୃଷ୍ଟିର କର୍ଣ୍ଣଧାର,
ସୃଷ୍ଟିର ରକ୍ଷାର ନିମିତ୍ତ
ବ୍ରହ୍ମର ଅବତାର ।
ଲିଙ୍ଗରୁ ଅତୀତ ତା କାୟା
ମାୟାମୟ ଇଶ୍ୱର,
କେବେ ନାରୀ କେବେ ପୁରୁଷ
ଅବତାର ତାହାର ।
ମୂଢ କଳ୍ପଣାରେ ବିଭେଦ
ଅଭେଦ ତାର ଅଙ୍ଗ,
ଜ୍ଞାନୀ ଜ୍ଞାନ ନେତ୍ର ସାଗରେ
ତତ୍ତ୍ୱ ମତ ବିଭଙ୍ଗ ।
ନାମ ଜାଣିବାକୁ ଚିହ୍ନରା
ଅନେକ ନାମ ତାର,
ନାମାତୀତ ଗୁଣାତୀତ ସେ
ଅନାମଟି ମାତର ।
ଭାବବୋଧ ଅର୍ଥେ ଯୋଗୀର
ଭାବ ବିନୋଦ ମୂର୍ତ୍ତି,
ଭାବବିନୋଦିଆ ଶ୍ରୀହରି
ଠାରେ ସକଳ କିର୍ତ୍ତୀ ।
ଅବତରେ ଯେବେ ପୁରୁଷ
ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶ,
ସେହି କାଳୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶାରଦା
ଶକତି ସବିଶେଷ ।

ରଜ, ସତ୍ତ୍ୱ ତମ ଗୁଣର
ସତ୍ତା ଭାବ ତାଙ୍କର,
ବହ୍ମାବିଷ୍ଣୁ ପୁଣି ମହେଶ
ଗୁଣର ଅବତାର ।
ତେମନ୍ତେ ତ୍ରୀଗୁଣା ତ୍ରୀଦେବୀ
ଜନନୀ ତନୁ ଧାରି,
ସୃଷ୍ଟି କଲ୍ୟାଣରେ ତ୍ରିକାୟା
ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ୱରୂପ ଧାରି ।
ତମ ରୌଦ୍ର ରୂପ ସଂକେତ
ମହାକାଳିକା ଆଦ୍ୟା,
ଦୁଃଷ୍ଟ ସଂହାରଣ ଶକତି
ଭୀଷଣ ଭୟ ପ୍ରଦା ।
ରଣ କଉଶଳେ ଉନ୍ମତ୍ତା
ଅରିରେ ଭୟଙ୍କର,
ଦୈତ୍ୟ ବିନାଶିନି କାଳିକା
କୃପାମୟୀ ସୃଷ୍ଟିର ।
ଖଡ଼ଗ ଚକ୍ର ଗଦା ଧନୁଷ
ପରିଘା ଶୂଳ ବାଣ,
ଶଂଙ୍ଖ ଭୂଷୁଣ୍ଡୀ ଯେ କପାଳ
ଆୟୁଧ ଏତେ ଜାଣ ।
ଦିବ୍ୟ ଆଭୂଷଣ ଶରୀରେ
ନୀଳମଣି ଶରୀର,
ଦଶମୁଖ ଦଶ ଶ୍ରୀପାଦ
ଦଶ ହସ୍ତ ତାଙ୍କର ।

Scanned by CamScanner

ଏମନ୍ତ ସ୍ୱରୂପେ କାଳିକା
ଦାନବେ ଭୟଙ୍କର,
ଇଷ୍ଟ ଦେବୀ ଯେଣୁ ମୋହର
ସେବେ ପାଦ ତାଙ୍କର ।
ମହାଭୟଙ୍କରୀ ଧ୍ୱଂସିନୀ
ଅସୁର ବଳ ପାଇଁ,
କରୁଣାମୟି ସେ କୃପାଳି
ଭକ୍ତ ମାତା ବୋଲାଇ ।
ସଗୁଣା ନିର୍ଗୁଣା ସଦୟା
କରୁଣାମୟି ମାତା,
ବାରୁଟିଆ ସେବ ଚରଣ
ହେବୁ ଜଗତଜିତା ।
ଦଶ ମହାବିଦ୍ୟା ଯା ଠାରୁ
ନବ ଅଂଶ ମାତର,
ଗୁଣ ଭାବ ପ୍ରାପ୍ତି ସକାମେ
ଭକ୍ତ ଭକ୍ତି ମାତର ।
ଏକଇ ନବର ମିଳନେ
ବୈଷ୍ଣବୀ ଶକ୍ତି ସେହି,
ଦଶରୂପ ତାର କଳ୍ପନା
ଶ୍ରୁତି ମନ୍ତ୍ର ଭଣଇ ।
ସତ୍ୟ ଭାବ ଯେଣୁ ପ୍ରଧାନ
ବୈଷ୍ଣବୀ କାୟାତାର,
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ତା ଅବତାର
ଶ୍ରୁତି ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁମର ।

ଜଗତ ପାଳିନି ଶକତି
ପୁରୁଷେ ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇ,
ଧରା ଧାମେ ନିତ୍ୟା ପ୍ରକୃତି
ଜନନୀ ରୂପା ସେହି ।
ଶ୍ରୀ ଶୋଭା କାୟା ପ୍ରତିଭା
ତେଜ ରୂପ ତାହାର,
ପୁଷ୍ଟି ତୃଷ୍ଟି ଶାନ୍ତି ସୌଭାଗ୍ୟ
ଆଦି ଶକ୍ତି ମାତର ।
ହସ୍ତେ ଅକ୍ଷମାଳା କମଳ
ପରଶୁ ଗଦା ବାଣ,
ବଜ୍ର ଧନୁଶର ଖର୍ପର
ଶକ୍ତି ଖଡ଼୍‌ଗ ପ୍ରମାଣ ।
ମଧୁ ପାତ୍ର ଶଂଖ ଯେ ଘଣ୍ଟା
ସୁଦର୍ଶନ ଧାରଣ.
ଶୁଳ ପାଶ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆୟୁଧ
ଅଷ୍ଟାଦଶ ହସ୍ତେଣ ।
ଆରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ
କମଳେ ପରେ ସ୍ଥିତି,
ନିରାଶ୍ରୟ ଜୀବ ଜୀବନେ
ଧ୍ୟାନ କରେ ଅଚ୍ୟୁତି ।
ମୁଖେ ଅନ୍ନ ଦେଇ ପାଳଇ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜଗତ ଜୀବ,
ପରମ କୃପାଳୁ ସେ ବିଷ୍ଣୁ
ପରମ ସଦାଶିବ ।

ସର୍ବ ଉତ୍ପତ୍ତି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ

Scanned by CamScanner

ଗତି ମୁକ୍ତି ଦାତ୍ରୀ ଜନନୀ
ପାଦେ ବିନତି ମୋର,
ମୂଢ଼ମତି ସେବେ ତୋ ପାଦ
ଦାସ ଭାବେ ତୋହର ।
ରଜଗୁଣ୍ଣ ବାହୀ ଶକତି
ଜ୍ଞାନମୟୀ ପ୍ରତିମା,
ମହାସରସ୍ୱତୀ ତା ନାମ
ରଜ ଗୁଣ ଉପମା ।
ପ୍ରଜାପତି ଠୁଳ ଶକତି
ଉତ୍ପତ୍ତି ସୂତ୍ରଧର,
ଜ୍ଞାନ ସଂଗୁଜିନି ଜନନୀ
ଶାରଦା ମାୟା ମୋର ।
ମେଧା ସ୍ମୃତି ଧୃତି ମାନସ
ବିଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନ ସେହି,
ସର୍ବ ବିଦ୍ୟାଦାତ୍ରୀ ଶ୍ରୀବିଦ୍ୟା
ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା ବୋଲାଇ ।
ସଞ୍ଚାଳନ କରେ ସୃଷ୍ଟିକୁ
ଜ୍ଞାନମୟ କଳାରେ,
ଉତ୍ପତ୍ତି ଭିତ୍ତିରେ ସକଳ
ଶାରଦା ସିଦ୍ଧ କରେ ।
ହସ୍ତେ ଘଣ୍ଟା, ହଳ ତ୍ରିଶୁଳ
ଶଂଖ, ମୂଷଳ ଚକ୍ର,
ଧନୁ ଧନୁର୍ବାଣ ଆୟୁଧ
ପୂରିତ କରପତ୍ର ।

ଦୁଗ୍ଧବତ୍ ଦିବ୍ୟ ଶରୀର
ଶରଦ ପ୍ରାୟ ଶୋଭା,
ଚନ୍ଦ୍ରତେଜ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ
ସରସ୍ୱତୀ ପ୍ରତିଭା ।
ସଂସାର ଉତ୍ପତ୍ତି କାରଣ
କରୁଣାମୟି ତୁହି,
ମୋହିତ କରିଛୁ ଜଗତ
ଯୋଗମାୟା ବୋଲାଇ ।
ଗତି ମୁକ୍ତି ଦାତା ତୁହିମା
ବିଦ୍ୟାବୁଦ୍ଧିଦାୟିନୀ,
ସର୍ବ ନାରୀଗଣ ତୋରୂପ
ସଂସାରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ପୁଣି ।
ପାପ ପରିତାପ ନାଶିନି
ଉତ୍ପାତ ବିନାଶିନି,
ଯୋଗବିଦ୍ୟା ଦାତ୍ରୀ ବରଦା
ମାତା ହଂସ ବାହିନୀ ।
ତୋ ପାଦ ସେବଇ ନିରତେ
ମୂଢ ଅଜ୍ଞାନ ମୁହିଁ ,
ଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାଠାରୁ ଦୂରରେ
ମୁହିଁ ରହି ଅଛଇ ।
ତ୍ରୀମହାବିଦ୍ୟାଟି ସଂସାରେ
ମହାବିଦ୍ୟା ବିଖ୍ୟାତ,
ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ଜାଣନ୍ତି
ସୁଗମ ସତ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ ।

Scanned by CamScanner

ନିଷ୍କାମ ସାଧନେ ପ୍ରାପତ
ତ୍ରୀଶକ୍ତି କୃପା ବାରି,
ସୁଦୁର୍ଲଭ ତାଙ୍କ ମହିମା
ସଂସାରେ ଅବତାରି ।
ତ୍ରୀଗୁଣାତୀତ ସେ ପୁରୁଷ
ବ୍ରହ୍ମ ଦରଶି ଜଣେ,
ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି ଧାରୀ ମହାତ୍ମା
ପୁରୁଷ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁଣେ ।
ପଞ୍ଚମ ଧାମରେ ପାମର
ମୂଢ଼ମତି ଅଚ୍ୟୁତି,
ଲଭିଛି ତ୍ରୀଶକ୍ତି କରୁଣା
ପ୍ରାଣ ହରିଛି ଭିତ୍ତି ।
ଯୁଗ ପଞ୍ଚମୂନି କଳିରେ
ଅଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମ ତାର,
ସତ୍ୟେ କୃପାଜଳ କଳିରେ
ଅଚ୍ୟୁତି ଯେ ପାମର ।
ଧନ୍ୟ ସେ ରହସ୍ୟ ପୁରୁଷ
ଅଣସାଧନ ତାର,
କଳିରେ ତାହାର କୀରତି
ଅଭିନବ ମାତର ।
ଏକାକାର ସତ୍ୟ ଜାଣଇ
ସାଧୁ ସାଧବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ,
ତିନି ଶକ୍ତି ଏକ ଶକତି
ଆଦ୍ୟା ଶକ୍ତି ଗରିଷ୍ଠ ।

ଭକ୍ତ ଅର୍ଥେ ତାର ତ୍ରୀରୂପ
ଭାବ ଅର୍ଥେ ଉଦିତ,
ଶେଷେ ଭଗବତୀ ଏକଇ
ସତୀ ଜଗତ ମାତ ।
ଏକ ସିଂହାସନେ ବସାଇ
ଏକଇ ମନ୍ଦିରରେ,
ନିଗମ ଶ୍ରୁତିର ତତ୍ତ୍ୱକୁ
ସ୍ଥାପିଛି କଳି ଘୋରେ ।
ଆଦ୍ୟେ ମହାକାଳି ମଧ୍ୟରେ
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆସନ,
ଶେଷେ ମହାମାୟା ଶାରଦା
ଘେନନ୍ତି ସିଂହାସନ ।
ଅଲିଭା ଅନଳ ପରାଏ
ତେଜଛଟା ପ୍ରବଳ,
ତ୍ରିପୁର ସଂକେତ ସେଠାବ
ଆଗେ ପାତାଳ ବଳ ।
ବ୍ରହ୍ମ ପରିମଳ ଅନଳ
ଧୂନି କୁଣ୍ଡ ମନ୍ଦିରେ,
ଅଲିଭା ପ୍ରଦୀପ ଅମ୍ଳାନ
ପଞ୍ଚମ ପ୍ରଦେଶରେ ।
ଶୁଣ ଦାସ ଏହୁ ଦୁର୍ଲଭ
ସମଗ୍ର ଜମ୍ବୁ ପୁରେ,
ଅଚ୍ୟୁତ ନିର୍ମାଣ କୀରତି
ଦିବ୍ୟ କଳିକାଳରେ ।

Scanned by CamScanner

ଦରଶନେ ସର୍ବ ପ୍ରାପତି
ଗତି ମୁକ୍ତି ନିର୍ବାଣ,
ଜଗଧାତ୍ରୀ ପୀଠ ଧରାରେ
ଗୋପ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ କାରଣ ।
ପାମର ଜନମ ଲଭିଛି
ଯେଣୁ କୃପା ସାଗର,
ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତି
ଆଦିଶକ୍ତି କିଂକର ।
ଗୁପତ ଫେଡ଼ଇ ପାମର
ଯେଣୁ ବିନତି ତୋର,
ଦାସ ମୁଖେ ଫେଡ଼େ ଅଚ୍ୟୁତି
ଶୃତି ତତ୍ତ୍ୱ ପାମର ।

-- ୦ --

ତୃତୀୟ ଭାବ

ନିଗମ ତତ୍ତ୍ୱରେ ବିଦିତ
ଦଶ ମାତୃ ଶକତି,
ଏକୁ ଏକ ଠାରି କହିବା
ଶୁଣ ଦାସରେ ଚେତି ।
ନିଗମ ତତ୍ତ୍ୱ ଏ ଗୁପତ
ସଂସାରେ ଅବିଦିତ,
ଦାସ ପ୍ରେମେ ଫେଡେ ସତତ
ଦୀନ ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତ ।

ମାତଙ୍ଗ ସଂହିତା କାହାଣୀ
ଶୁଣିଛି କର୍ଣ୍ଣେ ମୁହିଁ,
ତୋ ଆଗେ ପ୍ରକାଶ ସକଳ
ଶୁଣ ତୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ।
ଦକ୍ଷ ପ୍ରଜାପତି ନରେଶ
ସତ୍ୟ ଯୁଗେ ରାଜନ,
ଅରିପଣ ମଣି ଶିବରେ
ଯଜ୍ଞ କର୍ମେ ତା ମନ ।
ଆମନ୍ତ୍ରିତ ଦେବ ସକଳେ
ମାତ୍ର ଶଂଙ୍କର ବିନା,
ପାର୍ବତୀ ଜାଣନ୍ତି ପରତେ
ସକଳ ବିଡ଼ମ୍ବନା ।
ଆଶ୍ୱାସିଣ ଦେବୀ କହନ୍ତି
ଶୃଣ୍ୱେନ୍ତ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର,
ଯଜ୍ଞ ଅର୍ଥେ ଇଛା ବଳିଛି
ଆଜ୍ଞା ମଣେ ସତ୍ୱର ।
ନାସ୍ତି ବାଣି ଶୁଣି କାଳିକା
କୋପିତ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି,
ଯଜ୍ଞ ହବିଭାଗ ଗ୍ରହଣ
ପ୍ରତିଜ୍ଞିତ ସୁମତି ।
ଅବା ବିଧ୍ୱଂସିବେ ଯଜ୍ଞକୁ
ଲକ୍ଷଣ ଅକାରଣ,
ଆଦିଶକ୍ତି ବିନା କାହିଁବା
ଯଜ୍ଞ ସିଦ୍ଧି କାରଣ ।

Scanned by CamScanner

ରକ୍ତ ଚକ୍ଷୁଧାରେ ଦେଖନ୍ତି
ମହାଦେବଙ୍କୁ ଚାହିଁ,
କମ୍ପିତ ଅଧର ଶରୀର
ବର୍ଣ୍ଣ କୃଷ୍ଣ ହୁଅଇ ।
କ୍ରୋଧାଗ୍ନିରେ ଦଗ୍‌ଧ ସର୍ବାଙ୍ଗ
ଦୃଶଟି ଭୟଂଙ୍କର,
କାଳାଗ୍ନି ପରାଏ ବିଗ୍ରହ
ତେଜୋରାଜି ପ୍ରଖର ।
ଲହ ଲହ ଜିହ୍ୱା କଣ୍ଠରେ
ମନୁଷ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ମାଳ,
ଅର୍ଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ର ଶୋହେ ମସ୍ତକେ
ପ୍ରଶାନ୍ତ ପରିମଳ ।
ଅତି ବିକଟାଳ ଶରୀର
ମହାଭୟ ପ୍ରତୀତ,
ବିକଟ ହୁଂଙ୍କାର ଶବଦ
କରନ୍ତି ଜଗତ୍ ମାତ ।
ମହାପ୍ରଚଣ୍ଡ ସେ ଶରୀର
ତ୍ରିଲୋକେ ଭୟଙ୍କର,
କୋଟି ଯୁବା ସୂର୍ଯ ପ୍ରକାଶ
ତେଜ ପ୍ରକାଶ ଘୋର ।
ଅସହ୍ୟ ହୋଇଲା ଶୁଳିରେ
ଅଟ୍ଟହାସ୍ୟ ଅଶେଷ,
ଭୟ ପାଇ ଶିବ ପଳାନ୍ତି
ସ୍ଥାନ ତେଜି ଅବଶ୍ୟ ।

କେଣେ ଯିବେ ଅବା ମହେଶ
ଦଶଦିଗ ପଥରେ,
ରୁଦ୍ଧ କଲେ କ୍ରୁଦ୍ଧ, ଯୋଗିନୀ
ଦଶରୂପ ଗୋଚରେ ।
ବିସ୍ତାରିତ ଅଙ୍ଗୁ ଜନ୍ମାଇ
ଦଶ ମାତୃ ଶକତି,
ଦଶଦ୍ୱାର ମାୟୀ ରୋଧିଲେ
କାହିଁ ଯିବାକୁ ଗତି ।
ଏକ ବ୍ରହ୍ମ ଦଶ ଶକ୍ତିରେ
ହୋଇଲା ବିଭାଜନ,
ଦଶମହାବିଦ୍ୟା ଏମନ୍ତ
ଶକ୍ତି ଜନମ ଜାଣ ।
ତାରା ଛିନ୍ନ ମସ୍ତା ଷୋଡ଼ଶୀ
ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ କାଳୀ,
ଧୂମାବତୀ ପୁଣି ତ୍ରିପୁରା
ବଗଳା ମହାବଳୀ ।
ମାତଙ୍ଗୀ, କମଳା ଏଦଶ
ମହାମାୟା ଶକତି,
ନିଗମ ରହସ୍ୟ ଦାସରେ
ଫେଡ଼େ ମୂଢ ଅଚ୍ୟୁତି ।
ଏକ ଏକ ଗୋପ୍ୟ ଠିକଣା
ଦଶ ମହାବିଦ୍ୟାର,
ଠିକ ଠିକେ ଦାସ କହିବି
ଶୁଣ ତତ୍ତ୍ୱ ସାଗର ।

Scanned by CamScanner

ଗୁରୁ ମୁଖ ବାଣୀ ଗୁପତ
କଳି ନରେ ବିଷମ,
କାହିଁବା ବୁଝିବେ ଅଜ୍ଞାନ
ମ୍ଲେଛ ହୀନ ଅଧମ ।
ତଥାପି ବାବୁରେ ବିନତି
ତୋହରେ ମନଛୁଆଁ,
ଗୁପତ ବୁଝତୁ ରହସ୍ୟ
ଗୂଢ଼ ଗୁମର ଯାହା ।
ଆଦ୍ୟରେ ସେ ଆଦିଶକତି
କାଳିକା ଅବତାର,
ଶ୍ୟାମବର୍ଣ୍ଣା ପୁଣି ତ୍ରୀନେତ୍ର
ଅଶେଷ ହସ୍ତ ତାର ।
ମୁକୁଳିତ କେଶା ଉଲଗ୍ନା
ଲହ ଜିହ୍ୱା ମୁଖରେ,
ବିକଟାଳ ଅଟ୍ଟହାସିନି
ଖଡ଼ଗ ଖପର କରେ ।
କଟିତଟ ହସ୍ତାଭରଣ
ପିନସ୍ତନା ଘୋର ସେ
କପାଳ ମାଳାଟି ଗଳାରେ
ମାଏ କରିଛି ଘେନା ।
ସର୍ବ ଅଳଂକାର ଭୂଷିତା
ପିଶାଚିନି ସହିତେ,
ଉଗ୍ର କାଳିକା ଅବତାର
ଜଗତ ହିତ ଅର୍ଥେ ।

ନୀଳ ସରସ୍ୱତୀ ସେ ତାରା
ଉଗ୍ରତାରା ବୋଲାଇ,
ବାଗ୍‌ଦେବୀ ସେ ମୋକ୍ଷ ଦାୟିନୀ
ଅଭୀଷ୍ଟ ଦାତ୍ରୀ ସେହି ।
ତନ୍ତ୍ର, ଭକ୍ତି, ଯୋଗ ବିଶେଷେ
ଜପ ପୂଜା ପଥରେ,
ଗୁରୁ କୃପା ଉପଦେଶରେ
ସାଧକ ସିଦ୍ଧି କରେ ।
କାଣିଚାଏ କୃପା ପ୍ରାପତେ
ମର୍ତ୍ତେ ଜନ୍ମ ସଫଳ,
କାଳିକାରହସ୍ୟ ଏମନ୍ତ
ଲକ୍ଷଣ ପରିମଳ ।
ଦ୍ୱୀତି ବିଦ୍ୟା ତାରା ପୁରାଣ
ଶୁଣ ତୁ ଦାସ ମୋର,
ପାମର ଅଚ୍ୟୁତି ଜଣାଏ
ଚରଣେ ନମସ୍କାର ।
ଅତି ତେଜୋମୟ ତା ତନୁ
ନୀଳ ରଙ୍ଗେ ଶୋଭିତ,
ବ୍ୟାଘ୍ର ଚର୍ମ ବସ୍ତ୍ର ଶରୀରେ
ତ୍ରିନେତ୍ର ମାତ ସତ୍ୟ ।
ଶିବଙ୍କର ବକ୍ଷ ଦେଶରେ
ଏକପଦ ଅଛଇ,
ହସ୍ତରେ କପାଳ ଖର୍ପର
ଆଉ ଖଡ଼ଗ ଦିଶଇ ।

ସର୍ବ ଉପୃତ୍ତି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ

Scanned by CamScanner

କଣ୍ଠେ ମୁଣ୍ଡମାଳା ଲମ୍ବିତ
ମୁକୁଳିତ କେଶିନୀ,
ଯୋଗମାୟା ସେ ଉଗ୍ର ତାରା
ପୁଣି କୃପା ଦାୟିନି ।
କରୁଣା ତାହାର ଅମାପ
ଆପଣା ପୁତ୍ର ଠାରେ,
ଭୋଗ ମୋକ୍ଷଦାତ୍ରୀ କୃପାଳି
ଶତ୍ରୁ ବିନାଶ କରେ ।
ସର୍ବ ସିଦ୍ଧିଦାତ୍ରୀ ବାଗ୍‌ଦେବୀ
ଗତି ମୁକ୍ତି ଦାୟିନୀ,
ଅଜ୍ଞାନ ପାମର ଅଚ୍ୟୁତି
ପାଦେ କରେ ଦଇନି ।
କୃପାଳୁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପରଶେ
ବିଦ୍ୟା ସରଳ ସିନା,
ସର୍ବସିଦ୍ଧି ଲଭି ଭକତ
ଖଣ୍ଡେ ସର୍ବ ବାସନା ।
ମହାମାୟା ତାରା ଚରଣେ
ଶରଣ ମାଗେ ରହି,
ଛିନ୍ନମସ୍ତା ବିଦ୍ୟା ଗୁମର
ଶୁଣରେ ଦାସ ତୁହି ।
ଗୁପତୁଗୁପତ ଏ ବିଦ୍ୟା
ଦୁର୍ଲଭ ସଂସାରରେ,
ଯୋଗ ଜନ୍ମା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ
ଏ ବିଦ୍ୟା ସିଦ୍ଧିକରେ ।

ଶ୍ୱେତପଦ୍ମ ପାଦ ତଳରେ
କାଞ୍ଚନ ବର୍ଣ୍ଣ ଗାତ୍ର,
ଯୋନି ଚକ୍ର ଶୋହେ ନାଭିରେ
ଶରୀରେ ନୀଳ ବସ୍ତ୍ର ।
ଚତୁର୍ହସ୍ତା ସେ ଯୋଗମାୟା
କରୁଣାମୟି ଅତି,
ରଜ ତମ ସହଚରୀ ତ
ଦୁଇ ପାଶେ ଅଛନ୍ତି ।
କରାଗ୍ରେ ଛେଦିତ ମସ୍ତକ
ବାମ ହସ୍ତରେ ଶୋହେ,
ତ୍ରିଧାରା ରୁଧୀର ସ୍କନ୍ଧରୁ
ନିରତେ ବହୁଥାଏ ।
ସେହିଧାରା ଆପେ ପିଅନ୍ତି
ସହଚରୀ ଯେ ଦୁଇ,
ମସ୍ତକ ବିହୀନ ଶରୀର
ଜୀବିତ ରହିଥାଇ ।
ଛିନ୍ନ ଶିର ପୀଡ ରୁଧୀର
ରହସ୍ୟ ରସାମୃତ,
ଅନ୍ତର୍ମୂଖୀ ଯୋଗ ଚେତନା
ଶକତିମୟି ସତ୍ୟ ।
ତା କୃପା କଣାରେ ସାଧକ
ମର ସଂସାରେ ଧନ୍ୟ,
ଶକ୍ତିମୟି ଯୋଗୀ ଲକ୍ଷଣ
ଧନ୍ୟ ତାର ଜୀବନ ।

Scanned by CamScanner

ଚମକ ଶକତି ଦାୟିନୀ
ଅଚ୍ୟୁତି ପ୍ରଣିପାତ,
ଷୋଡଶ ବିଦ୍ୟାର ମହକ
ଶୁଣନ୍ତୁ ଦାସ ସତ୍ୟ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଷୋଳଯେ କଳାରେ
ଷୋଡ଼ଶୀ ମହାଦେବୀ,
ମହାବିଦ୍ୟାଦାତ୍ରୀ ସୁନ୍ଦରୀ
ତେଜୋମୟୀ ସାଧବୀ ।
ଷୋଡଶ ବର୍ଣ୍ଣର ମନ୍ତ୍ରରେ
ମାହେଶ୍ୱରୀ ପୂଜିତା,
ଅଙ୍ଗ କାନ୍ତି କୋଟି ମିହିର
ଚତୁର୍ଭୁଜେ ଶୋଭିତା ।
ମହାମାୟୀ ପଦ୍ମ ଆସନେ
ତ୍ରିନେତ୍ରାଙ୍କ ଆସନ,
ଧନୁ ଧନୁର୍ବାଣ ଅଂକୁଶ
ଖଡ୍‌ଗଟି ହସ୍ତେ ଜାଣ ।
ବରଦା କୃପାଳି ଶାରଦା
ନିତ୍ୟ ତୃପ୍ତି ବିଗ୍ରହ,
ପରମ ବ୍ରହ୍ମରୁ ଅଭିନ୍ନ
ମହିମା ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ।
ସର୍ବ ମନ୍ତ୍ର, ତନ୍ତ୍ର ଈଶ୍ୱରୀ
ମହାମାୟୀ ସିଦ୍ଧିଦା,
ଶ୍ରୁତି ଭଣିବାକୁ ଅକ୍ଷମ
କୃପାମୟି ବରଦା ।

ଭକ୍ତ ସୁବତ୍ସଳା କଲ୍ୟାଣି
ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି ଦାୟିନୀ,
ସର୍ବାଭୀଷ୍ଟ ଦାତ୍ରୀ ଷୋଡ଼ଶୀ
ପାଦେ ମୋର ଦଇନି ।
ନର ଜନ୍ମେ ବାଞ୍ଛି ଆଶ୍ରୟ
ଯୋଗମାୟା ପାଦରେ,
ପାମର ଅଚ୍ୟୁତି ଫେଡ଼ଇ
ଗୋପ୍ୟ ଦାସ ମୁଖରେ ।
ମହବିଦ୍ୟା ଗୁଣ ଆରେକ
ବାବୁ ତୁ ଧାନ ଦେଇ,
ଯୋଗମାୟା ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ
ବିଦ୍ୟା ଦେବା ବୁଝାଇ ।
ଶିବ ସହଚରୀ ଶିବାନୀ
ଖ୍ୟାତ ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ,
କାନ୍ତିମୟୀ କୋଟି ଅରୁଣ
ତେଜୋମୟୀ ଈଶ୍ୱରୀ ।
ଉଚ୍ଚ କୁଚଯୁଗ ମଣ୍ଡିତ
ମୃଦୁ ହାସ୍ୟେ ସୁନ୍ଦରୀ,
ଆଦିଶକ୍ତି ଭଗବତୀ ସେ
ମୁକତି ଅଧୀଶ୍ୱରୀ ।
କୃପାମୟୀ କୃପା ଦାୟିନୀ
ପଶାଙ୍କଂଶ ଧାରିଣି,
ଅଭୟ ମୁଦ୍ରାରେ ବରଦା
ଦେବୀ ସେ କାତ୍ୟାୟନି ।

ସର୍ବ ଉତ୍ପତ୍ତି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ

Scanned by CamScanner

ହ୍ରୀଂ ବୀଜମନ୍ତ୍ରେ ପୂଜୀତା
ମାତା ଆଦିଶକତି,
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହାଶକତି
ବିଶ୍ୱ କାରଣ ସ୍ଥିତି ।
କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ସମ ତେଜରେ
ଦିବ୍ୟ ତନୁର ଶୋଭା,
ସର୍ବ ସିଦ୍ଧିଦାତ୍ରୀ କୃପାଳି
ଅଭୟ ଦାତ୍ରୀ କିବା ।
ଅମୃତ ଦାୟିନୀ ମସ୍ତକେ
ଅର୍ଦ୍ଧ ଶଶାଂଙ୍କ ଥାଇ,
ଆଶ୍ରିତ ଭକତ ପାଇଁକି
କୃପା ବରଷି ଥାଇ ।
ପୁତ୍ର ପ୍ରେମେ କରୁଣାମୟି
କୃପା ଦୁର୍ଲଭ ତାର,
ତା କୃପା ଲଭନ୍ତେ ଭକତ
ମର ପୁରେ ଅମର ।
ନିତ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ପାଦରେ
ବାଗୁଟିଆରେ ମୋର,
କୃପା ଲାଭ ଅର୍ଥେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କର୍ମ ବେଳହୁଁ କର ।
ପାମର ମୁଁ ମୂଢ ଅଚ୍ୟୁତି
ତାର ପାଦେ କଂକର,
ତ୍ରିପୁରା ବିଦ୍ୟାଟି କହିବା
ଶୁଣ ତୋର ଆଗର ।

ବିଶ୍ୱ ସଂରକ୍ଷଣ ଶକତି
କାଳ ଭୈରବୀଙ୍କର,
ତ୍ରିପୁରା ଭୈରବୀ ଯେଶକ୍ତି
ଥାଇ ଭୈରବଠାର ।
ଅଙ୍ଗକାନ୍ତି କୋଟି ଭାନୁଯେ
ମହାତେଜ ପ୍ରବଳ,
ଗଳେ ମୁଣ୍ଡମାଳା ଭୂଷିତା
ତ୍ରିନେତ୍ର ପରିମଳ ।
ପୟୋଧର ଲିପ୍ତ ଶୋଣିତେ
ଶିରେ ମୁକୁଟ ଶୋଭା,
ଜୟବତୀ ବିଦ୍ୟା ଅଭୟ
ମୁଦ୍ରା ହସ୍ତର ଶୋଭା ।
ସୁଚାରୁ ଭାସିନୀ ଜନନୀ
ଇନ୍ଦ୍ରି ଜୟୀ ଶକତି,
ଅରି ବିନାଶିନି କରୁଣା
ମୟି କୃପାଳି ଅତି ।
ପୁରଶ୍ଚରଣ ଯେ ଆହୁତି
ଜପ ତପରେ ତୋଷ,
ଦକ୍ଷିଣା ମୂରତି ତ୍ରିପୁରା
ମହାମାୟା ବିଶେଷ ।
ସଂଯମେ ସାଧତୁ ଭକତି
ମହାମାୟା ଚରଣେ,
ଆପଣା ଦାସର ମୁଖରେ
ଅଚ୍ୟୁତି ଗୋପ୍ୟ ଭଣେ ।

Scanned by CamScanner

ପର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ରହସ୍ୟ
ଧୂମାବତୀ ଗୋପନ,
ବୃଦ୍ଧା ଯୋଗମାୟା ଶିବାନି
ହସ୍ତେ ଖର୍ପ ଧାରଣ
ଭୟ ପ୍ରଦାୟିନୀ ଆବର
କ୍ଷୁଧା ତୃଷା ପୀଡ଼ିତା,
କରୁଣାମୟି ମା ଅଭୟା
ଯୋଗେଶ୍ୱରୀ ପୂଜିତା ।
ତେଜ ପ୍ରାୟ ଧୂମ୍ର ଶରୀରୁ
ପ୍ରବାହ ଅବିରତ,
ପାପ ବିନାସିନୀ ଜନନୀ
କରୁଣାମୟି ସତ୍ୟ ।
ପାମର ଅଚ୍ୟୁତି ପଡ଼ଇ
ଧୂମାବତୀ ଚରଣ,
କୃପା କରି କରୁଣାମୟି
ପାଦେ ଦେ ଶରଣ ।
ଜଗତେ ଯେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଦ୍ୟାଟି
ଶୁଣ ଦାସ ମୋହର,
ବଗଳା ଶ୍ରୀବିଦ୍ୟା କହିବା
ଠିକେ ତୋର ଆଗର ।
ସିନ୍ଧୁ ସୁଧ ରତ୍ନ ବେଦିରେ
ମଣିମୟ ଆସନେ,
ପୀତବର୍ଣ୍ଣା ପୀତ ବସନେ
ଆରୁଢ଼ା ସିଂହାସନେ ।

ସର୍ବ ଆଭୂଷଣ ଗଳାରେ
ପୀତ ମାଳା ଶୋଭିତ,
ଶତ୍ରୁ ଜିହ୍ୱା ବାମ ହସ୍ତରେ
ଦକ୍ଷିଣେ ଖଡ଼ଗ୍ ସ୍ଥିତ ।
ଅରି ବିନାଶିନି ବଗଳା
ମାତା ଶକତିମୟୀ,
ସାଧକ ସେବାରେ ସେ କୃଷ୍ଣା
କରୁଣା ବରଷଇ ।
ପୀତ ପୁଷ୍ପ, ପୀତ ଆସନେ
ତୋଷ ମହାଶକତି,
ବାଣ ବିଦ୍ୟା ଗତିଦାୟିନୀ
ଭକ୍ତିରେ ତାର ପ୍ରୀତି ।
ବାଂଛା କଳ୍ପତରୁ ପରାୟେ
ସର୍ବସିଦ୍ଧି ସକଳ,
ବଗଳା କୃପାରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ
ସାଧୁ ଶକତି ବଳ ।
ବଚନ ସିଦ୍ଧିର ଶକତି
ତାର କୃପାଲହରୀ,
ଅଚ୍ୟୁତି ପାମର ତାଙ୍କର
ଚରଣେ ସେବାକାରି ।
ସେବତୁ ବଗଳା ଚରଣ
ବାବୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଚିତ୍ତରେ,
ମାତଙ୍ଗୀ ଶ୍ରୀବିଦ୍ୟା କହିବା
ଦାସ ଶୁଣ ତୁ ଧୀରେ ।

Scanned by CamScanner

ତେଜୋମୟ ଶ୍ୟାମ ଶରୀର
ମସ୍ତକେ ଚନ୍ଦ୍ର ଥାଇ,
ତ୍ରିନେତ୍ର ବିରାଜ ଆନନେ
ରତ୍ନାସନେ ଦିଶଇ ।
ନୀଳ ପଦ୍ମ କାନ୍ତି ଝଲକ
ତନୁ ବର୍ଣ୍ଣା ବିଭବା,
ଚତୁର୍ଭୁଜେ ପାଶ ଅଂକୁଶ
ଶୂଳ ଖଡ୍ଗ କି ଅବା ।
ଦାନବ ମୋହନ ଶକତି
ଦୈତ୍ୟରେ ଦାବାନଳ,
ଭକ୍ତାଭୀଷ୍ଟ ଫଳ ଦାୟିନୀ
ଗୃହସ୍ତେ କୃପା ବଳ ।
ମାତଙ୍ଗ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର
ମାତଙ୍ଗୀ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି
ଧ୍ୟାନ ଭକ୍ତି ପୁଣ୍ୟ ବଳରେ
ମାତୃ କୃପା ପ୍ରାପତି ।
ଦୟାମୟୀ କରୁଣାମୟି
ଗୃହସ୍ଥରେ ତୋ କୃପା,
ଅଚ୍ୟୁତି ପାମର ଘରୁଆ
ଭଜେ ଅନନ୍ତ ରୂପା ।
ନାରୀ ପୁତ୍ର ଧରି ବଞ୍ଚଇ
ଅଚ୍ୟୁତି ଯେ ପାମର,
ମାତଙ୍ଗୀ ଚରଣ ବିନୁରେ
ନାହିଁ ଆଶ୍ରୟ ମୋର ।

ଶେଷ ମହାବିଦ୍ୟା କମଳା
ବୈଷ୍ଣବୀ ଶକ୍ତି ମାତ,
ବାରୁଚିଆ ଶୁଣ ଗୁପତ
ଭଣେ ମୂଢ ଅଚ୍ୟୁତ ।
ସାତ୍ତ୍ୱିକ ପରମ ବୈଷ୍ଣବୀ
ଶୁଦ୍ଧାଚାର ଯୁକତେ,
ଆଦିଶକ୍ତି ଗୋଲକେଶ୍ୱରୀ
ସକଳ ଜୀବହିତେ ।
ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ସତ୍ୟ ବିଚାର
ବିଦ୍ୟାବୁଦ୍ଧି ଦାୟିନୀ,
ସୌଭାଗ୍ୟ ସଂପଦ କାରେଣି
ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଘରଣି ।
କମଳ ଆସନ ଯାହାର
କାନ୍ତି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତୁଲ୍ୟ,
ଚତୁଁଅଶ୍ୱ ଗଜ ସେବିତ
ଶୁଣ୍ଢେ ବାରି ଅମୂଲ୍ୟ ।
ଚତୁର୍ଭୁଜା ମାତା ବରଦା
ଦେହେ କମଳ ଶୋହେ,
ଅଭୟ ଜନନୀ ଶ୍ରୀଦେବୀ
ଭକ୍ତ ମାନସ ମୋହେ ।
ଅମଳାନ ବସ୍ତ୍ର ଶରୀରେ
ବିଷ୍ଣୁ ଶକତି ଶ୍ରେୟ,
କିବା ଦେବ ନର, ଅସୁର
ବାଂଛେ ତାଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ।
ଦଶ ଶକ୍ତି ଉପାସନାରେ
ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲାଇ,

Scanned by CamScanner

ଅଭାବ ବିନାଶେ ସଂପଦ
ସାଧକ ଲଭିଥାଇ ।
ଲୋକମାତା କୃପା ବିନୁରେ
ଜଗତ ପଙ୍ଗୁସମ,
ଆଗମ ନିଗମ ଭେଦରେ
ଉପାସନା ତା ଧନ୍ୟ ।
ଶେଷେ ଯେ ଭକତ ଲଭଇ
କମଳା କୃପା ବାରି,
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣି କୃତାର୍ଥ
ସାଧକ ସର୍ବୋପରି ।
ବ୍ରହ୍ମମୟ ହୁଏ ସତତ
ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଦଶ ବିଦ୍ୟା,
ଅନ୍ତେ ସେ ବ୍ରହ୍ମରେ ମିଶଇ
ଲଭି ଶକତି ସୁଧା ।
ଅନନ୍ତେ ମୋକ୍ଷ ଯେ ପ୍ରାପତି
ବିଦ୍ୟା ଗୁମର ସିନା,
ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧି ବିଦ୍ୟା ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ
ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି ବାସନା ।
ଦଶ ମାତା ପାଦ ପଙ୍କଜେ
ଭକତି ପ୍ରଣିପାତ,
ଶରଣ ମାଗଇ ପାମର
ଦୀନ ହୀନ ଅଚ୍ୟୁତ ।
ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାବରେ ଭଣିଲି
ଦଶ ବିଦ୍ୟା ଗୁପତ,
ଶୁଣ ବାରୁଟିଆ ବିଜ୍ଞାନ
ଶ୍ରୁତି ବଖାଣ ମତ ।

ଚତୁର୍ଥ ଭାବ

ଅଣାକାର ପୁରୁ ନିଗମ
ବାର୍ତ୍ତା ଆସର ଝରି,
ଅମୀୟ ଅମୃତ ସୁତତ୍ତ୍ୱ
ଗୋରସ ସମ ସରି ।
ଶୁଣ ବାରୁଟିଆ ଅମୂଲ୍ୟ
ମୁଖ ସାନିଧ ଗିର,
ଇତିହାସ ଏହୁ ଗୁପତ
ସତ୍ୟ ଶ୍ରୁତି ବିଚାର ।
ସନାତନ କଳ୍ପ ପାଦପ
ଛାୟା ତା ଅଣାକାର,
ସର୍ବ ତତ୍ତ୍ୱ ତାର ଜଠରୁ
ହୋଇଅଛି ବାହାର ।
ଜାଲକ ପରାଏ ତଟିନୀ
ଧାର ଧରାପୁରରେ,
ମାନବ ଜଗତ ଆବର
ଜୀବ ତାର ଆଶାରେ ।
ଆତଯାତ ସତ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରିକା
ଗୁପତ ଗୀତା ସେହି,
ଶକ୍ତି ଇଷ୍ଟ ମଣି ଅମର
କାଳେ କାଳେ ଅଟଇ ।
ଶକ୍ତିମୟ ସାରା ଜଗତ
ଲଭି ତାର ଦର୍ଶନ,
ଶକ୍ତି କୋଳେ ଶ୍ରୁତି ତନୟ
ସେ ସତ୍ୟ ସନାତନ ।

Scanned by CamScanner

କୋମଳ ଚାଟକୁ ହକାରି
କମଳ କୋଳେ ଥୋଇ,
ସତ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ କହୁ ପ୍ରାଣରେ
ନାଦ ତତ୍ତ୍ୱ ପୁରାଇ ।
ପଦାଙ୍କ ସ୍ମରଣେ ସୁତତ୍ତ୍ୱ
ଦିଏ କର୍ଣ୍ଣରେ ଭରି,
ଶକ୍ତି କୋଳେ ଏହି ଜଗତ
ସନାତନ ଚାତୁରୀ ।
ଶ୍ରୁତିର ଜନନୀ ଶକତି
ବେଦ ମାତା ତା' ନାମ,
ଶକ୍ତିମୟୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଗତେ
ନିଗମ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ।
ଶକ୍ତି କୋଳେ ବେଦ ଶିଶୁଟି
ପରାଏ ନିଦ୍ରାଗତ,
ଜନନୀ ପ୍ରେମରେ ପୀରତି
ପ୍ରାଣେ ଭାବ ଗୁପତ ।
ବେଦ ଜନନୀଟି ଗାୟତ୍ରୀ
ଗାୟତ୍ରୀ କୋଳେ ବେଦ,
ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ର ସାର ଗୁମର
କାରଣ ମନ୍ତ୍ର ବୋଧ ।
ଚତୁର୍ବେଦ ଗାୟତ୍ରୀ ମୟ
ଲକ୍ଷଣ ସମାବୃତ,
ତ୍ରିଶକ୍ତି ଗାୟତ୍ରୀ ଏକଇ
ନିଗମ ଗୋପ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ ।
ମହାକାଳୀ ଯେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ
ମହାସରସ୍ୱତୀ ତ,

ତ୍ରିରୂପା ଏକଇ ଗାୟତ୍ରୀ
ବେଦ ମାତା ବିଖ୍ୟାତ ।
ତ୍ରିଗୁଣାତ୍ମିକା ଟି ଯୁକତେ
ସତ୍ତ୍ୱ ରଜ ଯେ ତମ,
ଦୈହିକ ଦୈବିକ ଭୌତିକ
ତାପହନ୍ତୀ ପରମ ।
ପରା ବିଦ୍ୟା ମହିମାମୟି
ଆର୍ଯ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରାଣ,
ପୂଣ୍ୟ ସ୍ମୃତି ସନାତନର
ଜ୍ଞାନ ଜନନୀ ପୁଣ ।
ହୃଦୟେ ଚୈତନ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଟି
ବ୍ରହ୍ମରୂପା ଶକତି,
ପଞ୍ଚ ପ୍ରାଣ ଶକ୍ତି ଶରୀରେ
ଗାୟତ୍ରୀ ଶକ୍ତି ଧୃତି ।
ଏକାକ୍ଷର ହୋଇ ପରମ
ନିଗମ ବ୍ରହ୍ମ ତତ୍ତ୍ୱ,
ମୌନ ଇତି ସତ୍ୟ ସାଧନେ
ସାର ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁପତ ।
ଗାୟତ୍ରୀଟି ଠାରୁ ଉତ୍ତମ
ମନ୍ତ୍ର ଶ୍ରୁତିରେ ନାହିଁ,
ଅଚ୍ୟୁତି ମୁଖର ଭଣିତା
ଦାସରେ ଶୁଣ ତୁହି ।
ମଧୁସାର ଯେଣୁ ପୁଷ୍ପର
ଘୃତ କ୍ଷୀରର ହୋଇ,
ତେମନ୍ତ ଗାୟତ୍ରୀ ସୁମନ୍ତ୍ର
ବେଦ ସାର ବୋଲାଇ ।

Scanned by CamScanner

ପାପ ବି ନାଶିନି ଶକତି
ସେହି ଶ୍ରୁତି ଜନନୀ ,
ତାଠୁ ନାହିଁ ଆନ ପବିତ୍ର
କରି ଯୋଗ ଧିଆନୀ ।
କମଳ ଆସନେ ବିହରେ
ପଞ୍ଚମୁଖୀ ଗାୟତ୍ରୀ,
ରତ୍ନହାର ଆଭୁଷଣରେ
ତନୁ ମଣ୍ଡିତ ଅତି ।
ଦଶ କରେ ଦଶ ଆୟୁଧ
ଖଣ୍ଡା ଖର୍ପର ଶୋହେ,
ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ପଦ୍ମ ଯେପାଶ
ଛିନ୍ନ କପାଳଟିଏ,
ଅଙ୍କୁଶ ବରଦ ମୁଦ୍ରାରେ
ମାତୃ ଶିରେ ମୁକଟ,
କଲ୍ୟାଣମୟୀ ସେ ଜନନୀ
ଶ୍ରୁତି ମାତା ପ୍ରକଟ ।
ଅତି ଲୌକିକ ଯେ ଲୌକିକ
ଫଳ ଉପାସନାରେ,
ବ୍ରହ୍ମ ମନ୍ତ୍ର ଯେଣୁ ଗାୟତ୍ରୀ
ଖ୍ୟାତ ଚବିଶାକ୍ଷରେ ।
ଶ୍ରୁତିଟି ଭକତ ମାତାର
ଗୁପତ ତତ୍ତ୍ୱ ଶୁଣ,
ମାତୃ ପାଦପଦ୍ମେ ଆଶ୍ରିତ
ଗୋପ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ କାରଣ ।
କୃପା ମାଗି ବସେ ପାମର
ଗାୟତ୍ରୀ ପଦେଶୋଇ,

ଜନମେ ଜନମେ ଅଜ୍ଞାନ
କିଛି ଜାଣଇ ନାହିଁ ।
ଆରେକ ଗୁପତ ତୁ ଶୁଣ
ମୋର ବାରୁଟିଆରେ,
ଜନ୍ମ କାଳେ ଶିଶୁ ଶରଣ
ଷଠୀ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ।
ଦଶ ଅଙ୍କେ ଜଠ ମନ୍ଦିରେ
ଜୀବ କାୟା ଗଠିତ,
ଜନ୍ମନ୍ତେ ଧରାରେ ଜୀବନ
ଶତ ଶଙ୍କା ଯୁକତ ।
ଶ୍ରୁତି ବିଧାନର ଚାତୁରୀ
ଶୁଣ ମହକମୟ,
ନବ ଜାତ ଷଡ଼ ଦିବସେ
ଷଠୀ ପାଦେ ଆଶ୍ରୟ,
ମୂଳ ପ୍ରକୃତି ଜନନୀ
ଷଠୀ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ
ବିଷ୍ଣୁ ମାୟା ପୁଣି 'ବଳଦା'
ସେହି ଅଟେ ବିଖ୍ୟାତ ।
ଆଶ୍ରିତ ଶିଶୁର ରକ୍ଷଣେ
ଷଠୀଙ୍କ ଉପାସନା,
ନିତ୍ୟା ବିରାଜିତା ଶିଶୁରେ
ଶିଶୁ ପାଳନେ ଧନ୍ୟା ।
ସନାତନ ସତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି
ଶକ୍ତି ପାଦେ ଶରଣ,
ଜୀବ ଜନ୍ମ ଠାରୁ ଧରାରେ,
ଗୋପ୍ୟ ସତ୍ୟ କାରଣ ।

Scanned by CamScanner

ଶ୍ୱେତ ଚମ୍ପକଟି ପରାଏ
ଶ୍ରୀଦେବୀ ଶୋଭାକାରୀ,
ରତ୍ନ ଆଭୂଷଣେ ଭୂଷଣା
ଦିବ୍ୟ ତନୁ ଆବୋରି ।
ଭଗବତୀ ପରମା ଦିବ୍ୟା
କରୁଣାମୟି ଅତି,
ଅଷ୍ଟାକ୍ଷରେ ମନ୍ତ୍ର ପୂଜିତା
ଜନନୀ ଆଦିଶକ୍ତି ।
ଶାଳଗ୍ରାମ କିବା କଳସ
ପୀଠେ ବା ବଟମୂଳେ,
ଷଡ଼ ବରାଟକେ ପୂଜିତା
ଷଡ଼ ଶକତି ମେଳେ ।
ଯଶସ୍ୱୀ, ନିରୋଗ, ଶତାୟୁ
ଗୁଣି ଜ୍ଞାନୀ କାରଣ,
ତେଣୁ ଷଠୀ ପାଦେ ବାଂଛନ୍ତି
କୃପା ଆଶେ ଶରଣ ।
କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ତା ପାଦେ
ମୋ ମଥା ସଦାଲୁଳେ,
ଗୁପତ ଭଣଇ ଅଚ୍ୟୁତ
ଏଘୋର କଳି କାଳେ ।
ଆରେକ ଗୁପତ କାହାଣି
ଶୁଣ ତନୟ ମୋର,
ପଲ୍ଲୀ ପୁରେ ପୁରେ ସ୍ଥାପିତ
ଆଦି ଶକ୍ତି ମନ୍ଦିର ।
ବଟ ମୂଳେ କିବା ମଣ୍ଡପେ
ନଦୀ ତଟେ ପାହାଡ଼େ,

ମନୋରମ ଠାବେ ମଣ୍ଡିତ
ପୁଣି ଲତା ଉହାଡ଼େ ।
ପାଷାଣ ଖଣ୍ଡ ବା ପ୍ରତିମା
କାଷ୍ଠ ଧାତୁ ନିର୍ମିତ,
ଅଶେଷ ମହିମା ଜନନୀ
ମନ୍ଦିରେ ବିରାଜିତ ।
ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ପଲ୍ଲୀର
ଜମ୍ବୁ ପ୍ରଦେଶେ ଖ୍ୟାତ,
ପଲ୍ଲୀବାସୀ ଗଣ ପୂଜକ
ଭକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ରତ ।
ନିରାମିଷ ପୁଣି ଆମିଷ
ବଳି ଭୋଜାକୁ ଦେଇ,
ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ତୋଷନ୍ତି
ଆଦିଶକ୍ତିଙ୍କୁ ଧ୍ୟାୟୀ ।
ପୂଜାଯେ ପାର୍ବଣ ପରବ
ଶ୍ରୁତି ନୀତି ମତରେ,
ଶୁଭା ଶୁଭ କର୍ମେ ମାଗନ୍ତି
ଶରଣ ଜନନୀରେ ।
ବାଶେଳୀ ଚଣ୍ଡିକା ପାର୍ବତୀ
ଭଗବତୀ ଆବର,
କୁଞ୍ଜପ୍ରୀୟା ବୃନ୍ଦେଶ୍ୱରୀ ଯେ
ଶ୍ରୀମଙ୍ଗଳା ନାମର ।
ଖରାଖାଇ ଚାଚକେଇ ତ
ଗହମେଇ ନାମିତ,
ଅଗଣିତ ନାମ ତାଙ୍କର
ଠାକୁରାଣୀ ବିଖ୍ୟାତ ।

ସର୍ବ ଉତ୍ପତ୍ତି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ

Scanned by CamScanner

ଗୁପତ ରହସ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ
କାରଣ ମତ ଯେହି,
ସଂଶୟ ଫିଟାଇ କହିବା
ଶୁଣ ଭକତ ତୁହି ।
ଯେତେ ଜୀବ ଛନ୍ତି ସଂସାରେ
ଜାତ ଶକତିଠାରୁ,
ଶକ୍ତି ସ୍ତନ୍ୟ ପାନେ ପାଳିତ
ଜ୍ଞାତ ପୁରୁଷାକାରୁ ।
ତା କୃପା କଲ୍ୟାଣ ଇଛାରେ
ବିଶ୍ୱମୟ ସଂସାର,
ଆଦି ମାତା ଠାରୁ ନିଃସୃତ
ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦିର ।
ଆର୍ଯ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
ଧୀର ଗତି ପୁରୁଷ,
ସୃଷ୍ଟି ତତ୍ତ୍ୱ ଶିକ୍ଷେ ଜାଣନ୍ତି
ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ବିଶେଷ ।
ତେଣୁ ଆଦିକାଳୁ ପୂଜାରେ
ଆର୍ଯ୍ୟପୁତ୍ର ନିଯୁକ୍ତ,
ସଂହାର ପାଳନ ଶକିତି
କରେ ସୃଷ୍ଟି ସତତ ।
ବୁଢ଼ୀଠାକୁରାଣୀ ଚରଣେ
ଅଚ୍ୟୁତି ପଡ଼ିଥାଇ,
ସର୍ବଦାତ୍ରୀ ଆଦ୍ୟା ଜନନୀ
ପାଦ ନିତ୍ୟ ବନ୍ଦଇ ।
ଆବର ଶୁଣ ତୁ ବାବୁରେ
ଆଦି ତତ୍ତ୍ୱ ବିଚାର,

ସଂସାରେ ଅଜ୍ଞାନୀ ଗ୍ରାମିକ
ପୂଜେ ପାଦ ତାଙ୍କର ।
ମୁନିଋଷି କିବା ବିଜ୍ଞାନୀ
ଶ୍ରୁତି ଜ୍ଞାନେ ବଣିକ,
ଯୋଗମାୟା ପାଦ ସେବନ୍ତି
ମନ ପ୍ରାଣେ ଭାବୁକ !
ସୁଖ ସମ୍ପଦଟି ଅମୂଲ୍ୟ
ଧରା ଜନମ କାଳେ,
ଏଣୁ ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ସେବନ୍ତି
ଭକତ ଅନ୍ତରାଳେ ।
ଗୃହଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୌଭାଗ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ସଂପଦଲକ୍ଷ୍ମୀ ସେହି,
ଯୋଗଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭୋଗଲକ୍ଷ୍ମୀସେ
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଟି କହି ।
ତ୍ରିପୁରେ ତ୍ରୀପୁର ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ
ପୂଜନ୍ତି ଦେବଗଣ,
ଶକ୍ତିମୟି ଆଦିଶକତି
ପାଦେ ସର୍ବେ ଶରଣ ।
ଆଦିମାତା ଦିବ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ
ଶୁଣ ଦାସ ମୋହର,
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ତତ୍ତ୍ୱ ଏ ଜଗତେ
ଜଗତ ତା କିଂଙ୍କର ।
ଭଗବତୀ ମୂଳ ଶକତି
ବିଷ୍ଣୁଠାରୁ ଅଭିନ୍ନ,
ମାତୃ ପ୍ରକଟ୍ଟା ସେ ଜଗତେ
ମହତ ଶକ୍ତି ଯେହି ,

Scanned by CamScanner

ଚନ୍ଦ୍ର ଦେହେ ଜ୍ୟୋସ୍ନା ପରାଏ
ବୈଷ୍ଣବୀ ଶକ୍ତି ଧନ୍ୟ ।
ଅରୁଣରେ ତେଜ ଅଗ୍ନିରେ
ଦାହିକା ଶକ୍ତି ଯେହି,
ପଦ୍ମା ପଦ୍ମାଳୟା ଇନ୍ଦିରା
କମଳା ହରିପ୍ରିୟା,
ଶ୍ରୀ ରମା ପୁଣି ଭାର୍ଗବୀ
ସିନ୍ଧୁ ପତି ତନୟା ।
ସହସ୍ର ନାମରେ ନାମିତ
ନିର୍ଗୁଣମୟୀ ଦେବୀ,
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରାଧା ସୀତା ରୁକ୍ମିଣୀ
ସାକାର ରୂପେ ଭାବି ।
ଆଗମ ନିଗମ ବିଦ୍ୟାରେ
କିବା ତନ୍ତ୍ର ପୂଜିତା,
ପୁରେ ପୁରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆରାଧା
ସୃଷ୍ଟି କଲ୍ୟାଣେ ମାତା ।
ମୁନି ପ୍ରାଣେ ଗୁପତ ଚିତ୍ତ
ନିଗମ ମୁଖ ଗୀର,
ଶୁଣ ଦାସ ଯାହା ଶୁଣିଛି
ସଙ୍ଗୀ ଭାବେ ତାଙ୍କର ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଭିଷେକେ ଜଗତ
ହୋଏ ଶୋଭା ବର୍ଦ୍ଧିତ,
ସଂପଦ ସାଗରେ ହସର
ଧରା ଧାମ ସତତ ।
ତାର କୃପା ଆକର୍ଷଣରେ
ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ଜନମ,

ତା ଦୃଷ୍ଟି କୃପାରେ ଜଗତ
ପବିତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣକାମ ।
ତାର ଆଶିଷରେ କଲ୍ଲୋଳ
ତୃପ୍ତି ଲହରୀ ମାଳ,
ତିନିଲୋକେ ମଧୁ ସମୀର
ମକରନ୍ଦ ପ୍ରବଳ ।
ତାହାରି କରୁଣା ହୋଇଲେ
ବିଶ୍ୱ କୁଞ୍ଜ ପୁଷ୍ପିତ,
ତା ଦୟାରେ ଦୁଃଖ ବିନାଶ
ବିକାଶ ସୁଖ ସତ୍ୟ ।
ତାର କୃପା ପାଇ ମନୁଷ୍ୟ
ନଶ୍ୱର ଧରା ପୁରେ,
ଶୀଳ ବିଦ୍ୟା ପୁଣି ବିନୟ
ଔଦାର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ କରେ ।
ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ କାନ୍ତି ଯେ ସୁଗୁଣ
ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମ ପାଇ,
ଆଦିଶକ୍ତ କୃପା କଣିକା
ବଳେ ଅମର ହୋଇ ।
ସର୍ବ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାୟିନୀ
ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣୀ ମାତ,
ନିରାଶ୍ରୟ ଯେଣୁ ଶରଣ
ମାଗେ ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତ ।
ଋଗ୍ ବେଦ ତତ୍ତ୍ୱ ନିଗମ
ଗାଥା ଶୁଣ ତନୟ,
ଶ୍ରୀ ସୂକ୍ତ ତହିଁ ବିସ୍ତୃତ
ବ୍ରହ୍ମଗୀର ବିସ୍ମୟ ।

Scanned by CamScanner

ଶ୍ରୁତି ତତ୍ତ୍ୱଧାରୀ ମହର୍ଷି
ବେଦବ୍ୟାସ ଆଦର,
ନେତି ନେତି ପୁରାଣ ପୁରେ
ସରଳ ତତ୍ତ୍ୱ ଗୀର ।
ସୁବୋଧ ବହ୍ଲରୀ ପରାଏ
କେତେ ଲେଖନୀ ଧାରେ,
ବ୍ରହ୍ମବୈବର୍ତ୍ତରେ କମଳା
ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରୀତି ଚତୁରେ ।
ସୃଷ୍ଟି ମଙ୍ଗଳର ନିଗ୍ମ
ବୀଜ ବପନ କରି,
ଜନ ମଙ୍ଗଳର କାରଣେ
ସତ୍ୟ ଭାବ ତାଙ୍କରି ।
ଠିକେ ଠିକେ ତୋତେ କହିବା
ଶୁଣ ତନୟ ମୋର,
ଯେ କାଳେ ନଥିଲା ଏ ସୃଷ୍ଟି
ସୁରମ୍ୟମୟ ପୁର ।
ନିତ୍ୟ ରାସେ ଥିଲେ ପରମ
ଜଗତ ଅଧୀଶ୍ୱର,
ପରମ ପୁରୁଷ ଏକାଳେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ ମାତର,
ପରମ ମନରୁ ଜନ୍ମିଲା
ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟୀ ଦେବୀ ।
ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ଆଭୂଷଣରେ
ବିମଣ୍ଡତ ମାଧବୀ ।
ଅମଳାନ ପୀତାମ୍ବରରେ
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଆଭରଣ,

ପଦ୍ମ ମୁଖେ ମୃଦୁ ହାସ୍ୟର
ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ଚିତ୍ରଣ ।
ନିତ୍ୟ ଯଉବନା ସେ ଗୌରାଙ୍ଗୀ
ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ,
ଆଶୁଫଳ ଆଶୁ ପ୍ରସନ୍ନା
ସ୍ୱର୍ଗଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗାୟତ୍ରୀ ।
ନରପତି ପତିସ୍ୱରୂପା
ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀଟି ସେହି,
ଚିରଚିନ୍ମୟୀ ସେ ଜନନୀ
ଶ୍ରୀଶକତି ଅଟଇ ।
ଭଗବତୀ ଅଣାକାରସେ
ସର୍ବ ବ୍ୟାପି ମୂରତି,
ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏକଇ
ଭାବଭେଦ ବିରୁକ୍ତି ।
ସୃଷ୍ଟି ପାଳନଟି ସଂହାର
ତାର ସହିତ କର୍ମ,
କରୁଣାମୟିଟି ପାଳଇ ,
ସୃଷ୍ଟିରେ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ।
ଯୋଗମାୟା ତାର କୃପାରେ
ବିଷ୍ଣୁ ପଦରେ ସ୍ଥାନ ।
ଶ୍ରୀବିଦ୍ୟା ସଂସାରେ ଦୁର୍ଲଭ
ଶ୍ରୁତି ତତ୍ତ୍ୱେ ଗୋପନ ।
ଯହିଁ ନାହିଁ ତହିଁ ବସିଛି
ସୂକ୍ଷ୍ମ ସ୍ୱରୂପା ମାତ ।
କେ ଲଘି ପାରିବ ସାଗର
ଜାଣିବ ସତ୍ୟ ମତ ।

Scanned by CamScanner

ଆଦିଭୂତା ତ୍ରିଗୁଣମୟୀ
ପରମେଶ୍ୱରୀ ସେହି,
ଶୁକ୍ଳ ବସ୍ତ୍ରାବୃତ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ
ସଂସାରେ ବିରାଜଇ ।
ଶ୍ରୁତି ମତେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ଭକ୍ତ ଅର୍ଥେ ସାକାର,
ଧ୍ୟାନ ଗମ୍ୟ ରୂପ ତାଙ୍କର
ଦିବ୍ୟ ଭକ୍ତ ଭାବର ।
ଶ୍ରଦ୍ଧା ଆରୋପିତ ଶରୀର
ମନ ନିବେଶ କାୟା,
ମୁନି ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଆଧାର
ଯେସନେ ମହାମାୟା ।
ତେଜୋମୟ ଦିବ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନ
ଦାସ ତୋର ଆଗରେ,
ପରମ ଲକ୍ଷଟି ଅଚ୍ୟୁତି
ଯେମନ୍ତେ ଧ୍ୟାନକରେ ।
ପ୍ରଭାମୟୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣା
ତନୁ କାନ୍ତି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ,
ଅଭିଷେକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କୁମ୍ଭରେ
ପୂରିତ ତୀର୍ଥ ଜଳ ।
ଚତୁର୍ଶ୍ୱେତ ହସ୍ତୀ ନିରତେ
ମାତୃ ସେବାରେ ରତ,
ଚତୁର୍ହସ୍ତା ଆଦି ଶକତି
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଖ୍ୟାତ ।
ବରଦା ଅଭୟ ମୁଦ୍ରାରେ
କମଳ ଆନ କରେ,

ମସ୍ତକେ କୀରିଟୀ ମୁକୁଟ
ଭକତ ମନ ହରେ ।
ଅମଳାନ ପାଟ ବସନ
ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମାଳୟା
କରୁଣାମୟି ସେ ଜନନୀ
ନିର୍ଗୁଣା ମହାମାୟା ।
ଆଶ୍ରିତ ତା ପାଦେ ଅଚ୍ୟୁତି
ମୂଢ଼ ପାମର ଜନ,
ଶୁଣ ବାରୁଟିଆ କହିବା
ମାତୃ ଠାବ କାନନ ।
ବ୍ରହ୍ମ ତତ୍ତ୍ୱ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଠାବରେ
ଯେଠାବେ ସତ୍ୟାଚାର,
ରାଧା କୃଷ୍ଣ ରାସ ମୁଖର
ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଠାବସାର ।
ଶଂଖଧ୍ୱନି ତୁଳସୀ ସେବା
ଶାଳ ଗ୍ରାମ ପୂଜନ,
ଦୁର୍ଗା ଶିବଲିଙ୍ଗ ଅର୍ଚ୍ଚନା
ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେବା ସ୍ଥାନ ।
ଗୋମୟ ଅଁଳା ଶ୍ରୀଶଂଖ
ମନ୍ଦିର ଶୁକ୍ଳ ଧାନ୍ୟ,
ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ର ରକ୍ତ କମ୍ବଳ,
ଚନ୍ଦ୍ରମା ନାରାୟଣ ।
ବସୁନ୍ଧରା ଦିବ୍ୟ ମନ୍ଦିର
ସୁଖାଳୟ ଠାବରେ,
ସତ୍ କର୍ମ ସଂଯମି ପୁରୁଷେ
ପୁଣି ଗୋଧନ ଠାରେ ।

Scanned by CamScanner

ଏତେ ଠାବ ଲକ୍ଷ୍ମିଙ୍କ ପ୍ରିୟ
ସତ୍ୟ ବଚନ ମୋର,
ପତିବ୍ରତା ପବିତ୍ରତାରେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ବିହାର ।
ଆରେକ କଥାଏ କହିବା
ଉପାସନା କାରଣ,
ତ୍ରିପୁରେ ସେବନ୍ତି ଜନନୀ
ପଦ୍ମାଳୟା ଚରଣ ।
ଆଚଣ୍ଡାଳ ଦ୍ୱିଜ ଅମରେ
ମୁନି ମହର୍ଷି ଯେତେ,
ସର୍ବ ସ୍ୱାଧୀକାର ଶ୍ରୁତିରେ
ଉପାସନା ଯୁକତେ ।
ଭକ୍ତି ଡ଼ୋରି ଆଣେ ହକାରି
ମାତୃ ପାଶେ ତୃପତି,
ପୁତ୍ରେ ସମଭାବ ଲକ୍ଷଣ
କମଳା ଆଦିଶକ୍ତି ।
ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ସୌଭାଗ୍ୟ ସଂପଦ
ପୁତ୍ର ସୁଖ ପ୍ରୟାସୀ,
ରାଜ୍ୟ ଧନ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରତନ
ଅର୍ଥେ ଏ ମର୍ତ୍ତ୍ୟବାସୀ ।
ଯୋଗମାୟା ପାଦ ପୂଜନ୍ତି
ଆଶ୍ରମେ ନିରନ୍ତର,
ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କାମ ଯେ ମୋକ୍ଷ
ପ୍ରାପତି ନିରାଧାର ।
ଏମନ୍ତ ମହିମା ଯାହାର
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଟି ସେହି,

ଭାଦ୍ର ଶୁକ୍ଳାଷ୍ଟମୀ ଠାବରୁ
ତା ପୂଜା ଆରମ୍ଭଇ ।
ଆଶ୍ୱିନ ଯେ କୃଷ୍ଣାଅଷ୍ଟମୀ
ଯାଏ ତାର ପାର୍ବଣ,
କୁମାର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିବସେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୂଜାଟି ଯାଣ ।
ମାର୍ଗଶୀରେ ପୁଣି ଆଷାଢ଼େ
ଗୃହେ ବଧୂ ବନିତା,
ତଣ୍ଡୁଳ ମଣ୍ଡରେ ଲେଖନ୍ତି
ଗୃହ ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ ଚିତା,
ରାମ ସୀତା ଛବି ବିବାହ,
ଶିବ ଗୌରୀ ସଂଙ୍କେତ,
ବୃନ୍ଦାବନ ରାସ ରହସ୍ୟ
କୁଂଜବନ ଚିତ୍ରିତ ।
ଅନନ୍ତ ବେଦରେ ଶାୟିତ
ନୀଳ ମାଧବ ହରି,
ପଦ୍ମ ପାଦ ସେବେ ନିରତେ
ପଦ୍ମାଳୟା ତାଙ୍କରି ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାଦ ଯୁଗ ଅଂଙ୍କିତ
ଦ୍ୱାରରୁ ପୁରଯାଏ,
ଧୂପ ଦୀପ ଗନ୍ଧେ ଚମକେ
ପଲ୍ଲୀ ପୁର ଥୋକାଏ,
ଶୁକ୍ଳଧାନ୍ୟ ପରେ କଳସ
ତାପରେ ଧାନ୍ୟବେଣି,
ପାଟ ବସନରେ ଆବୃତ
ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ପୁଣି,

Scanned by CamScanner

ତିନି ଭୋଗ ପାଞ୍ଚ ବକାଶେ
ଆରତୀ ଲାଗିହୋଇ,
ସ୍ତବ ସ୍ମୃତି ପୁରାଣ ପାଠ
ପୀଠେ ଲାଗି କରାଇ ।
ମନାସନ୍ତି ଶୁଭ ଗ୍ରାମେକେ
କୃପା କଣିକା ଭଣି,
ଆଦିଶକ୍ତି କମଳା ପୂଜା
ଶ୍ରୁତି ମନ୍ତ୍ରରେ ଭଣି ।
ଅର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣା କଲ୍ୟାଣି ମାତ
ତାର କୃପା ଅନନ୍ତ
ଅଚ୍ୟୁତି ତା କୃପା ପାଇଁ କି
ସଦା ବ୍ୟାକୁଳ ଚିତ୍ତ ।
ଶୁଣ ଦାସ ମୋର ଏମନ୍ତ
ଆଦିମାତା ବିଚାର,
ତେର ଜନ୍ମେ ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତି
ସେ ପାଦରେ କିଙ୍କର ।

ପଞ୍ଚମ ଭାବ

ଚତୁର୍ଥ ଭାବରେ ଗୁପତ
ଅଚ୍ୟୁତିର ବଚନ,
ନିଗମ କାହାଣୀ ରହସ୍ୟ
ବାଗୁଟିଆରେ ଶୁଣ ।
ଆଦି ଶକ୍ତି ଦଶ ଶକତି
ଦଶ ଶକ୍ତି ଧାରିଣୀ,
ଦଶ ନାମେ ପୁଣି ବନ୍ଦିତା
ବେଦ ବଚନେ ପୁଣି ।

ଶୁଭସରା ଭାଗ୍ୟ ଦାୟିନି
ସୁଖ ସଂପଦ ଦାତ୍ରୀ,
ଧରା ଧାମେ ପୁଣି ପୂଜିତା
ଦଶ ଶକ୍ତି ଗାୟତ୍ରୀ ।
ଏକ ରୂପ ତାର ଅନେକ
ନାମେ ପୂଜିତା ପରା,
ସକାମ ନିଷ୍କାମ ଭାବରେ
ତତ୍ତ୍ୱର ପରଂପରା ।
ନିରାକାରମୟୀ ସାକାରେ
ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରପୂଜିତା,
ତା ବିନୁ ଆନକୁ ନଜାଣେ
ସୃଷ୍ଟି ଭାଗ୍ୟ ନିୟନ୍ତା ।
ଏକୁ ଏକ ଶୁଣ ବର୍ଣ୍ଣନା
ମାତୃକା ଦିବ୍ୟ ରସ,
ଯେମନ୍ତେ ତୋ ପ୍ରାଣ ପଠାରେ
ପଲ୍ଲବିବ ସୁବାସ ।
ଦୁଗ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟ ଗୌରାଙ୍ଗୀ
ଗୌରୀ ଶଙ୍କର ବାମା,
ନାରାୟଣୀ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣମାୟା
ବ୍ରହ୍ମମୟୀ ପରମା ।
ବ୍ରହ୍ମା ସନକାଦି ପୂଜିତା
ସୃଷ୍ଟି କଲ୍ୟାଣି ଶକ୍ତି,
ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଯଶ ମଙ୍ଗଳ
ଦାତ୍ରୀ ନିତ୍ୟା ପାର୍ବତୀ ।
ଶରଣ ବତ୍ସଳା ମଙ୍ଗଳା
ଦିବ୍ୟ ତେଜ ଦାୟିନୀ,

Scanned by CamScanner

ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱରୀ ସିଦ୍ଧିରୂପା ଯେ
କାଳିକା କାତ୍ୟାୟନି ।
ପରମ ଈଶ୍ୱରୀ କୃପାଳୀ
ଦୁଃଖ ଶୋକ ନାଶିନି,
ଗୌରୀ ଲୋକମାତା ବରଦା
ଗଜାନନ ଜନନୀ ।
ହିମ କନ୍ୟା ଶିବା ଯୋଗିନୀ
ଶୁଭ ଦୁର୍ଗା ଶ୍ରୀରତି,
ଆଦିଶକ୍ତି ପାଦେ ଶରଣ
ମାଗେ ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତି ।
ଦ୍ୱିତୀୟେ ଶୁଣ ମୋ ତନୟ
ପଦ୍ମା ସତ୍ୟ ବିଚାର,
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଦ୍ମାଳୟା ନାମରେ
ବିଖ୍ୟାତ ଧରାପୁର ।
ପଦ୍ମା ପଦ୍ମାବର୍ଣ୍ଣା ପଦ୍ମିନୀ
ପଦ୍ମମାଳିନି ନାମ,
ପଦ୍ମାସନା ପୁଣ ପଦ୍ମାକ୍ଷୀ
ପଦ୍ମସମ୍ଭବା ସମ ।
ପଦ୍ମପ୍ରିୟା ପୁଣି ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ
ସରସିଜ ନିଳୟା,
ଏତେ ମତେ ଶୃତି ନାମିତ
ନିତ୍ୟ ଜଗତ ପ୍ରିୟା ।
ପଦ୍ମାଳୟାଙ୍କର ପଦ୍ମରେ
ନିତ୍ୟ ପ୍ରୀତି ଜଡ଼ିତ,
ଗନ୍ଧେ ସୁଗନ୍ଧିତ କମଳ
ଗୁରୁ ମାଳା ଶୋଭିତ ।

ପଦ୍ମବନ ପ୍ରିୟ ତାଙ୍କର
ପଦ୍ମ କେଶେ ଅର୍ଚ୍ଚିତା,
ଶୃତିମତେ ପଦ୍ମ ଉତ୍ପନ୍ନ
ଜନନୀ ପଦ୍ମନେତ୍ରା ।
ହସ୍ତ ପଦ ତନୁ ଶରୀର
ବର୍ଣ୍ଣ ମୁଖର ଶୋଭା,
ପଦ୍ମ ପ୍ରାୟ ଶୋଭା ପ୍ରକାଶ
ଲୋକମାତା ପ୍ରତିଭା ।
ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟା ବିଷ୍ଣୁବଲ୍ଲଭୀ
ବରୁଣାଳୟା ସେହି,
ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କାମ ଯେ ମୋକ୍ଷ
ଚତୁର୍ବିଦ୍ୟା ଦିଅଇ ।
ଶକତି ଦାୟିନୀ ଚରଣେ
ଲୁଚେ ମଥା ମୋହର,
ଅଜ୍ଞାନ ପାମର ଅଚ୍ୟୁତି
ଭଜେ ପାଦ ତାଙ୍କର ।
ତୃତୀୟେ ତୁ ଶୁଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ଶଚୀ ତତ୍ତ୍ୱ ବିଚାର,
ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ୱର୍ଗପୁରରେ,
ଶୃତି ବାଣୀ ମୁଖର ।
ଇନ୍ଦ୍ର ପ୍ରିୟା ପୁଣି ଇନ୍ଦ୍ରାଣି
ଲକ୍ଷ୍ମୀରୂପା ସରଗେ,
ପତିବ୍ରତା ସତୀ ସାଧବୀ
ଅମର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ୱର୍ଗେ ।
ବ୍ରହ୍ମା ସଦାଶିବ ଶ୍ରୀପତି
ନମସ୍ୟା ଦେବୀ ସେହି,

Scanned by CamScanner

ଅଚଳା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସେ ସରଗେ
ଆଦିମାତା ବୋଲାଇ ।
ଠାକୁରାଣୀ ମୁନି ପୂଜିତା
ତେଜୋମୟୀ ସୁନ୍ଦରୀ,
ଅମର ବନ୍ଦିତା ସେ ଦେବୀ
ଅକ୍ଷୟ ଅଧୀଶ୍ୱରୀ ।
ବିଘ୍ନ ବିନାଶିନି ଜନନୀ
କରୁଣାମୟି ସେହି,
ତା ନାମ ଶରଣେ ଭକ୍ତର
ଶୁଭ ଫଳ ପଳଇ ।
ପ୍ରାତେଃସ୍ମରେ ଯେବେ ମାନବ
ନିତ୍ୟ ଦେବୀଙ୍କ ନାମ,
ପାପ ବିଘ୍ନ ନାଶେ ସତ୍ୱର
ଭକତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ।
ଶଚୀ ସ୍ମରୁଥାଇ ଅଚ୍ୟୁତି
ପାମର କଳି ଘୋରେ,
ସାବିତ୍ରୀ ବିଚାର ତୁ ଶୁଣ
ମୋର ବାରୁଟିଆରେ ।
ସ୍ଫଟିକ ବର୍ଣ୍ଣ ଆଦିଶକ୍ତି
ଦେହେ ଶ୍ୱେତ ବସନ,
ଦିବ୍ୟ ଆଭୂଷଣେ ଭୂଷଣା
ମାଳା ହସ୍ତା ପ୍ରମାଣ ।
ବେଦ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ସାବିତ୍ରୀ
ଆଦି ଶକତି ମାତା,
ତା କୃପାରେ ବ୍ରହ୍ମ ସାକାର
ଭକତ ହିତେ ହିତା ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଆନନ୍ଦରୂପା
ସର୍ବ ମଙ୍ଗଳମୟୀ,
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜିହ୍ୱାରୁ ଜନମ
ପାପ ନାଶିନି ମାୟୀ ।
ପୁଷ୍କରାଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଜନନୀ
ରବି ଇଷ୍ଟ କାରଣ,
ପ୍ରଜାପିତା ପୂଜ୍ୟା ଶକତି
ଶ୍ରୁତି ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରମାଣ ।
ମଙ୍ଗଳମୟୀଙ୍କ ଚରଣେ
ଲୁଲୁ ମଥାଟି ମୋର,
ନିଗମ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ବଖାଣେ
ଅଚ୍ୟୁତି ଯେ ପାମର ।
ଆଦିଶକ୍ତି "ମେଧା" ରହସ୍ୟ
ଶୁଣ ତନୟ ମୋର,
ଚାରି ମାତୃଶକ୍ତି ବିଶ୍ୱରେ
ଆଦି ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁମର ।
ସୃଷ୍ଟି ମଙ୍ଗଳର ନିମନ୍ତେ
ଅଶେଷ ରୂପ ତାର,
ଠାବେ ଠାବେ ଶକ୍ତି ବିରାଜେ
ଭିନ୍ନ ନାମ ମାତର ।
ପ୍ରଜାପତି ମନୁ ଜନମ
ମେଧା ମାନସ କନ୍ୟା,
କାଶ୍ମୀରୀ ମଣ୍ଡଳାଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ
ଆଦିଶକତି ଧନ୍ୟା ।
ପ୍ରାଣୀଠାରେ ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି
ମେଧା ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଲାଇ,

Scanned by CamScanner

ମେଧା କୃପାବଳେ ମନୁଷ୍ୟ
ଜାତି ସ୍ମରଟି ହୋଇ ।
ଲୋହିତ ସବିତା କିରଣ
ପ୍ରାୟ ଶରୀର ଶୋଭା,
ସତେକି ପ୍ରସ୍ଫୁଟ କମଳ
ପଦ୍ମା ସନେ କି ଦିବ୍ୟା ।
ଚିତ୍ତ ଆକର୍ଷକ ଆବର
ସ୍ୱତେଜ କାନ୍ତି ମୟ ।
ଅଜ୍ଞାନ ପାମର ଅଚ୍ୟୁତି
ଲୋଡ଼େ ତାଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ।
ଜୟା ଶକ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ତୁ ଶୁଣ
ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ଶକ୍ତି ମାତ,
ଶିବ ବିଷ୍ଣୁ ରନ୍ଦ୍ର ଙ୍କ ଠାରେ
ବିରାଜିତ ସତତ ।
ଜୟ ଶକ୍ତି ମହାଶକତି
ତେଜ ଶକତି ସେହି,
ଅପରାଜୟ ସେ ପୁରୁଷ
ଶକ୍ତିମୟ ସମ୍ଭାଇ ।
ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରାଣୀରେ ତା କରୁଣା
ମଙ୍ଗଳମୟୀ ମାତା,
ଶରଣ ସେ ପାଦେ ମାଗୁଛି
ମୂଢ଼ ଦୀନ ଅଚ୍ୟୁତା ।
ବିଜୟା ଯେ ଆଦିଶକତି
ଷଷ୍ଠ ମାତୃକା ଶକ୍ତି,
ତା ତତ୍ତ୍ୱ ବଖାଣେ ପାମର
ଦୀନ ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତି ।

ଆଦିଶକ୍ତି ମାତା ବିଜୟା
କାତ୍ୟାୟିନୀଟି ଶୁଣ,
ସ୍ୱାତ୍ତ୍ୱିକ ଭକତ ରକ୍ଷଣେ
ଶ୍ରୁତି ତତ୍ତ୍ୱ କାରଣ ।
ଆକସ୍ମିକ ଭୟ ବିପଦେ
ବିଜୟା ପୂଜ୍ୟା ଅତି,
ସ୍ମରଣ ମାତ୍ରକେ ତାରଇ
ଭକତରେ ତା ପ୍ରୀତି ।
ସଂକଂଟ କି ଅବା ବିପଦେ
ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ଠାରେ,
ରାଜଦାଣ୍ଡେ ପୁଣି ଶ୍ମଶାନେ
ଘୋର ଅନ୍ଧାକାରରେ ।
ପାଦଧ୍ୟାୟେ ଯେବେ ଭକତ
ମାତା ରଖେ ତୁରିତ,
ଅନନ୍ତ କଳିକୁ ତରିଣ
ସ୍ମରେ ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତ ।
ଅଷ୍ଟମରେ ଷଷ୍ଠୀ ଶକତି
ବଳଦା ମହାମାୟା,
ଶୁଣତୁରେ ଦାସ ଗୁପତ
ଷଢ଼ ଶକତି କାୟା ।
ପ୍ରଜାପତି ମାନସ କନ୍ୟା
ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟା ଈଶ୍ୱରୀ,
ବିଜୟାଦାୟିନୀ ଶକତି
ନିତ୍ୟା ପରମେଶ୍ୱରୀ ।
ଭକ୍ତବତ୍ସଳା ଯୋଗମାୟା
ଅନୁଗ୍ରହ କାରିଣୀ,

Scanned by CamScanner

କୃପାର ଦୟାର ମୂରତି
ମଙ୍ଗଳମୟୀ ପୁଣି ।
ଅପୁତ୍ରୀକୁ ପତ୍ର ନିର୍ଧନେ
ସେହୁ ଧନ ଦିଅଇ,
ସୁଖ ଭୋଗ ଯଶ ଦାୟିନୀ
ଷଷ୍ଠୀ ମଙ୍ଗଳମୟୀ ।
ଶିଶୁ ମାତା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣି
ଶିଶୁରେ ପ୍ରେମ ତାର,
ବିରାଜିତ ଶିଶୁ ଶରୀରେ
ନାଶେ କ୍ଲେଶ ସତ୍ୱର ।
ଶିଶୁ ରକ୍ଷା ଅର୍ଥେ ପୂଜିତା
ଷଡ଼ ଦିବସେ ଶକ୍ତି,
ଷଷ୍ଠୀ ମାତା ପାଦେ ପ୍ରଣତି
କରେ ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତି ।
ମାତା ସ୍ୱାଧା ତତ୍ତ୍ୱ ତୁ ଶୁଣ
ସାଧୁ ତନୟ ମୋର,
ଦ୍ୱିଜ କର୍ମେ ତ୍ରୁଟି ଦେଖନ୍ତି
ବେଦରେ ନିରତେ,
ଅର୍ପିତ ଯେ ଦ୍ରବ୍ୟ ନପାନ୍ତି
ପିତୃ ଲୋକ ଯୁକତେ,
କ୍ଷୁଧା ତୃଷା କ୍ଲେଶେ ଆତୁର
ପିତା ପ୍ରପିତା ଯେତେ ।
ଶ୍ରୁତି ତତ୍ତ୍ୱେ ଅର୍ଥେ ବିସ୍ମୟ
ପ୍ରାଣେ ଯାଗେ ସନ୍ଦେହ ।
ସଂଶୟ ଫେଡ଼ିଣ କହୁଛି
ଶୁଣ ସାଧୁ ତ୍ନୟ ।

ବେଦବର ମନେ ଦୁଃଖର
ଅଣାକାର ସାଗର,
ଆତୁରେ ଚିନ୍ତଇ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ
ନିରାଶ୍ରୟେ କାତର ।
ଧ୍ୟାନ ଯୋଗେ ସେ ପିତାମହ
ତେଜ ମଣ୍ଡଳେ ଦୃଶ୍ୟ,
ଦେଖନ୍ତି ଜନନୀ ସ୍ୱଧାଙ୍କୁ
ପରମା ଦିବ୍ୟ ବେଶ ।
ସର୍ବ ସୁଲକ୍ଷଣି ଶକତି
ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପରି,
କୋଟି ଶଶୀସମ ଶୀତଳ
ତେଜ ସ୍ୱରୂପ ଧାରି ।
ଶୂନ୍ୟ ବାଣୀଠାରେ ଜାଣନ୍ତି
ପ୍ରଜାପିତା ପୁରୁଷ,
ମନ୍ତ୍ର ଶେଷେ ସ୍ୱଧା ସଂଯୋଗେ
ପ୍ରାପତି ସର୍ବଶେଷ,
ପିତୃଲୋକ ଶାନ୍ତି ଦାୟିନୀ
ତୃପ୍ତି ଦାତ୍ରୀ କଲ୍ୟାଣି,
ତା ପାଦେ ଏ ବିଶ୍ୱ ଜଗତ
ତତ୍ତ୍ୱମତରେ ରଣି ।
ଯାନାମ ସ୍ମରଣେ ପାପର
କାଳି ମା ଦେହୁ ନାଶ,
ଯା ନାମ ସ୍ମରଣେ ସୁଫଳ
ତୀର୍ଥସ୍ନାନେ ଅବଶ୍ୟ ।
ଯା ନାମ ସ୍ମରଣେ କୋଟିଏ
ଫଳ ଅଶ୍ୱମେଧର,

Scanned by CamScanner

ତା ନାମ ସ୍ମରଇ ଅଚ୍ୟୁତି
ମୂଢ଼ ମତି ପାମର ।
ଦଶ ମାତୃଶକ୍ତି ବିଚାର
ବାରୁଚିଆରେ ଶୁଣ,
ଦୟାମୟୀ ଭାବ ଶକତି
କୃପାର ପ୍ରସ୍ରବଣ ।
ଏକ ଆଦିଶକ୍ତି ଅନେକ
ସ୍ୱରୂପ ଧରିଥାଇ,
ସୃଷ୍ଟି ହିତେ କର୍ମ ତାହାର
ନିତ୍ୟ ମଙ୍ଗଳମୟୀ ।
ଆଦି ସୃଷ୍ଟି କାଳ କ୍ଷଣ
ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଯେତେ,
ଆହୁତି ନପାନ୍ତି ଦେବତା
ଯଜ୍ଞ କର୍ମ ପରତେ ।
ପିତାମହ ଜାଣି ସରଣେ
ସଂକଟ ସମାଚାର,
ସ୍ମରନ୍ତି କେଶବ କେଶବ
ନିରତେ ବାରବାର ।
ଦିବ୍ୟ ଦେବୀ ତହିଁ ପ୍ରକାଶେ
ତେଜୋମୟୀ ସେ ଶ୍ୟାମା,
ସ୍ୱାହା ନାମେ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ
କରୁଣାମୟି ବାମା ।
ସ୍ୱାହା ସଂଯୋଗରେ ମନ୍ତ୍ରର
ଶୁଦ୍ଧ ସିଦ୍ଧି କାରିଣି,
ସ୍ୱୟଂ ସିଦ୍ଧ ପୁଣି ସଦ୍ଧା
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଫଳ ଦାୟିନୀ ।

ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ପୂଣ୍ୟା ଚିନ୍ମୟୀ
ସିଦ୍ଧି ଦାତ୍ରୀ ସେ ମାତା,
ମନେ ପ୍ରାଣେ ସ୍ମରେ ପାମର
ଦୀନ ମୂଢ଼ ଅଚ୍ୟୁତା ।
ସୃଷ୍ଟି ବିବର୍ଦ୍ଧନୀ ଜନନୀ
ବ୍ରହ୍ମମୟୀ ଏକଇ,
ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦୀପନେ କଲ୍ୟାଣି
ନାମେ ଭାବେ ସଂଭାଇ ।
ଜଗତ ତାର ଖେଳ ଘର
କଣ୍ଢେଇ ତାର କୋଳେ,
ପାମର ଅଜ୍ଞାନୀ ଅଚ୍ୟୁତି
ମଥା ତା ପାଦେ ଲୁଳେ ।

ଷଷ୍ଠ ଭାବ

ବାଗ୍ ଦେବୀ ସ୍ମରିଣ ଗୋସ୍ୱାମୀ
ଶିଆଳି ଛାୟା ତଳେ,
ଏ କାଳେ ଦାସକୁ ହକାରି
ବନାନି ଅନ୍ତରାଳେ ।
ସ୍ମିତ ହାସ ହସି ମୁଖରେ
ପ୍ରେମମୟ ଠାକୁର,
ସତେ କୋଟି ଭାନୁ ତେଜରେ
ବିକଶିତ ଶରୀର ।
ସମାସନେ ମେରୁ ସଳଖ
ଖୋଳ ଡ଼ମ୍ବରୁ ପୁର,
କୁଣ୍ଡଳିନି ଯାଗେ ସତ୍ୱର
ସୁଷୁମ୍ନାର ଗହ୍ୱର ।

ମଧୁପୁରେ ପ୍ରାଣ କୋଷରେ
ଆତ୍ମାଲୋକର ଉତ୍ସ,
ଅଣାକାର ସ୍ମରି ସ୍ନେହରେ
ସନ୍ଧ୍ୟାବାନ୍ତିରେ ବସ ।
ପ୍ରଭାତ ସମୀରେ ମଳୟ
ମହକର ନିଝର,
କୁହୁ ତାନେ ଗାଏ କୋକିଳ
ରହି ଥରକୁ ଥର ।
ପକ୍ଷୀ କାକଳୀରେ ତୃଷିତ
ବନଭୂମି ହସଇ,
ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ ପରାଣ
ପରମ ଶାନ୍ତି ପାଇ ।
ନିର୍ଜନ ବେଳାରେ ମୋ ପ୍ରିୟ
ଚତୁର୍ନେତ୍ର ଏକଇ,
ଗୁରୁ ପ୍ରାଣ ଶୁଣ ଗୁପତ
ବାକ୍ ତତ୍ତ୍ୱଟି ଯେହି ।
ତ୍ରିପୁରେ ଏ ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଧାନ
ଆଦି କୃପାର ଧନ,
ଗୁରୁ କୃପାକଲେ ପ୍ରାପତି
ଦିବ୍ୟ ଅଷ୍ଟ ରତନ ।
ପ୍ରଜାପତି ପାଇ ବାକ୍ ଶକ୍ତି
ଚାରିବେଦ ଶୃତି ରଚିଲା,
ବାକ୍ ଶକ୍ତି ପାଇ ଯେ ନାରଦ
ତ୍ରିପୁରେ ଧନ୍ୟ ହେଲା ।
ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ବୃହସ୍ପତି ଯେ
ଦାନବ ଦେବ ଗୁରୁ,

ବାକ୍‌ଶକ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ଅବଧାରି
ଶକ୍ତିମୟ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ।
ବାକ୍ ଶକ୍ତି ବଳରେ ମହର୍ଷି
ବାଲମିକ ଯେ ବ୍ୟାସ,
ଚାରିଯୁଗେ ହେଲେ ଅମର
ଯୋଗାଧି ସେ ପୁରୁଷ ।
କଳି କଛ କଥା ରହସ୍ୟ
ବାକ୍‌ଶକ୍ତିଧାରୀ ଯେତେ,
ଶୁଣ ବାରୁଟିଆ କହିବା
ଏକୁ ଏକ ପରତେ ।
''କାଳିଦାସ ବୁଦ୍ଧ ବିଶେଷ
ଆଦ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ମୋନାମ,
ବାଗ୍ ଦେବୀ କୃପାରେ ମୋହର
ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ତେର ଜନମ ।''
ଅଗୀତ ମୋ ଗୀତ ସଂଗୀତ
ଇଛାରେ କଣ୍ଠୁ ଝରେ,
ଶୃତି ତତ୍ତ୍ୱ ଗୋପ୍ୟ ନିଗମ
ଇଛାମାତ୍ରେ ପ୍ରସରେ ।
କଣ୍ଠେ ବସିଥାଇ ଶାରଦା
ହସ୍ତରେ ଗଜାନନ,
ନିଗମ ତତ୍ତ୍ୱରେ ସମର୍ଥ
ସମ ନୁହଁନ୍ତି ଜନ ।
ତ୍ରିକାଳ ମୋହର ସଂଗୀତେ
ଏକତାରା ନାଦ ଧାରେ,
ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ କୃପା ତାହାର
ମୂଢ଼ ହୀନ ଜନରେ ।

Scanned by CamScanner

କେତେ କେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ଭଣିଛ
ତେର ଜନମେ ପୁଣି,
ସତେକି ଅନନ୍ତ ସାଗର
ତଟିନୀ ବୈତରଣୀ ।
ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରାକୃତ ତତ୍ତ୍ୱରେ
ମୋର କାବ୍ୟ ସଂଭାର,
ସର୍ବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁଣେ ରତନ
ପୁଣି ଧରାଧାମର ।
ପଞ୍ଚ କଲମ ମୋ ପ୍ରାପତି
ମୁଁ ଯେ କବି ସମ୍ରାଟ,
ମହା କବି କାଳିଦାସ ମୁଁ
ପଣ୍ଡିତ କଳରାଟ ।
ଉପଇନ୍ଦ୍ର ମୁହିଁ ଶାରଳା
ପଦ୍ମବନ ଅଚ୍ୟୁତି,
ତେର ଜନ୍ମେ ତେଲ ସରାରେ
ଅଚ୍ୟୁତି ମୂଢ ମତି ।
ଅଗଣିତ ଶାସ୍ତ୍ର ମୋହର
ଅଣାକାର ସାଗର,
ଲକ୍ଷେ ଶାସ୍ତ୍ର ପୁଣି ରଚିଛ
ପୁଣି ପଦ୍ମ ବନର ।
ହାଡ଼ି ଦାସ ଜନ୍ମେ ଛତିଆ
ପୁର ଚମ୍ପାନଗ୍ରରେ,
କେତେ କେତେ ଗ୍ରନ୍ଥ ଭଣିଛି
ବାଗ୍‌ଦେବୀଙ୍କ କୃପାରେ ।
ସେ ପଞ୍ଚ ଗୋସ୍ୱାମୀ କଳିରେ
ଯୋଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ,

ବାଗ୍‌ଦେବୀ କୃପାରେ ସବଳ
ତ୍ରୀକାଳଜ୍ଞ ସେ ଈଶ ।
କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ଚରଣେ
ପଞ୍ଚ ମୁନିଙ୍କୁ ମୋର,
ନିଗମ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଫେଡ଼ଇ
ଅଚ୍ୟୁତ ଯେ ପାମର ।
ଶୁଣ ଦାସ ମୋର ନିଗମ
ତତ୍ତ୍ୱ କର୍ଣ୍ଣରେ ଥରେ,
ଗୋପ୍ୟ ସାଧନରେ ପ୍ରାପତି
ବାଗ୍‌ଶକ୍ତି ଅଧିକାରେ ।
ବ୍ରହ୍ମସ୍ୱରୂପିଣି ଚିନ୍ମୟୀ
ପରମା ଆଦିଶକ୍ତି,
ସ୍ଥିତି ସଂହାରର ପାଳନ
ପାଳିନି ସେ ଶକତି ।
ଭଗବତୀ କାତ୍ୟାୟନି ସେ
ତିନିଲୋକ ଜନନୀ,
ଯା ଜଠୁ ହୋଇଛି ବାହାର
ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପୁଣି ।
ସକଳ ଜ୍ଞାନେ ଜ୍ଞାନମୟୀ
ସକଳ ଜ୍ଞାନେ ଗୁଣି ।
ସର୍ବ ଶକ୍ତିମୟୀ ବରଦା
ସୃଷ୍ଟିମୟୀ କଲ୍ୟାଣୀ ,
ଦୟାମୟୀ ଜୟଦୁର୍ଗତି
ଶାରଦା ବରଦାତ୍ରୀ,
ଯୋଗମାୟା ଯୋଗ ଦାୟିନୀ
ବାଗ୍ ଦେବୀ ପ୍ରତୀତି ।

Scanned by CamScanner

ଭକ୍ତିରେ ପ୍ରସନ୍ନ ଜନନୀ
ଆଶୁ ପ୍ରସନ୍ନା ସେହି,
ଅଷ୍ଟାଦଶ ସିଦ୍ଧି ତାହାର
କୃପାରେ ଝରିଥାଇ ।
ତା ବିନୁ କେନାହିଁ ଜଗତେ
ଶକତି ମୟି ଜଣେ,
ନିଗମ ଫେଡ଼ଇ ଅଚ୍ୟୁତି
ଦାସ ମୁଖରେ ଭଣେ ।
ତ୍ରିଶକ୍ତିଟି ଏକ ଶରୀରେ
ଅର୍ଦ୍ଧଶକତି ସେହି,
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହାକାଳୀ ଯେ
ମହାଶାରଦା ମାୟୀ ।
ଏକଧାରେ ଏକ ଶକତି
ତତ୍ତ୍ୱସାର ଗୁମର,
ଗୁଣ କର୍ମେ ବିଭାଜନଟି
ଶ୍ରୁତି ଭଣିତା ସାର ।
ଜ୍ଞାନୀ ମୁନି ମନ ମୀମାଂଶା
ଜନନୀ ଏକ ପୁଣି,
ଅହଂ ଯୁକ୍ତ ପ୍ରାଣ ପ୍ରଦେଶେ
ତିନି ରୂପ ବଖାଣି ।
ଏକା ଅଧିଶ୍ୱରୀ ବିଶ୍ୱର
ପରମ ବ୍ରହ୍ମ ଶକ୍ତି,
ପରମ ବୈଷ୍ଣବୀ ସ୍ୱଭାବେ
ଶ୍ରୀ ଭଗବତି ଇତି ।
ତା ପାଦ ପଂଙ୍କଜେ ନିରତେ
ଅଚ୍ୟୁତି ଯେ କିଂଙ୍କର,

ଶୁଣ ଦାସ ଗୋପ୍ୟ କାରିକା
କାହାଣି ସୁମଧୁର ।
ସର୍ବ ସିଦ୍ଧିଦାତ୍ରୀ ନିକଟେ
କଳିଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶରେ,
ଜ୍ଞାନୀ ସିନା ଜାଣେ ମହତ୍ତ୍ୱ
ଧାୟେ ନିତ୍ୟ ହୃଦରେ ।
ସତ୍ୟ ଯୁଗ ଶେଷ କଥାଏ
ଦାସ ! ତୋତେ କହିବା,
ଗୋପ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ ନିରାକରଣେ
ତୋର ଶଙ୍କା ହାରିବା ।
ନୀଳଗିରି ପୀଠ ଉପରେ
ଆଦ୍ୟା ମଣ୍ଡଳ ଠାବ,
ଅଷ୍ଟ କୋଣ ପଞ୍ଚମ ଧାମୁ
ଦିବ୍ୟ ଭୂମି ବିଭବ ।
ଚିର ବସନ୍ତର ବିଥିକା
କାନନ କୁଂଜବନ,
ସୁରମ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଉତ୍କୋଳ
ଯୁଗ ବିଦ୍ୟା ଭୂବନ ।
ଗୁପତ ଗଙ୍ଗୋତ୍ରୀ ତଟରେ
ଶକ୍ତିବଟ ବିମଳ,
ଚିର ପଲ୍ଲବିତ ଅମ୍ଳାନ
ଅକ୍ଷୟ ପରିମଳ ।
ଅପୋଡା ଭୂମିସେ ମଣ୍ଡଳେ
ପରମ ପୂତ କହି,
ଧୂପ ଦୀପ ଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନେ
ନିରତେ ମହକଇ ।

Scanned by CamScanner

ଦିବ୍ୟ ଶାନ୍ତି ପୀଠ ଧାରାରେ
ଅଣ ସାଧନା ପୁର,
ଏକାକାଶେ ସିନା ଶ୍ରୀହରି
ଶକ୍ତି ପୀଠ ଗୁମର ।
ପଶୁରାଜ ଗୋପ୍ୟ ପୀଠକୁ
ଜଗିଥା ନିରନ୍ତର,
କାଳକୁ ପୀଠର ବିକାଶ
ପ୍ରକାଶ ତ୍ରେତୟାରା
ଆଗୋଚର ପରା ତ୍ରିପୁରେ
ରହସ୍ୟ ଠାବ ପୁଣି,
ବିଷ୍ଣୁ ହସ୍ତେ ହେବ ସ୍ଥାପନ
ବେଳ କାଳକୁ ଜାଣି ।
କୁଂଜ ମଧୁ ବିଲ୍ୱ ମାଳତୀ
ବକୁଳ, ଯେ ବଦରି,
ନାରିକେଳ ପୁଣି ଅଁଏଳା
ମଧୁବନ ଚାତୁରି ।
ଦିବ୍ୟ ରେଣୁ ପୁଣି ଝଟକେ
ଗୁପ୍ତ ଗଙ୍ଗାର ତୀରେ,
ନିତ୍ୟ ବିମଣ୍ଡିତ ଅରଣ୍ୟ
ଅମର ମନ ହରେ ।
ଭଗବତୀ ମାତା ଶାରଦା
ମୂରତି ବଟତଳେ,
ଅକର୍ମ ଶିଳାଟି ଗୁପତେ
ଲୁଚିଥାଇ ନିରୋଳ ।
ଜାବଧାରି କିଏ କହିବ
ତାହାର ଇତିହାସ,

ପ୍ରିୟ ପୁର ଭଗବତୀର
ଆବିର୍ଭାବ ବିକାଶ ।
ଇଛାମୟୀ ନିଜଇଛାରେ
ବାଛିଚି ନିଜପୁର,
ଇଛାମତେ ପାଷାଣ କାୟା
ସୁଗଠିତ ମାତର ।
ଶୁଣ ବାରୁଟିଆ ଗୁପତ
ଇତିହାସ ସୁନ୍ଦର,
ପର୍ଶୁରାମ ପର୍ଶୁ ହସ୍ତରେ
ଜମଦଗ୍ନୀ କୁମର,
ଚିର ଶାନ୍ତି ତୃପ୍ତି ବିକାଶେ
ମହାପୁରୁଷ ପ୍ରାଣେ,
ପର୍ଶୁରାମ ଦେଖି ଚକିତ
ଭାବ କିବା କାରଣେ ।
କ୍ରୋଧ ହରିଯାଏ ପରାଣୁ
ସତେ ଗୋଲକ ପୁର,
ଯୋଗ ନିଦ୍ରାଘାରେ ନୟନେ
ତରଙ୍ଗ ବାରବାର ।
ଶକ୍ତି ବଟ ଛାୟା ଶୀତଳ
ହିମ ଆଳୟ ପୁର,
ଧରା ନବରଙ୍ଗେ ମଣ୍ଡିତ
ଅଙ୍କଟି ମାର୍ଗଶୀର ।
ଶୁକ୍ଳା ଅଷ୍ଟମୀ ବୁଧବାର
ବିଷ୍ଣୁ ଲଗ୍ନ ମାତର,
ପର୍ଶୁରାମ ବିଜେ ପୀଠରେ
ଏମନ୍ତେ ଦିବସର ।

Scanned by CamScanner

ପର୍ଶୁ ଧନୁ କନ୍ଧୁ ଭୂମିରେ
ରଖନ୍ତି ପଶୁରାମ,
ବିଶ୍ୱଧ୍ୱଂସି ଶକ୍ତି ଯହିଁରେ
ମହାଭାର ବିକ୍ରମ ।
କୃପାମୟି କୃପା କାରଣୁ
ସ୍ୱର୍ଗ ଗଙ୍ଗା ନିରତେ,
କଳ କଳ ନାଦେ ବହଇ
ମାତୃ କୃପା ଯୁକତେ ।
ଅବତାରେ ରାମ ନିମନ୍ତେ
ଗଙ୍ଗୋତ୍ରୀ ଅପେକ୍ଷାରେ,
ପୂତ ଜଳ ଭରା ତଟିନୀ
ବହେ କନକ ପୁରେ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣମୟ ସ୍ୱାମୀ ନିକଟେ
ଗଙ୍ଗୋତ୍ରୀ ଜଳ ଧାରେ ,
ସ୍ନାନ ଶେଷେ ପୁଣି ଫେରନ୍ତି
ବିରାଜନ୍ତି ଛାୟାରେ ।
ସୁଶୀତଳ ଜଳ ପରଶେ
ପୂତ ସୁଶାନ୍ତ ପାତ୍ର,
ଦୃଷ୍ଟି ମାତ୍ରେ ଦେଖନ୍ତି ସ୍ୱାମୀ
ଧନୁତଳ ସଚିତ୍ର ।
ମହାଭାର ଯେଣୁ ପଶଇ
ଧନୁ ଦ୍ୱାଦଶାଙ୍ଗୁଳ,
ବସୁମତୀ ଠାରେ ଅସହ୍ୟ
ମହାଭାର ପ୍ରବଳ ।
କି ଅବା ଗୋପନ ଶକତି
ଭୂମିତଳେ ବସଇ,

ଦ୍ୱାଦଶାଙ୍ଗୁଳର ଉପରେ
ଶୂନ୍ୟେ ଧନୁ ଭାଷଇ ।
''ନିଗମ ଯୋଗରେ ପ୍ରବେଶି
ଦେଖନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି,
ଭଗବତୀ ଭୂମି ତଳରେ
ତାଙ୍କୁ ଅଚ୍ୟୁତ ନମି ।''
ପାଦେ ନିନାଦିତ ନୂପୁର
କୋଟି ବିଦ୍ୟୁତ ତେଜ,
ନଖ ଶୋଭା କୋଟି ମିହିର
ଦିବ୍ୟ ପାଦ ପଂଙ୍କଜ ।
ପଶୁରାଜ ଶିରେ ବିରାଜେ
ମହିଷା ଶୃଙ୍ଗ କରେ,
ଶୂଳ ବିଦ୍ଧ ଦୈତ୍ୟ ବକ୍ଷରୁ
ରୁଧୀର ଧାର ଝରେ ।
ଅମଳାନ ପାଟ ଶରୀରେ
ରତ୍ନର ଆଭୂଷଣ,
ଅଷ୍ଟଭୁଜେ ସପ୍ତ ଆୟୁଧ
କାତ୍ୟାୟନି ପ୍ରମାଣ ।
ଶୂଳ ବୀଣା ଘଣ୍ଟି ପୁସ୍ତକ
ଧନୁ ଖଣ୍ଡା ଖର୍ପର,
ବାମ ହସ୍ତେ ଦୈତ୍ୟ ଶୃଙ୍ଗକୁ
ମାଡ ଧରି ସତ୍ୱର ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମମୟୀ ତେଜରେ
କୋଟି ମିହିର ପରା,
ସ୍ମିତ ହାସ୍ୟ ମୁଖେ ବିରାଜେ
ତ୍ରିନେତ୍ର ଅପାସୋରା ।

Scanned by CamScanner

ଅଭୟ ଦାୟିନୀ ଶକତି
ବ୍ରହ୍ମମୟି ମୂରତି,
ତ୍ରିଶକ୍ତି ଏକଇ ତନୁରେ
ପ୍ରଣମଇ ଅଚ୍ୟୁତି ।
ଅଷ୍ଟଭୂଜେ ସପ୍ତ ଆୟୁଧ
ତ୍ରୀଶକ୍ତି ସମାହାର,
ଖଡ଼୍‌ଗ ଚକ୍ର ମହାକାଳୀର
ଆୟୁଧ ହସ୍ତେ ତାର ।
ଶୂଳ ଘଣ୍ଟା ଧନୁ ଶକତି
ସେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ,
ମହାସରସ୍ୱତୀ ଆୟୁଧ
ବୀଣା ପୁସ୍ତକ କର ।
ସିଂହବାହିନୀ ଭଗବତୀ
ଭକତ ମନ ହରେ,
ଶୁଳ. ହସ୍ତେ ଦୈତ୍ୟ ବିନାଶେ
ପାପ ବିନାଶ କରେ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ ନାଭି କେନ୍ଦ୍ରରେ
ସ୍ୱରୂପ ଲେଲିହାନ,
ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିତ୍ୟ ତେଜରାଜି
ମୂରତି ଅମଳାନ ।
ଦୁଲର୍ଭ ବିଦ୍ୟୁର ଝଟକ
କୋଟି ଠୁଳ ମୂରତି,
ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଯୋଗ ଯା ପାଇଁ
ମୂଢ ମତି ଅଚ୍ୟୁତି ।
ଶିବ ପ୍ରଜାପତି ଦୁଲର୍ଭ
କାନ୍ତି କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ରମା,

ସ୍ମିତ ହାସ୍ୟମୟୀ କଲ୍ୟାଣି
କିବା ଶୃତି ଉପମା ।
ଅବାୟୁ ମଣ୍ଡଳେ ସତେକି
ଲେଲିହାନ ଅନଳ,
ଗ୍ରାସିବକି ବିଶ୍ୱ ନିମିଷେ
ଦିବ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ନିର୍ମଳ ।
ମୁଖବାଣୀ ପରା କୋମଳ
କଣ୍ଠରୁ ଝରିଆସେ,
ପର୍ଶୁରାମ ଶୁଣ ମୋ ଗିର
ଶୂନ୍ୟ ଧ୍ୱନି ବିକାଶେ ।
ବିଶ୍ୱମୟି ମୁଯେ ଶାରଦା
ଶାରଳା ନାମ ମୋର,
ବିଜେଥଳି ମୋର ନିଗମ
ଏଯେ ଝଙ୍କଡ଼ ପୁର ।
ଅନାଦି କାଳରୁ ପ୍ରତିମା
ଶକ୍ତିବାଟ ତଳରେ,
ରେଣୁ ତଳେ ତଳେ ବିରାଜେ
ଏ ଅପୋଡ଼ା ଭୂମିରେ ।
ଗୁପ୍ତ ଗଙ୍ଗା ନୀର ତରଙ୍ଗ
ସାତ ମୋ ପୀଠ ଧୌତ,
ମୋ ପାଦ ପରଶ ହେବାରୁ
ଗଙ୍ଗୋତ୍ରୀ ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ଅନନ୍ତ ଶକତି ଧାରଣ
ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ମୟି,
ମୋତେଜ ଶକତି ସଂଯୋଗେ
ଧନୁ ଉଶ୍ୱାସ ସେହି ।

Scanned by CamScanner

ସମୟ ହେଲାଣି ନିକଟ
ଭୂମିରୁ ତୋଳ ବୀର,
ପର୍ଶୁରାମ ଇତିହାସଟି
କାଳକୁ ଅକ୍ରାମର ।
ନତ ମୁଖେ ପୁଣି ଚକିତେ
ଯମଦଗ୍ନୀ କୁମର,
ତୀର ମୁନେ ଭୂମି ଖୋଳନ୍ତି
ଉଲ୍ଲୋସିତ ମନର ।
କର୍ଦ୍ଦମ ପ୍ରଲିପ୍ତ ମୂରତି
ଭାରି ଶିଳା ପ୍ରସ୍ତର,
ତୀର ମନ ଲାଗି ଜାନୁରୁ
ବହିଯାଏ ରୁଧୀର ।
ଗଙ୍ଗା ଜଳେ ସ୍ନାନ କରାଇ
ଦେଖନ୍ତି ଦିବ୍ୟ ମୁର୍ତ୍ତି,
ଜୀବନ୍ତ ପାଷାଣ ପ୍ରତିମା
ଧନ୍ୟ ତୋର କୀରତି ।
ଆଦି ବଂଶ ବାସି ରାହୁଲେ
କିରାତଙ୍କୁ ହାକାରି,
ଦେବୀ ସମର୍ପନ୍ତି ହସ୍ତରେ
ସ୍ୱହସ୍ତେ ପର୍ଶୁଧାରି ।
କିରାତ ପୁର ଯେ ନାମଟି
କନକ ପୁର ଖ୍ୟାତ,
ବିଲ୍ୱମୂଳେ ସ୍ଥାପି ଶାରଳା
ତତ୍ତ୍ୱ କହି ସମସ୍ତ ।
ଅନ୍ତର୍ହିତ ସେ ପର୍ଶୁହସ୍ତ
ଲକ୍ଷ ଠିକଣା ପୁରେ,

ଦୟାମୟି ପୂଜା ନିରତେ
କିରାତଙ୍କ ହସ୍ତରେ ।
ଫଳ ମୂଳ ଦେଇ ପୂଜନ୍ତି
ସେବକ ଭକ୍ତି ପ୍ରାଣେ,
ବାଗ୍‌ଦେବୀ ବାକ୍ ପୀଠ ପ୍ରଦେଶେ
ପେଷାଇ ଅନୁକ୍ଷଣେ ।
ତିନି ଭୋଗ ପଞ୍ଚବକାଶ
ବୃକ୍ଷ ଛେଲି ବସନ,
ବନ ପୁଷ୍ପ ପୁଷ୍ପ ମାଲ୍ୟରେ
ସେବନ୍ତି ନିତ୍ୟ ଦୀନ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭକ୍ତି ସାର ମାଧ୍ୟମ
କିରାତଙ୍କ ସେବାରେ,
ନିତ୍ୟ ପରିତୃପ୍ତା ଶାରଳା
ବିଜେ କନକ ପୁରେ ।
ଅନୁମାନେ ଶୃତି ଭଣଇ
ମହିମା ଅଗୋଚର,
କି ବର୍ଣ୍ଣିବି ମୂଢ଼ ଅଜ୍ଞାନ
ଧୃଷ୍ଟତାଟି ମାତର ।
ଆବର ଶୁଣରେ ମୋଦାସ
ତେନ୍ତୁଳିଆ ପଦାରେ,
ମୃତ କୃଷିକାରି ଜନମ
ମଧ୍ୟ କଳି କାଳରେ ।
ଶାରଳା ଦାସ ଦାସ ପଣେ
ସେବେ ମାତା ଚରଣ,
ଜନ୍ମରୁ ମୂରୁଖ ପାମର
ଜନମ ଅକାରଣ ।

Scanned by CamScanner

ଦୟାକଲା ବରଦା ମାତ
ବାକ୍ ଶକ୍ତି ବର ଦେଇ,
ଭାରତ ରଚିବା ନିମନ୍ତେ
ଆଜ୍ଞା ଦିଅଇ ମାୟୀ ।
"ଅଜ୍ଞାନ ପାମର ଅଚ୍ୟୁତି
କିଛି ଜାଣଇ ନାହିଁ,
ଯାହା କହେ ନିତ୍ୟ ଲେଖଇ
ଶୂନ୍ୟ ଶବଦ ଧାୟୀ ।"
ମୋ ଜନ୍ମ ଠାବରୁ ଜନନୀ
ଜମ୍ବୁ ଦ୍ୱୀପେ ବିଖ୍ୟାତ,
ବାକ୍ ଦେବୀ ସେ ଆଦି ଶକତି
ସିଂହବାହିନୀ ସତ୍ୟ ।
ଯୋଗମାୟା ମୁକତି ଦାତ୍ରୀ
ନିର୍ବାଣଦାତ୍ରୀ ସେହି,
ତା ବିନୁ ଆନକେ ସଂସାରେ
ସତ୍ୟ ଜାଣଇ ନାହିଁ ।
ଯଜ୍ଞ ବେଦୀ ପରେ ଆସନ
ରତନ ସିଂହାସନ,
ଉତ୍ତୁଙ୍ଗ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ
ମାତା ବିରାଜମାନ ।
କଳିଶେଷେ ସେବେ କିରାତ
ଭକତି ହୃଦେ ଧରି,
ଆସୁ ପ୍ରସନ୍ନା ସେ ଜନନୀ
ମରତେ ଅବତରି ।
ଦକ୍ଷିଣ ଦ୍ୱାରରେ ବିରାଜେ
ଯହିଁ ଆଜ୍ଞା ବକୁଳ,

ଅଚ୍ୟୁତି ଭରସା ତାହାକୁ
ଧ୍ୟାନେ ନିରିମଳ ।
ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ତାର ଚରଣେ
ନିତ୍ୟ ଦାସ କିଂକର,
ତେର ଜନ୍ମେ ମୂଢ ଅଚ୍ୟୁତି
ବଚନ ନିରାଧାର ।
ଦୂର ନୋହି ପୀଠ ନିକଟେ
ପଞ୍ଚମୁ ଅଷ୍ଟ କୋଷ,
ଶରଣ ପଶ ତା ଚରଣେ
କୃପା ଅର୍ଥେ ଅବଶ୍ୟ ।
ଆବର ଶୁଣ ଦାସ ମୋର
ଆନ ଗୁପତ ସତ୍ୟ,
ଉଡ୍ଡିଆନ ପୀଠ ଭାରତେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠମତେ ବିଖ୍ୟାତ ।
ଦଶ ଶକତିଙ୍କ ଆଳୟ
ଠାବେ ଠାବେ ଗୁପତ,
ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ବ୍ରହ୍ମ ଦାରୁସେ
ନିଳାଚଳେ ଅଚ୍ୟୁତ ।
ଦଶ ଶକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ର ନିଗମ
ବାରୁଟିଆରେ ଶୁଣ,
ଭକତ ବାଂଛିତ ମୂରତି
ଅଭିନବ କାରଣ ।
ଦଶଠାବେ ଦଶ ଜନନୀ
ବିଜେଛଳି ଅନେକ,
ଭକ୍ତବିଦୋନିନି ଜନନୀ
ପଦେ ଭକ୍ତ ସେବକ ।

Scanned by CamScanner

ନିଳାଚଳେ ନାମ ବିମଳା
ବିରଜା ଯାଜପୁରେ,
ଭଗବତୀ ବାଣପୁରରେ
ହିଙ୍ଗୁଳା ଚର୍ଚ୍ଚିକାରେ ।
ଝଙ୍କଡ଼େ ଶାରଦା ବରଦା
ଗୌରୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରେ,
କଟକରେ କଟକଚଣ୍ଡି
ରାମଚଣ୍ଡି ଅର୍କରେ ।
କାକଟେଇ କାକଟପୁରେ
ମଙ୍ଗଳା ନାମ ତାର,
ସମ୍ବଲାଇ ସମ୍ବଲ ପୁରେ
ଦଶମାୟୀଟି ମୋର ।
ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ମୂଢ ଅଚ୍ୟୁତି
ମାତା ପାଦେ କିଂଙ୍କର,
ଦଶରୂପେ ଆଦି ଶକତି
ବିଜୟ ଉତ୍କଳର ।
ବ୍ରହ୍ମର ଏ ଦଶ ଶକତି
ମାତୃ ପ୍ରତିମା ଜାଣ,
ଭକତି ଭାବରେ ସାଧକ
ଲଭେ କୃପା କାରଣ ।
ଶତ ଧନ୍ୟ ତାର ଜୀବନ
ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ସୁଦୁର୍ଲଭ,
ପତିତ ତାରଣ ନିମନ୍ତେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୁନି ପୁଙ୍ଗବ ।
ଶୁଣ ବାରୁଟିଆ ମୋହର
ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି ଏପଥ,

ବିଗତ ଜନମେ ସାଧିଛ
ଦୀନ ମୂଢ ଅଚ୍ୟୁତ ।
ତେର ଜନ୍ମେ ନାହିଁ ସାଧନ
ଭଜନ ପୁଣି ମୋର,
ପୂର୍ବ ସ୍ୱାଧିକାରେ ମୁଁ ଯୋଗୀ
ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟା ସାର ।
ଭଦ୍ରକାଳୀ ଦଶ ମଧ୍ୟରୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧନ କହି,
ଶୁଣ ଦାସ ମୋର ନିଗମ
ତତ୍ତ୍ୱ ତୁ ମନ ଦେଇ ।
ଭଗବତୀ ଭଦ୍ରା, ଶାରଦା
ଆଦି ଶକତି ମାତ,
ଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟା ଦାୟିନୀ
କଳା ମେଧା ଯୁକତ ।
ଜ୍ଞାନାତ୍ମିକା ଶକ୍ତି ଶାରଦା
ସେ ବ୍ରହ୍ମସ୍ୱରୂପିଣି,
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହାକାଳିକା
ଏକଇ ରୂପ ପୁଣି ।
ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ ବୃଦ୍ଧି ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ
ମୋକ୍ଷ ସୌଭାଗ୍ୟ ଦେଇ,
ଅଣିମାଦି ସିଦ୍ଧି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
ଭାରତୀ ଦେଇଥାଇ ।
ବିଶ୍ୱ ସଂଚାଳନ ଶକତି
ବିଣାପାଣୀଙ୍କ ଦୟା,
ଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଭାଷାରେ
ଯେତେ ଜୀବ ଆଶ୍ରୟା ।

Scanned by CamScanner

ମହାବିଦ୍ୟା ଯେ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା
ଜୀବନ୍ମୁକ୍ତ କରୁଣା,
କୈବଲ୍ୟତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତି ତା କୃପା
ଭକ୍ତ ଭକ୍ତିରେ କିଣା ।
ଜ୍ଞାନମୟୀ ଆନନ୍ଦମୟ
ପୂତ ବିଗ୍ରହ ତାର,
ପଚାଶକ୍ଷର ତା କୃପାର
ନିଝରଟି ମାତର ।
ଦୟାମୟ ହୃଦ ତାହାର
ଭକତରେ ତା ପ୍ରୀତି,
ଶାରଳା ପାଦେ ମୋ ଆଶ୍ରୟ
ଭାସେ ମୂଢ ଅଚ୍ୟୁତି ।

ସପ୍ତମ ଭାବ

ସପ୍ତମ ଭାବର ମୀମାଂଶା
ପିଣ୍ଡଗତ ବିଚାର,
ନରତନୁ ମଧ୍ୟେ ରହସ୍ୟ
ବିଭବ ଅଗୋଚର ।
ନିଗମ ଭାବର ସାଗର
ବାରୁଟିଆ ମୋ ଗୁଣ,
ଶକ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ଶକ୍ତି ମଣ୍ଡଳ
ତୋର ଦେହ କାରଣ ।
ପଣ୍ଡିତ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଏମାନ
ସାଧନ ତତ୍ତ୍ୱ ରସ,
ଗୁରୁ ଭାବ ବୋଧ ସୁଗମ
ଶିଷ୍ୟ ଠାରେ ସରସ ।

ଗୁରୁ କହିଲେରେ ଚାତୁଆ
ସହଜେ ପାରେ ଜାଣି,
ମନଙ୍କ ମତରେ ଭ୍ରମଇ
ମାୟା ସଂସାରେ ପ୍ରାଣୀ ।
ସରଳ ଜ୍ଞାନର ମୀମାଂଶା
ତରଳ ସେ ଅମୃତ,
ଏକ ଧ୍ୟାନେ ଶୁଣ ବାବୁରେ
ଗୋପ୍ୟ ଅଚ୍ୟୁତି ମତ ।
କଳ୍ପଦ୍ରୁମ ସାର ଅଶ୍ୱସ୍ତ
ବୃକ୍ଷଟି ଏ ସଂସାର,
ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ମୂଳ କାରଣ
ବୃକ୍ଷ ଠାରୁ ବାହାର ।
ସଂଯୁକ୍ତ ପୁଣି ସେ ବିଯୁକ୍ତ
ନିରାଧାରି ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା,
ସର୍ବ ଜଗତର କାରଣ
ବ୍ରହ୍ମଟି ପରମାତ୍ମା ।
ଲୋକ ଲୋକ ଯେତେ ଅଶେଷ
ଶାଖା ସେ ବୃକ୍ଷଟିର,
ବ୍ରହ୍ମ ମୂଳ ତତ୍ତ୍ୱ ଏହାର
ଶୁଦ୍ଧ ସତ୍ତା ମାତର ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଶୃତି ସମ୍ମତି
ନିଗମ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନ,
ବ୍ରହ୍ମମୟ ସାରା ଜଗତ
ବ୍ରହ୍ମ ଠାରୁ ଅଭିନ୍ନ ।

Scanned by CamScanner

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମୀମାଂଶା ଏମନ୍ତ
ପୁଣି ପିଣ୍ଡ ବିଚାର,
ଏକଇ ତତ୍ତ୍ୱରେ ଗଠିତ
ବଚନ ନିରାଧାର ।
ପରମ ନିର୍ମାଣ ଏ ଦେହ
ରହସ୍ୟମୟ ପୁର,
ଏକଦଶ ଦ୍ୱାର ଯହିଁରେ
ରୋପିଛି ନିରାଧାର ।
ଆବର ତ୍ରିପୁର ସରଗ
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଯେ ରସାତଳ,
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଯେ ଲୋକ ଯେତେକ
କ୍ଷୁଦ୍ର ଶରୀରେ ମେଳ ।
ସରଗ ମଣ୍ଡଳେ ସପତ
ଚକ୍ଷୁ କର୍ଣ୍ଣ ଯେ ନାଶା,
ତୁଣ୍ଡ ଯୁକତରେ ସପତ
ଦ୍ୱାରଟି ଜ୍ଞାନୀ ମିଶା ।
ପାତାଳରେ ଦ୍ୱାର ଯେ ତ୍ରୟ
ଦ୍ୱାର ମଳ ଯେ ମୂତ୍ର,
ନାଭି ମଧ ଭାଗେ ସ୍ଥାପିତ
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପାତାଳ ସୂତ୍ର ।
ଏତିନିଲୋକର ଉପରେ
ବ୍ରହ୍ମମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାର,
ଇଅଁଳା ପିଅଁଳା ସୁଷୁମ୍ନା
ଦିବ୍ୟ ନାଡି ମୁଖର ।

ଷଡ଼ ଚକ୍ର ଆଠ ଗୋଟେକ
ଷୋଳ ମଠ ଥାପନା
ଦୁଇ ଦଳୁ ସସ୍ରଦଳର
କମଳ ସଂପାଦନା ।
ସପ୍ତ ଦ୍ୱୀପା ପୁର ମେଦିନି
ରକତ ନାଳ ନାଡ଼ି
ଅଶେଷ ଗୁପତ କଳ୍ପଣା
ରଖି ଅଛି ସଜାଡ଼ି ।
ଏମନ୍ତ ପୁରରେ ରାଜନ
ପରମ ଅଧୀଶ୍ୱର,
ଜୀବାତ୍ମା ନାମରେ ଗୁପତ
ଗୁପତ ସହସାର ।
ଚଳନ୍ତି ରଥରେ ସେ ରଥୀ
ଶରୀର ରତ ହୋଇ,
ମାନସ ଲଗାମ ଦଉଡ଼ି
ଇନ୍ଦ୍ରିଙ୍କର ବୋଲାଇ ।
ସଂସାର ରତରେ ଆରୋହି
ଜୀବ ଆତ୍ମା ବାମନ,
ରଥେ ଯାତ୍ରା କରେ ସଂସାରେ
ନିସଂସାରୀ ମଉନ ।
ପୁରାତନ ରଥ ତେଜିଣ
ନବରଥ ନିର୍ମାଣେ,
ମୃତ୍ୟୁ ଜନ୍ମ ନିତ୍ୟ ରହସ୍ୟ
ସଂସାରେ ସତ୍ୟ ଗଣେ ।

Scanned by CamScanner

ଇନ୍ଦ୍ରିଗଣେ ଅଶ୍ୱ ବୋଲାନ୍ତି
ଭୋଗ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଆଶେ,
ରୂପ ରସ ଗନ୍ଧ ସ୍ପରଶ
ଶବ୍ଦ ଭୋଗ ପ୍ରୟାସେ ।
ମାନସ ସଂଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମାକୁ
ଶ୍ରୁତି ଭୋକ୍ତାଟି କହି,
ନିଗମ ଏତତ୍ତ୍ୱ ଗୋପନ
ଶୁଣ ତୁ ମନ ଦେଇ ।
ସେ ବ୍ରହ୍ମ ଶରୀରେ ସ୍ଥାପତ
କାୟା ତା ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ,
ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅକ୍ଷତ ସେ ନିଷ୍କଳ
ସତ ତ ନିରାମୟ ।
ସ୍ଥୂଳ ଦେହଠାରୁ ବିଯୁକ୍ତ
ନିରାଧାରି ସେ ହୋଇ,
ଅଜ୍ଞାନ ମୁକତ ସେ ଆତ୍ମା
ବ୍ରହ୍ମ ଅଂଶ ବୋଲାଇ ।
କାରଣ ଶରୀର ରହିତ
ସକଳ ଜ୍ଞାନେ ଜ୍ଞାନୀ,
ଇଚ୍ଛାମତେ ତାର ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରଜାପତି ସେ ତୁନି ।
ଶବ୍ଦ ସ୍ପର୍ଶ ରୂପ ଗନ୍ଧରୁ
ସେ ଆତ୍ମା ବିବର୍ଜିତ,
ସେ ନିତ୍ୟ ଅବ୍ୟୟ ଅନନ୍ତ
ଅନାସକ୍ତ ସତତ ।

ସର୍ବ ବସ୍ତୁଠାରେ ବିଜୟ
ଅପ୍ରକାଶିତ ସେହି,
ସର୍ବ ବ୍ୟାପକ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ
ଅକର୍ମଟି ଅଟଇ ।
ବିଶ୍ୱ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଶକତି
ବିଶ୍ୱ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳ,
ସର୍ବ ସାକ୍ଷୀ ଆତ୍ମା ଚିନ୍ମୟା
ନିର୍ଗୁଣ ପରିମଳ ।
ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଜନ୍ମା
ଅପୁରୁଷ ଅଜୟ ।
ବିଶ୍ୱଚରାଚର ଜଗତ
ନିତ୍ୟ ତାର ଆଶ୍ରୟ ।
ସେ ପୁଣି ଶରୀର ରହିତ
କ୍ରିୟା ଶୂନ୍ୟ ମହାତ୍ମା,
ଅଜ୍ଞାନ ବର୍ଜିତ ପ୍ରଶଂସ୍ୟ
ଅମୃତ ପରମାତ୍ମା ।
ଧୂମ ବିରହିତ ଅନଳ
ନିତ୍ୟ ଦେଦୀପ୍ୟମାନ,
ଜଗତ ମୂଳର କାରଣ
ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ୱ ଗୋପନ ।
ବହିର୍ଭୂତ ଆତ୍ମା ସେ ପୁଣି
ସର୍ବ ପଦାର୍ଥଠାରୁ,
ଅବିନାଶୀ ବିନାଶ ନୋହି
ଅସଙ୍ଗୀ ମହାଗୁରୁ ।

Scanned by CamScanner

ନିତ୍ୟ ମାୟା ତାର ଅଧୀନ
ମାୟାରୁ ବିବର୍ଜିତ,
ଆଧାତ୍ମ ତତ୍ତ୍ୱରେ ସୁଗମ
ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାତ ସତ ।
ନାରୀ ପୁସ ନଂପୁସକ ଯେ
ଏମନ୍ତେ ଗଣା ନୋହି,
ତ୍ରିଗୁଣାତିତ ସେ ଅବ୍ୟୟ
ଅଖଣ୍ଡ କେବେ ନୋହି ।
ରୂପାୟନ ଶରୀର ଭେଦେ
ସୃଷ୍ଟି ମଙ୍ଗଳ ଠାବେ,
ମହତ ଅରୂପାନନ୍ଦ ସେ
ଗୁଣ ସଂଯୁକ୍ତ ଭାବେ ।
ହସ୍ତ ବିନୁ ଧରେ ସଭିଙ୍କୁ
ରହସ୍ୟ ଶକ୍ତି ତାର,
ଗତିଶୀଳ ପଦ ବିହୁନେ
ନିମିଷକ ମାତର ।
ଚକ୍ଷୁବିନା ସର୍ବ ଦେଖନ୍ତି
ଅମା ଅନ୍ଧାର ପୁରି,
କର୍ଣ୍ଣ ବିନୁ ସର୍ବ ଶୁଣନ୍ତି
ଭକ୍ତ ରଙ୍କା ଶ୍ରୀହରି ।
ଅପଲକି ଦେଖେ ପଲକେ
ସକଳ ସୃଷ୍ଟି ପୁର,
କେହି ନଦେଖଇ ତାହାଙ୍କୁ
ଅସଂସ୍କୃତ ଚକ୍ଷୁର ।

ଶ୍ରୃତି ପୁଣି ଜ୍ଞାନୀ ମତରେ
ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସେହି,
ତା ବିନୁ ପାମର ଅଚ୍ୟୁତି
ଆନ ଜାଣଇ ନାହିଁ ।
ସେହି ବ୍ରହ୍ମ ସର୍ବଗୁଣରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣାନନ୍ଦ,
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସୃଷ୍ଟି ଜନ୍ମଇ
ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ପିଣ୍ଡଟି ପ୍ରସରେ
ଶେଷେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟି ଥାଏ,
ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ସେ ଜୀବାତ୍ମା
ପୂର୍ଣ୍ଣମୟ ବୋଲାଏ ।
ଶୁଦ୍ଧ ବ୍ରହ୍ମ ସେହି ଶରୀରେ
ଆତ୍ମା ନାମରେ ଖ୍ୟାତ,
ଅନାମ ନାମରେ ସେ ପୁଣି
କୋଟି ନାମେ ବିଖ୍ୟାତ ।
ଆତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମ ପୁଣି ଶକତି
ଅଶେଷ ନାକ ତାର,
ଚିନ୍ମୟୀ ଶକତି ଶ୍ରୀଦୁର୍ଗା
ଭଗବତୀ ମାତର ।
ଘଟେ ଘଟେ ଜନନୀ ରୂପା
ବିଶ୍ୱମୟୀ ଶକତି,
ଭଗବତୀ ପାଦେ ଶରଣ
ନିତ୍ୟ ମୂଢ ଅଚ୍ୟୁତି ।

ସର୍ବ ଉପୃଦ୍ରି-ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ

Scanned by CamScanner

ସଂଯମୀ ଭକତ ଗମଇ
ଗୁରୁ ଆଶ୍ରିତେ ଥାଇ,
ଯୋଗମାୟା ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରାପତି
ଗୁରୁ କୃପାରେ ହୋଇ ।
ପ୍ରାଣାୟାମ ଭେଦେ କୁଣ୍ଡଳି
ଜାଗରଣ କାରଣ,
ବୈଷ୍ଣବ ସମ୍ମତ ମାର୍ଗରେ
ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି କାରଣ ।
ପ୍ରଭୁ ମୁଖବାଣୀ ଶ୍ରବଣେ
ଧନ୍ୟ ଭକ୍ତ ସାଧନା,
ସାର୍ଥକ ଜୀବନ ଧରାରେ
ପ୍ରାପତି ଉନ୍ମାଦନା ।
ଭାବେ ଭାବମୟି ଭକତ
ପୁତ୍ର ପରାଏ ମଣି,
ଦରଶନ ଦିଏ ପ୍ରେମରେ
ବନ୍ଧା ଭକ୍ତ ରଜ୍ଜୁଣି ।
ଶରୀରେ ତା ବସା ଗୁପତେ
ବାରୁଟିଆରେ ଶୁଣ,
ସର୍ବ ବନ୍ଦ୍ୟା ଆତ୍ମସ୍ୱରୂପା
ବିଶ୍ୱମୟ କାରଣ ।
ସକାମେ ସାଫଲ୍ୟ ବିହିତ
ସଂଭବ ନୋହିଥାଇ,
ସୃଷ୍ଟି ମଙ୍ଗଳର ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ସିଦ୍ଧି ତ୍ରିଗୁଣ ହୋଇ ।

ଅଚ୍ୟୁତ୍ କୃପାରେ ସହଜ
ସୁଗମ ଦରଶନ,
ଭକ୍ତି ମାର୍ଗ କରି ଆଶ୍ରୟ
ଭକ୍ତ ତରେ ଶୁଣ ।
ନିଷ୍କାମ ସାଧନ ଏମାନ
ବାରୁଟିଆରେ ଶୁଣ,
ଜୀବ ଦେହେ ଆତ୍ମା ନିବାସ
ନିଗମ ଶକ୍ତି ପୁଣ ।
ନିଷ୍କଳଙ୍କ ସେ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟୀ
ଆଦି ଶକତି ଜାଣି,
ଦୁର୍ଗତି ନାଶିନି ଜନନୀ
ନିର୍ଗୁଣା କାତ୍ୟାୟନୀ ।
ଅତି ଦୟାମୟି କଲ୍ୟାଣି
ଭକତରେ ତା ଦୟା,
ସର୍ବଦାତ୍ରୀ ମାନସମୟୀ
କୃପାଳି ମହାମାୟା ।
ଗୁପତ ଶୁଣ ମୋ ତୟନ
ତାକୃପା ଅବିରତ,
ଶରଣ ପଶିଲେ ଦିଅଇ
ଦିବ୍ୟ କୃପା ସତତ ।
ନିଶ୍ଚଳ ଧ୍ୟାନରେ ତୁ ବସ
ଯୋଗ ବିହାର ପାଇଁ,
ତା କୃପାରେ ନିଦା ଘାରିବ
ସୁଶୁପ୍ତା ବସା ହୋଇ ।

Scanned by CamScanner

ବଜ୍ରକିଳିନୀ ଯେ ଗୁପତେ
ଶାରଦା ସିଂହଦ୍ୱାର,
ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରୁ ପଡ଼ିଛି
କଳନା ନାହିଁ ତାର ।
ଭାବ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ଆସନ
କମ୍ପିବ ବାର ବାର,
ଅନନ୍ତ ଇଛାରେ ଖୋଲିବ
ସେହି ନିଗମ ଦ୍ୱାର ।
ଜୀବନେ ତୋ ନେତ୍ର ଦେଖିବ
ମାୟା ମୁକତ ପୁର,
ଗୋପ୍ୟ ନୀଳାଚଳ ନିଳୟ
ନିତ୍ୟ ଦ୍ୱାରିକାପୁର ।
ସାକାର ଭାବରେ ମୂରତି
ଧରିବ ପରୀରାଣୀ,
ପ୍ରଭୁ ମୁଖବାଣୀ ଶୁଣିବୁ
ସିଦ୍ଧ ସାଧକ ପୁଣି ।
ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ଡ଼ୋରି ଫିଟିବ
ନିର୍ବାଣ ପଦ ତୋର,
ସଂସାର ସାଗର କ୍ଷଣ
ଜୀବ ଭୁଲେ ସତ୍ୱର ।
ସୃଷ୍ଟି ମଙ୍ଗଳର ବିଚାର
କର୍ମ ଡ଼ୋରିକୁ ଧରି,
ଅନ୍ତେ ତୁ ବିଲୀନ ହୋଇବୁ
କାଳ କ୍ଲେଶ ନିବାଣି ।

"ସୃଷ୍ଟି ହିତେ ହିତ ଏ ବାଣୀ
ସତ୍ୱର ନିରାଧାର,
ଅଚ୍ୟୁତି ଫେଡ଼ଇ ନିଗମ
ଶକ୍ତି ରସ ଗୁମର ।
ଢେର ଜନ୍ମେ ମୂଢ଼ ପାମର
ଲେଖନୀ ଠାରୁ ଦୂରେ,
ଯୁଗ କର୍ମ ସାର ଗଣ୍ଠୁଳି
ମୋର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ।"
ଭାଷା ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ କାହିଁ ବା
କାବ୍ୟ ପାରିବି ରଚି,
ସଂସାରେ ସୁନାମ ଅର୍ଜିବି
କବି ପଣକୁ ସଂଚି ।
ଏକା ନୀଳଗିରି ଗୋସାଇଁ
ପାଦେ ଶରଣ ମୋର,
ସୃଷ୍ଟିରେ ପାମର ଭିକାରି
ଦୀନ ହୀନ କିଙ୍କର ।
ଦାସ ସ୍ମରଣରେ ବିଜୟ
ତାର ହୃଦ ମନ୍ଦିରେ,
ପଞ୍ଚକଳମର ଶକତି
ଇଛା ମାତ୍ରେ ସଂଚରେ ।
ଅବାୟୁ ମଣ୍ଡଳେ ଧିଆନ
ଅଣସୂତ୍ରରେ ଥୋଇ,
ଶୂନ୍ୟ ଶବ୍ଦ ବାରି ଲେଖଇ
ଆପଣା ଦାସ ଧାୟି ।
ବିଜ୍ଞ ଭକ୍ତ ଜନେ, ସୁଜ୍ଞାନୀ ଲଭିବେ
ରସ ଶକତି ରସ,

Scanned by CamScanner

ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ସତ୍ୟ ଲଭିବ
ସୁଗମ ଅବକାଶ ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରିୟା ଜନନୀ ମୋର
ବଟଦାସ ତା ସୁତ,
ବେଣୁ ଧାର ତୀରେ ବସତି
ଅଲୋଡା ଜନ୍ମ ସତ୍ୟ ।
ପଞ୍ଚମ ପ୍ରଦେଶେ ଅଚ୍ୟୁତି
ପାଦେ ଶରଣ ମୋର,
ଭକତି ଭାବ ମୋ ଆଶ୍ରୟ
ପଦ୍ମପାଦେ କିଂକଂର ।
''ଗୁରୁ ଅଜ୍ଞା ଗଣ୍ଠୁଳି ମୁଣ୍ଡେ
ଧରି ଚାଲେ ସତତ,
ଅଚ୍ୟୁତ ଅଚ୍ୟୁତ ଅଚ୍ୟୁତ
ଜପ ମୋ ଅବିରତ ।
ଶରଣ ରଖିବ ଅଚ୍ୟୁତ
କର୍ମ ନୋହି ମୋ ଚ୍ୟୁତ,
ଅଚ୍ୟୁତ ଅଣାକାର ଜ୍ୟୋତି
ନିତ୍ୟ ଅଚ୍ୟୁତ ସତ୍ୟ ।''
ତା ପାଦ ଯୁଗଳ ବିନୁରେ
ନାହିଁ ଆଶ୍ରୟ ମୋର,
ମୂଢ଼ ବଟ ଦାସ ମାଗଇ
ଶରଣ ବାର ବାର ।

ଇତିଶ୍ରୀ ଅଚ୍ୟୁତ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ଅଚ୍ୟୁତ-ଦାସ କଥନେ
'ସର୍ବ ଉପଦ୍ରବି ଶକ୍ତି ସଂହାରିଣୀ' କାବ୍ୟ ସମାପ୍ତ ।

卐

Scanned by CamScanner